

สารบัญ

ห้องรับแขก

เหมือน 'เพวี' แต่ 'ชนะ'.....	๑๙
วิธีเมธิดาท์กับ.....	๔๘
แต่คุณครูด้วยดวงใจ.....	๕๓

บุคคล

นำรู้จัก/รัศมี กฤษณเมษ.....	๒๒

ธรรมชาติ-สิ่งแวดล้อม

ลูกช้างไทยถูกการุณกรสม.....	๖๑
ความลับฟ้า.....	๗๙
King of Waste.....	๘๓
ชยะชวยะ.....	๙๐
Water & Coke.....	๙๔

ธรรมะสำราญ

ทดสอบอัตตา.....	๓๒
ขาดน/มะม่วงขม.....	๓๕
ธรรมะกับการเกษตร.....	๓๒

ประจำ-ปกิณกะ

บทวิจารณ์/งานคือคุณค่าชีวิต.....	๔
การเมืองใหม่.....	๑๐
รอบบ้านรอบตัว/เศรษฐกิจตัวเพ็ชร์.....	๑๖
ถ้อยคำสิริมงคล/ถ้าต้องแลกกัน.....	๔๐
หยิบมาจากข่าว/คำสัญญาของโอบามา.....	๔๒
พ่อหญิงลูก/ได้...ใครคิดว่าไม่สำคัญ.....	๕๐
You've got mail.....	๖๔
บอกของอกกล่าว.....	๙๖

๑๐๒๗

ปีที่ ๒๕ อันดับที่ ๑๓๘

พ.ศ.-ปี.ศ. ๒๕๕๒

เจ้าของ : สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

๖๓/๓๐ ถ.นวมินทร์

คลองกุ่ม ชิงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐

โทร. ๐-๒๓๓๓๔-๕๖๓๑

www.asoke.info

E-mail : dokya@hotmail.co.uk

บรรณาธิการ : ธีรธรรม อโศกตระกูล

กองบรรณาธิการ : น้อมคำ สมพงษ์ สุบัย

พักตะวัน สุปรศรี สิริยา

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์นวมินทร์ธรรมสันติ

๖๓/๑ ถ.นวมินทร์ คลองกุ่ม ชิงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐

E-mail : thatfah2520@yahoo.com

ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีเชนตัน เลิศบุญชัย

จำนวนพิมพ์ ๒๔,๐๐๐ เล่ม

Cover

ทางนันทาคิด...
ชีวิตพอเพียง

พ.ศ.รัศมี กฤษณเมษ

วัตถุประสงค์ในการจัดทำ “ดอกหญ้า”

* เพื่อยังความเป็นภราดรภาพ
และสามัคคีธรรมให้เกิดในหมู่สมาชิก

* เพื่อเสริมสร้างสติปัญญาและให้ตระหนัก
ถึงคุณค่าสาระของหลักธรรมในศาสนา
ในส่วนที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตและสังคม

ศักดิ์ศรีของนักรการเมือง

กครั้งหนึ่งที่เราได้ยินคนพูดถึงนักรการเมืองว่า “ไม่เป็นไรหรอก ถ้าจะคอร์รัปชั่นบ้าง ตราบ
 ที่เขาทำงาน” เหมือนมนตราที่บอกต่อกันมาไม่รู้จบ จนคนพูดก็คงรู้สึกอย่างนั้นจริงๆ
 ว่า ‘ไม่เป็นไร’ ตามสไตล์ไทยๆ แล้วก็ ‘ถ้าจะคอร์รัปชั่นบ้าง’ ทั้งที่เป็นเงินจากกระเป๋า
 เรานั้นแหละ... ‘ตราบที่เขาทำงาน’ งานอะไร...เข้าไปคอร์รัปชั่น ไม่ได้เข้าไปทำงาน
 แบบนี้ใครก็เป็นนายกฯได้ เป็นรัฐมนตรีได้ ที่ผ่านๆมาก็ทำนองนี้กระมัง

ที่แปลกอีกอย่างหนึ่งก็คือ คนไทยเป็นคนใจอ่อน และให้อภัยง่าย มีจิตซึ่งสังสาร (โดย
 เฉพาะต่อคนรวย) เพราะเมื่ออดีตนายกฯ ซึ่งถูกตัดสินว่ามีความผิดในการใช้อำนาจไม่ชอบธรรม
 กระนั้น บางคนก็ยังมองไม่เห็นว่าคุณไทยทั้งประเทศถูกเอาเปรียบจากคนตระกูลเดียว ถ้าไม่เป็น
 เรื่องแปลกก็ไม่รู้ว่าจะพูดยังไง เราคงเป็นประเทศเดียวในโลกที่คนจนแทบไม่มีจะกิน (แถมเป็นหนี้)
 ต้องมาเสียน้ำตา ร้องไห้ ร้องให้สังสารอดีตนายกฯผู้มีเงินมากกว่าล้านล้านล้านบาท เพียงเพราะ
 ท่านครวญว่ากำลังลำบาก กินอยู่หลับนอนไม่เป็นที่ (แค่เปลี่ยนโรงแรมนอน-เดินทางด้วยเจ็ทส่วนตัว)
 หลายคนคงจำได้รูปป้ายที่น้ำตาไหลพราก ทำเอาชนหัวลุกไปหลายวัน ยังติดตามมาจนทุกวันนี้

มาดูประเทศต้นแบบประชาธิปไตยกันบ้าง ตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเป็นต้นมา รัฐมนตรีและ
 สส.เมืองผู้ดีกำลังถูก น.ส.พ.เล่นงานเป็นระลอก สาเหตุจากการใช้สิทธิเบิกเงินอย่างไม่ถูกศีลธรรม
 -แต่ถูกกฎหมาย สื่อทั้งภาครัฐและเอกชนเปิดเผยจนไม่มีอะไรให้ปิดแล้ว ว่า รัฐมนตรีและ
 สส.เบิกเงินไปใช้จ่ายอะไรกันบ้าง รัฐมนตรีบางคนและประธานสภาด้วยต้องลาออก ซึ่งเป็นครั้งแรก
 ในประวัติศาสตร์อังกฤษ เป็นเพราะเกิดความละอาย หรือไม่ก็ทนไม่ไหวที่ทั้งโทรทัศน์,
 หนังสือพิมพ์ ประโคมข่าวกันไม่หยุดหย่อน รวมทั้งในโลกไซเบอร์ เว็บไซต์ที่สูดฮิตขณะนี้คือเว็บค้น
 หานักการเมืองซีโกง ในการเบิกจ่ายที่ไม่สมควร ย้านะ...ไม่สมควร (แต่อยู่ภายใต้กฎหมาย) การ
 เบิกค่าใช้จ่ายก็มี ค่าผ่อนบ้านหรือเช่าบ้าน โทรทัศน์ใหม่ ทำสวน อาหาร ตกแต่งครัว ปูพรมใหม่
 อะไรทำนองนี้ วงเงินก็เริ่มตั้งแต่หลักร้อยไปจนเป็นหมื่นปอนด์

นี่คือการแสดงออกของประชาชนว่า เขาคาดหวังมากขนาดไหนกับนักการเมือง ในการทำหน้าที่บริหารประเทศ ถ้าประชาชนพร้อมใจกันให้คำว่า นักการเมืองคือผู้ทำงานเสียสละเพื่อสังคม ไม่ใช่ทำเป็นอาชีพเลี้ยงตน นักการเมืองเองก็ต้องทำตัวอย่างตามที่สังคมตั้งค่าไว้ นี่คือศักดิ์ศรีของการเมืองประเทศนั้น เพราะ ‘ประชาชนเป็นชนโหด การเมืองก็เป็นไปเช่นนั้น’

การคอร์รัปชันไม่ใช่เรื่องธรรมดา แต่เป็นเรื่องน่าละอาย เป็นเรื่องที่ยึดไม่ได้กับสิทธิในการเบิกเงิน เพราะคอร์รัปชันคือการขโมย พวกหัวขโมยที่ย่องตามบ้านกับเศษเหล็ก กะละมังไปขาย ยังต้องอยู่หลังกรง

ทำไมคนที่ขโมยจนแทบจะขายบ้านขายเมืองยังลอยนวลอยู่ได้ หรือเป็นอย่างที่เขาวัว...คุณเอาไว้ซึ่งคนจนเท่านั้น !

ถึงเวลาที่จะเปลี่ยนแปลงการเมืองในบ้านเมืองเราหรือยัง ?

‘ดอกหญ้า’ ยังขอประกาศเจตนารมณ์เดิมว่า เราสนับสนุนคนดี และยืนอยู่ข้างความถูกต้อง

งานคือคุณค่าชีวิต

'กรรม' หรือการกระทำที่เกิดจากพลังแรงงานเป็นสิ่งที่สื่อแสดงถึงชีวิตและคุณค่าชีวิตของมนุษย์ คนที่ป่วยหนักจนสมองไม่ทำงานและนอนนิ่งเสมือนเป็นมนุษย์พืช โดยไม่มีพฤติกรรมใด ๆ อันสื่อแสดงถึงพลังแรงงานปรากฏออกมาให้เห็น เราก็คสรุปได้ว่าบุคคลผู้นั้นมีระดับพลังชีวิตที่ต่ำมาก เป็นต้น

ถ้ากล่าวที่ว่า 'ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน' จึงมีความหมายได้หลายนัย อาทิ

ก) หมายถึงการที่ผลงานซึ่งเกิดจากพลังแรงงานของมนุษย์จะเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงระดับความเจริญและการดำรงอยู่แห่งตัวตนของมนุษย์บนโลกนี้ ดังเช่นสิ่งก่อสร้างหรืออุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ต่าง ๆ ของมนุษย์ในอดีตที่นักโบราณคดีขุดค้นพบ จะเป็นเครื่องสื่อแสดงถึงระดับความเจริญของอารยธรรมและการดำรงอยู่ของมนุษย์ ณ บริเวณสถานที่นั้น ๆ ในอดีตกาล เป็นต้น

ข) หมายถึงค่าตัวหรืออัตราเงินเดือนค่าตอบแทนของคน ๆ หนึ่งที่ขึ้นอยู่กับคุณภาพผลงานของบุคคลผู้นั้น

ค) หมายถึงคุณค่าแห่งชีวิตของคนผู้หนึ่งที่ขึ้นอยู่กับผลงานอันเป็นคุณประโยชน์ต่อสังคมที่บุคคล ผู้นั้นรังสรรค์ทิ้งไว้ ฯลฯ

งานคือคุณค่าชีวิต

ความหมายตามนัยของข้อ ก. และ ข. ก่อนข้างเป็นรูปธรรมที่เข้าใจได้ไม่ยากนัก แต่ความหมายตามนัยของข้อ ค. ซึ่งมอง ‘คุณค่า’ ของชีวิตมนุษย์ จาก ‘ผลงาน’ ที่เป็นคุณประโยชน์ต่อสังคมนั้นมีลักษณะเป็นนามธรรมที่อาจเข้าใจได้ยากสักหน่อย เพราะคำว่า ‘คุณค่า’ เป็นคำที่สามารถอธิบายความหมายได้แตกต่างกันอย่างกว้างขวาง

แต่ความหมายในแง่มุมหนึ่งของคำว่า ‘คุณค่า’ (virtue) ก็คือแก่นสารที่เป็นคุณประโยชน์ (ต่อมนุษย์) ของสิ่ง ๆ นั้น เช่น ‘คุณค่าของข้าว’ (สำหรับมนุษย์) อยู่ที่การเป็นอาหารหลักซึ่งมีคุณค่าในทางโภชนาการสามารถปลูกได้ครั้งละจำนวนมาก ๆ และเก็บไว้เพื่อบริโภคได้เป็นเวลานาน ‘คุณค่าของการศึกษา’ อยู่ที่ช่วยให้มนุษย์สามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ‘คุณค่าของตำรวจ’ อยู่ที่การช่วยควบคุมจำกัดและลดปริมาณอาชญากรรมในสังคม ฯลฯ

ถ้าข้าวเกิดกลายพันธุ์จนไม่สามารถเป็น

อาหารหลักของมนุษย์ได้อีกต่อไป ข้าวก็จะสูญเสีย ‘คุณค่าของความเป็นข้าว’ ไป ถ้าการศึกษาแบบหนึ่ง ๆ ไม่สามารถช่วยให้มนุษย์คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น วิธีการศึกษาแบบนั้น ๆ ก็จะสูญเสีย ‘คุณค่าของการศึกษา’ ไป และถ้าหากตำรวจไม่สามารถช่วยควบคุมอาชญากรรมของสังคมให้ลดลงได้ ‘คุณค่าของสถาบันตำรวจ’ ในระบบสังคมนั้น ๆ ก็จะค่อย ๆ หดหายไป เป็นต้น

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตพิเศษซึ่งสามารถรังสรรค์สิ่งที่มี ‘คุณค่า’ จากพลังแรงงานของตนได้เหนือกว่าสิ่งมีชีวิตอื่น ๆ เพราะมนุษย์มี ‘สติปัญญา’ ที่ทำให้สามารถสร้าง ‘มูลค่าส่วนเกิน’ จากพลังแรงงานของตน และใช้มูลค่าส่วนเกินนั้นเพื่อการสร้างสรรค์ ‘สิ่งที่มีคุณค่า’ ประการต่าง ๆ

‘มูลค่าส่วนเกินของพลังแรงงาน’ (surplus value) คือพลังแรงงานส่วนที่เกินจากแรงงานจำเป็น (necessary labour) ที่ต้องใช้เพื่อการแสวงหาอาหารและปัจจัยที่

งานคือคุณค่าชีวิต

จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่งสัตว์โดยทั่วไป จะใช้เวลาและพลังแรงงานส่วนใหญ่ในแต่ละวันไปกับการดิ้นรนแสวงหาอาหาร ต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอดจาก ภัยคุกคามต่าง ๆ ในธรรมชาติ เวลาที่เหลือก็ใช้เพื่อการพักผ่อนและสืบเผ่าพันธุ์ พลังแรงงานของสัตว์ทั่วไป จึงหมดไปกับการหาอาหาร กิน นอน หนีภัย และสืบพันธุ์ จนไม่มีแรงงานส่วนเกินเหลือสำหรับการรังสรรค์สิ่งที่มี ‘คุณค่า’ ในชีวิตได้มากนัก

อย่างไรก็ตาม ‘สติปัญญา’ ทำให้มนุษย์มีความแตกต่างจากสัตว์ประเภทอื่นอย่างมีนัยสำคัญ เพราะทำให้มนุษย์สามารถประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือเครื่องใช้ เพื่อช่วยให้สามารถใช้พลังแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และประสิทธิผลยิ่ง ๆ ขึ้น ตั้งแต่การประดิษฐ์คิดค้นเครื่องมือล่าสัตว์ที่ทำจากหิน สัมฤทธิ์ และเหล็กใน อารยธรรมโบราณ การคิดค้นเทคนิคการเพาะปลูก จนก่อให้เกิดเป็นอารยธรรมของมนุษย์ในยุคสังคมเกษตรกรรม การพัฒนาเครื่องจักรกลเพื่อช่วยทุ่นแรงการผลิตครั้งละจำนวนมาก ๆ ด้วยต้น

ทุนที่ลดต่ำลงในอารยธรรมยุคอุตสาหกรรม จนถึงการพัฒนาเทคโนโลยีที่มีความสลับซับซ้อนอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน และเชื่อมโยงโลกที่กว้างใหญ่ไพศาลให้เป็นหนึ่งเดียวกันในอารยธรรมยุคข้อมูลสารสนเทศ ปัจจุบัน พัฒนาการของพลังการผลิตเหล่านี้ ทำให้มนุษย์มีเวลาและแรงงานส่วนเกินเหลือมากขึ้น

ในสมัยก่อนเมื่อมนุษย์ยังเลี้ยงชีพด้วยการเป็นชนเผ่าเร่ร่อนล่าสัตว์เป็นอาหาร มนุษย์อาจต้องใช้แรงงานเฉลี่ยวันละ ๑๐-๑๒ ชั่วโมง เพื่อการล่าสัตว์และต่อสู้กับภัยคุกคามต่าง ๆ ในธรรมชาติ แต่เมื่อพลังการผลิตของมนุษย์ก้าวหน้ามากขึ้นโดยค้นพบ

งานคือคุณค่าชีวิต

เทคนิคการเพาะปลูก และเริ่มสร้างบ้านแปลงเมืองลงหลักปักฐาน อยู่ร่วมกันเป็นสังคมขนาดใหญ่ตามลุ่มน้ำสำคัญต่าง ๆ ของโลก มนุษย์ก็เริ่มรู้จักแบ่งงานกันทำตามความถนัด อันทำให้ประสิทธิภาพของพลังการผลิตมีเพิ่มมากขึ้น โดยมนุษย์แต่ละคนอาจใช้เวลาเฉลี่ยลดลงเหลือแค่วันละ ๖-๘ ชั่วโมง เพื่อการทำงานผลิตอาหารและปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ทำให้มนุษย์มีเวลาและพลังแรงงานส่วนเกินเหลือสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานศิลปวิทยาต่าง ๆ การเฝ้าสังเกตธรรมชาติเพื่อค้นหาคำอธิบายของปรากฏการณ์ทั้งหลาย จนก่อเกิดเป็นความรู้หลากหลายสาขา การคิดค้นและปรุงแต่งสรรสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกสบายที่วิจิตรพิสดาร ตลอดจนการพยายามค้นหา 'คุณค่าของชีวิต' ที่มีโอกาสเกิดมาเป็นมนุษย์บนพื้นพิภพนี้ ฯลฯ

ถ้า 'คุณค่า' (virtue) หมายถึงสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์ต่อมนุษย์ และสิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับมนุษย์คือสิ่งที่สามารถช่วยแก้ปัญหาและคลี่คลายภาวะความบีบคั้นเป็น

ทุกข์จากปัญหาในมิติต่าง ๆ ของชีวิตมนุษย์ได้ หากเป็นเช่นนั้น พลังแรงงานที่สามารถนำไปสู่ทิศทางการคลี่คลายเหตุมูลฐานของปัญหาความบีบคั้นเป็นทุกข์ในชีวิตมนุษย์ได้อย่างถึงรากเหง้ามากเท่าใด ก็เชื่อว่าเป็นการใช้พลังแรงงานได้อย่างมี 'คุณค่า' มากเท่านั้น และชีวิตดังกล่าวก็จะเป็ชีวิตที่มี 'คุณค่าสูง'

ในโลกปัจจุบันที่ผู้คนถูกรอบงำด้วยอิทธิพลของลัทธิบริโภคนิยมซึ่งมอง 'คุณค่า' ของชีวิตจากการเข้าถึง 'ภาวะ' หรือ 'ภพ' ของการมีศักยภาพที่จะบริโภคหลาก ยศสรรเสริญ โลภียสุข ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด โดยมี 'เงิน' เป็นเครื่องนำไปสู่วิถีแห่งคุณค่าดังกล่าว ดังนั้นผู้คนก็จะใช้พลังแรงงานส่วนเกินในการแข่งขันกันหาเงินอย่างเอาเป็นเอาตาย ทั้ง ๆ ที่ด้วยประสิทธิภาพของเทคโนโลยีการผลิตปัจจุบัน มนุษย์ทุกวันนี้อาจใช้แรงงานจำเป็นโดยเฉลี่ยแค่วันละ ๓-๔ ชั่วโมง ก็ได้ผลผลิตเพียงพอสำหรับการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขตามอัตภาพได้แล้ว แต่ผู้คนก็กลับถูกปลุกเร้าให้ใช้พลังแรงงานส่วนเกินในการดิ้นรนแสวงหา 'เงิน' เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

อย่างไม่มีขอบเขต แล้วสุดท้ายคนที่
มีศักยภาพในการแข่งขันดีกว่า ก็
จะถูกดูด (exploit) เอามูลค่าส่วน
เกินจากพลังแรงงานของตนไปอยู่ใน
กระเป๋าของคนที่มีศักยภาพเหนือกว่า
ส่งผลให้ช่องว่างระหว่าง คนรวยส่วน
น้อยกับคนยากจนส่วนใหญ่ของสังคม
ถ่างกว้างออกไปมากขึ้น ๆ

เมื่อกำลังซื้อของผู้คนส่วนใหญ่
(ที่มีฐานะยากจน) ไม่เพียงพอจะซื้อสินค้า
และบริการที่ผลิตขึ้นมาได้ทั้งหมด หรือพูด
อีกนัยหนึ่งคืออุปสงค์รวม (aggregate de-
mand) ของสังคมอยู่ในระดับต่ำกว่าระดับ
ของการผลิตสินค้าและบริการที่จะก่อให้เกิด
การจ้างงานเต็มที่ สุดท้ายก็จะส่งผลให้เกิด
ภาวะการถดถอยทางเศรษฐกิจ เพราะเมื่อ
ธุรกิจต่าง ๆ ขายสินค้าและบริการได้ลดลง
ก็จำเป็นต้องลดการจ้างงาน และเมื่อมีคนตก
งาน เพิ่มจำนวนมากขึ้น กำลังซื้อก็จะยิ่งหด
ตัว อันทำให้พ่อค้าขายสินค้าและบริการของ
ตนได้ลดน้อยลงไปอีก จึงยิ่งต้องปลดคนงาน
เพิ่มมากขึ้น ๆ ในที่สุดก็จะก่อให้เกิด

วิกฤตการณ์ภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ กิจกรรมต่าง ๆ
ต้องทยอยปิดตัวลง ผู้คนไม่มีงานทำ ไม่มี
รายได้ อดอยากขาดแคลน ฯลฯ

ในกรณีเช่นนี้แทนที่รัฐบาลจะแก้ปัญหา
ด้วยวิธี 'กระตุ้นการบริโภค' ของผู้คนโดยการ
เอาเงินไปโปรยแจกแบบ 'เฮลิคอปเตอร์มันนี่'
ทำไม่ใช้วิธีสร้างกระบวนการอบรมกล่อมเกล
ทางสังคม (socialization) เพื่อให้ผู้คน 'ลด
ความต้องการส่วนเกินจากความพอเพียงใน
การบริโภค' ให้น้อยลง แล้วปรับเปลี่ยนวิถี
ชีวิตจากที่ต้องทำงานหนักถึงวันละ 8-9 ชั่วโมง
สัปดาห์ละ 6 วัน ก็ลดเวลาทำงานลงอาจจะ
เหลือแค่สัปดาห์ละ 3 วัน โดยรับเงินเดือน

เพียงครั้งเดียว แต่รู้จักใช้เงินนั้นอย่างเกิด 'ประโยชน์สูงสุด ประหยัดสุด' ให้เพียงพอต่อการบริโภคอย่างมีความสุขตามอัตภาพ จากนั้นก็ใช้เวลาว่างที่มีเพิ่มขึ้นอีกเท่าตัวอย่างอิสระ (โดยไม่ต้องมีเจ้านายมาคอยจับหางคับเค้นเอาผลงานอยู่ตลอดเวลา)

เพื่อการพักผ่อน อ่านหนังสือหาความรู้เพิ่มอยู่กับครอบครัว เลี้ยงลูก ออกกำลังกายที่สวนสาธารณะ หรือไปเป็นอาสาสมัครช่วยงานสาธารณะกุศลและสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ตลอดจนศึกษาปฏิบัติธรรมเพื่อแสวงหาหนทางดับเหตุมูลฐานแห่งทุกข์ ฯลฯ

ดังนั้นก็น่าจะเป็นวิถีทางช่วยให้ผู้คนเข้าถึงคุณภาพชีวิตและ 'คุณค่า' ของชีวิตที่ 'ดี' ยิ่งขึ้นกว่าเดิม และจะเป็นหนทางแก้ 'ปัญหา' หรือ 'ภาวะความบีบคั้นเป็นทุกข์' จากวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าวิธี 'กระตุ้นการบริโภค' ของผู้คนให้เพิ่มขึ้น ๆ ตลอดเวลา เพื่อรักษาระดับอัตราการผลิตและการบริโภคอย่างพึงพอของสังคมให้คงไว้ พร้อมกับสร้างปัญหาต่าง ๆ ตามมาไม่สิ้นสุดจากการบริโภค

ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงราชธานีโคก

ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็นของมนุษย์ เช่น ปัญหาวิกฤติพลังงาน ปัญหาวิกฤตการณ์ดินฟ้าอากาศแปรปรวนจากภาวะโลกร้อน ปัญหามลภาวะต่าง ๆ ที่มนุษย์ก่อให้เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตและการบริโภค ฯลฯ

ท่าไม้ไม่มีใครจุกคิดที่จะหันมาแก้ ปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจทุกวันนี้ ด้วยวิธีการที่มี 'คุณค่า' ต่อมมนุษย์ยิ่งกว่าวิธีการกระตุ้นการบริโภคแบบเดิม ๆ ดังเช่นที่กล่าวมานี้บ้าง

เปลี่ยน..แปลงไม่ได้...

...การเมืองใหม่ไม่เกิด

บทความนี้ ตัดตอนมาจากหนังสือ **เปลี่ยนแปลงไม่ได้ การเมืองใหม่ไม่เกิด**
 พิมพ์โดยบริษัทฟ้าอภัย เป็นคำบรรยายของ **สมณะโพธิรักษ์**
 ในรายการโทรทัศน์ **“สงครามสังคม ธรรมะการเมือง”** ช่อง FMTV
 (โทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติ) เริ่มลงตั้งแต่ฉบับที่ ๑๓๕

นัยลึกซึ้งของ 'โดยประชาชน เพื่อประชาชน ของประชาชน'

และเป้าหมายของนักการเมืองจริงๆ คือ งานนั้นเพื่อมวลประชาชน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน สุขทางเศรษฐกิจ สุขทางรัฐกิจ สุขทางสังคมกิจ ก็เป็นความสุขทุกกิจที่จะให้เกิดขึ้นถ้วนทั่ว นั่นคือจุดเป้าหมายเนื้อแท้ของการเมือง และยิ่งคำว่า ประชาธิปไตยคือ โดยประชาชน เพื่อประชาชน ของประชาชน ชัดครบถ้วน เพราะงานการเมืองจึงสรุปได้อย่างยอดเยี่ยมว่า โดยประชาชนนั้น ก็คือ ประชาชนต้องเป็นผู้ทำงานการเมืองทุกคน เพื่อประชาชน ก็คือ เป็นงานเพื่อผู้อื่น เพื่อชาวประชาชนให้มากที่สุด ตัดความเห็นส่วนตัว ความเป็นส่วนตัว ความเพื่อตัวเอง ตัดไปได้เลย งานการเมืองไม่ใช่งานทำเพื่อตัวเอง เพื่อครอบครัวตัวเอง เพื่อหมู่ตัวเอง เพื่อพวกตัวเอง เพื่อคณะตัวเอง เพื่อพรรคตัวเอง แต่ต้องทำเพื่อประชาชนทุกคนให้ได้มากที่สุด

ของประชาชน ก็คือ การเมืองนั้นเป็นของทุกคนที่เป็นประชาชน ก็ชัดๆ จึงปฏิเสธว่าเราไม่ทำการเมืองไม่ได้ ต้องทำให้ได้ทุกคนไม่มากก็น้อย เพราะมันเป็นงานบุญ เป็นงานเสียสละ เป็นงานที่มีคุณค่า เป็นงานของเราเพราะเราเป็นประชาชน จะเลียงหนีไปไหน? ที่เลียงหนีงานการเมืองกัน ก็เพราะเข้าใจ 'การเมือง' ผิดไปนั่นเอง

ความเข้าใจผิดในความเป็น 'การเมือง' ของประชาชนคนไทย พอสรุปกันเป็นข้อๆ ก็คือ

๑. เข้าใจว่า การเมืองเป็นงานอาชีพชนิดหนึ่ง ของคนกลุ่มหนึ่ง ที่มีนิติบัญญัติกำหนดไว้ อย่างนี้เป็นต้น ที่เป็นความเห็นผิดๆ

๒. การเมืองคือ เล่ห์เหลี่ยมชนิดหนึ่ง เพื่อสร้างอำนาจให้แก่ตนเอง ไม่ใช่ความสะอาดบริสุทธิ์ชื่อตรง แต่เป็นพฤติกรรมซ่อนแฝงเล่ห์กระซังคำว่า 'การเมือง' กลายเป็นคำสแลง ที่หมายถึงการมีเงื่อนงำซ่อนแฝงอย่างมิชอบ

๓. การเมือง คือ เกมชนิดหนึ่ง ที่แข่งแย่งชิงอำนาจกัน

๔. การเมือง คือ การเลือกตั้ง เท่านั้น ผู้ชนะการเลือกตั้งก็เป็นอันประมูลไปได้แล้ว จึงมีสิทธิ์เต็มในการจะใช้อำนาจธิปไตยเหนือกว่าใคร หรือ 'ริบ' อำนาจธิปไตยไปจากประชาชนได้เบ็ดเสร็จ

๑๑

๕. การเมือง คือ อำนาจพิเศษชนิดหนึ่ง ที่มีสิทธิพิเศษสำคัญ เมื่อผู้ใดได้ ผู้ใดมี ก็สามารถใช้สิทธิพิเศษนี้ได้ไปทั่วประเทศ

๖. การเมือง คือ งานที่แฝงไปด้วยความไม่ดีไม่งามชนิดหนึ่ง ที่คนผู้มีเกียรติในอาชีพอื่นๆ ไม่อยากให้การเมืองมาบดบังถึงตัว

๗. โดยเฉพาะ การเมืองที่นักการเมืองประพฤติอยู่จริงทั้งหลาย ล้วนเป็นการประพฤติเพื่อล่าประโยชน์ ที่เป็นลาภ, ยศ, สรรเสริญ, โลภียสุขาให้แก่ตน ให้แก่ครอบครัว ให้แก่พรรคพวกของตน ยิ่งกว่าสร้างผลประโยชน์ให้เกิดแก่ปวงประชาชน เท่าที่ควร กันทั้งนั้น

แท้จริงแล้ว การเมือง คือ งานอาสา เสียสละ ไม่ใช่งานอาชีพทำมาหากิน แต่เป็นการทำงานของคุณทุกคน ทุกอาชีพ โดยประชาชน เพื่อประชาชน ของประชาชน เพราะฉะนั้น ทุกคนจึงไม่อาจหลีกเลี่ยงงานการเมืองได้ ทุกคนมีหน้าที่ต้องทำงานการเมือง มากบ้างน้อยบ้าง

การเมืองไม่ใช่งานอาชีพเฉพาะที่คนทำมาหากิน แต่ทุกคนทุกอาชีพต้องทำงานการเมืองทุกคน แม้ผู้มีอาชีพทหาร อาชีพแพทย์ อาชีพข้าราชการ อาชีพพ่อค้าแม่ค้า อาชีพธุรกิจส่วนตัว อาชีพกรรมกรชาวไร่ชาวนา ทุกอาชีพก็ต้องทำงานการเมือง ต้องเอาใจใส่ร่วมกระทำด้วย อย่าเข้าใจว่างานการเมืองคือ งานเลว งานไม่ดีไม่งาม ทุกคนมีสิทธิ์ทำงานการเมืองได้ทุกโอกาส ได้ทุกวินาที ถ้าเข้าใจอย่างถูกต้องว่า การเมืองคืองานอะไร คืองานที่เป็นผลประโยชน์อันดีงามเพื่อปวงประชาชนนั่นเอง ถ้าคนทำงานการเมืองมักน้อยสันโดษ และทำงานเพื่อคนอื่นจริงประชาชนจะเลียงไว้ หรือรัฐให้สวัสดิการไว้ คนสุรุ่ยสุร่ายใครก็ไม่อยากจะทำเลียงไว้ งานการเมืองไม่ใช่งานทำมาหากินเลี้ยงชีพ

ความเสียหายเลวร้ายอันเนื่องมาจากการเมือง เพราะคนมีความเห็นผิดๆว่า ‘การเมือง เป็นงานเลว’

แต่ความจริงที่สุด ถูกต้องที่สุดนั้น ‘การเมือง คือ งานดี’

ที่ความเห็นเล็กๆของคนเป็นเช่นนั้น ก็เพราะไปยึดเอาความเลวที่คนเลวทำเลวๆกันอยู่ใน ‘การเมือง’ มานิยามลงไปในคำว่า ‘การเมือง’ คนก็เลยหลงผิดว่า ‘การเมือง เป็นงานเลว’

คนจึงหลงผิด ปฏิเสธการเมือง ปิดการเมืองเป็นพัลวัน ไม่สนใจการเมือง ไม่เอาใจใส่การเมือง

แต่ความจริงนั้นไม่ใช่เลย ‘การเมือง’ เป็น ‘งานดี’ เพียงสถานเดียวเท่านั้น ‘งานที่ไม่ดีนั้น’ ไม่ใช่งานการเมือง

‘งานการเมือง’ต้องเป็นงาน... ‘เพื่อประโยชน์แก่ปวงประชาชน’ ที่พระพุทธเจ้าตราไว้ว่า พุทธชนหิตายะ

‘เพื่อความสุขแก่ปวงประชาชน’ ที่พระพุทธเจ้าตราไว้ว่า พุทธชนสุขายะ

‘เพื่ออนุเคราะห์ช่วยเหลือเกื้อกูลโลก’ ที่พระพุทธเจ้าตราไว้ว่า โลกานุกัมปายะ

โดยประชาชน เพื่อประชาชน ของประชาชน (Lincoln)

โดยประชาชน คือ ประชาชนทุกคนต้องเป็นผู้กระทำ นั่นเอง

เพื่อประชาชน คือ เพื่อประโยชน์แก่ปวงประชาชน เพื่อความสุขแก่ปวงประชาชน ไม่ใช่เพื่อตัวเอง ไม่ใช่เพื่อครอบครัวตัวเอง ไม่ใช่เพื่อพรรคของตัวเอง แต่เพื่อปวงประชาชนนะ ! จำไว้ให้ชัดๆ

ของประชาชน คือ ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมสิทธิร่วมในอำนาจนั้นๆ คืออธิปไตย อำนาจในการประทัวงความไม่ชอบธรรม อำนาจในการรักษาความดีงาม-ความถูกต้อง เป็นต้น

‘การเมืองเก่า’ คือ งานที่คนเลวทำเลวๆ กันมาแล้วนั้น จึงยังไม่ใช่ ‘การเมือง’ แต่เป็น ‘งานเลว’ ที่ต้องเอาออกจาก ‘การเมือง’ ให้ได้ ถึงจะเป็น ‘การเมืองใหม่’

ออกนอกกรอบโลกียะไม่ได้ ไปไม่ถึงการเมืองใหม่ !

เพราะฉะนั้นประเด็นที่สำคัญตอนนี้คือ ต้องมีการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลงให้ได้จริงๆ ถ้าไม่เปลี่ยนแปลง หรือเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เจ้ง ! ไม่เป็นการเมืองใหม่ อาตมาขอตีค่าให้เลยนะ ว่า การเมืองเก่านี้เป็นการเมืองโลกียะน้ำเน่า ขอยืนยันเลยว่า แม่ ๑๕ ปี เข้ามานี้ ยังไม่ได้ ออกนอกกรอบโลกียะ ไปเป็นโลกุตระ คือยังทำกันอยู่เป็นงานอาชีพเพื่อเลี้ยงชีพ แย่งลาภยศ สรรเสริญสุขกันไปเท่านั้น เขาพอรู้เหมือนกัน สำนักบ้างเหมือนกัน แต่เปอร์เซ็นต์ที่ทำงานเพื่อประชาชนเพื่อสังคม อาตมาว่าสอบไม่ผ่าน ให้คะแนนไม่ถึง ๔๐% หรอก เพราะฉะนั้น เปอร์เซ็นต์ที่ทำเพื่อบ้านเพื่อเมืองเพื่อสังคมประเทศชาติ จริงๆเนี่ย น้อยต่างทำเป็นอาชีพ เพื่อลาภยศสรรเสริญโลกียะสุข เพื่อจะได้เป็นเจ้าของคนนายคน เพื่อจะได้มียศถาบรรดาศักดิ์ จะได้รับการสรรเสริญ ได้เป็นวีรบุรุษ เป็นรัฐบุรุษอย่างผินๆ

ซัดๆก็คือ ยังไม่มีความรู้โลกุตระธรรมของพระพุทธเจ้า

อาตมาเห็นว่างานการเมืองของพระพุทธเจ้า เป็นงานเพื่อช่วยเหลือมนุษยชาติ ถ้าจะได้ลาภ, ยศ, สรรเสริญ, โลกียสุขมาให้แก่ตนเองบ้าง ก็เป็นเรื่องผลพลอยที่เกิดขึ้นตามสังขธรรมตามธรรมชาติเท่านั้น ถ้าใครเป็นอาริยบุคคลแท้ๆ ก็จะไม่เห็นแก่สิ่งเหล่านี้ไปตามลำดับแห่งภูมิธรรม เราอาจจะได้ลาภยศสรรเสริญสุขมาโดยธรรม ก็เป็นการตอบแทนความเสียสละของเราก็ได้ทำไปแล้วซึ่งเป็นความกตัญญูของเขา เขาก็มาอุดหนุนหนุนเจ้าช่วยเหลือเราบ้าง ผู้ที่มีคุณธรรมสูงแล้ว จะอยู่เหนือลาภ, ยศ, สรรเสริญ, โลกียสุข ไม่ต้องรำรวย สะสม กอบโกย เพราะเป็นผู้มีปัญญา รู้แล้วว่าชีวิตไม่ต้องอาศัยการสะสมวัตถุสมบัติมากมายก็อยู่รอด มั่นใจในความสามารถในความขยัน ในความจริงของตนเองที่ตนเองรับใช้ประชาชน ทำงานให้ประชาชนจริงๆ และมั่นใจแท้ๆ เลยว่า เมื่อเรารับใช้ประชาชน ประชาชนเขาจะเลี้ยงไว้ ไม่ต้องสะสมก็ไม่กลัวตาย

นี่คือ ความเป็นจริงของอาริยบุคคลที่พึงเป็นพึงมี

เพราะฉะนั้นจึงไม่เป็นทาสดลาภ, ยศ, สรรเสริญ, โลกียสุขอย่างแท้จริง ถ้าทำงานหมายเอาลาภ,

ยศ, สรรเสริญ, โลภียสุขมาให้แก่ตนเอง
ไม่มีความพอ ได้มากเท่าไรก็เอา กอบ
โกยๆไม่รู้จักจบจักสิ้น นั่น...ไม่เหมาะสม
ที่จะไปเป็นผู้รับใช้สังคม โดยเฉพาะที่
เรียกตนเองว่า เป็นนักการเมือง เพราะ
งานการเมืองจึงมีใช้งานเช่นนั้น นี่คือ
ความรู้ที่เอาตมาเสนอไป ใครจะว่าเป็น
เรื่องเพื่อเจ้าเออเหลวไหลก็ตาม เอาตมาไม่มี
ปัญหาหรอก แต่เอาตมามีสิทธิที่จะเสนอ
เอาตมาว่า สิ่งเสนอเป็นความปรารถนาดี
ต่อสังคม และเอาตมามั่นใจด้วยว่า คน
ไทยจะเป็นนักการเมืองโลกุตรระได้ จะไป
รับใช้สังคมอย่างโลกุตรระได้ เอาตมาจะ
พยายามทำความเข้าใจสิ่งนี้กับสังคม
แล้วก็พากันในสังคมเมืองไทยนี้แหละ
ปฏิบัติตนให้เป็นคนอาริยะชนิดนี้ โลกุตร
บุคคลชนิดนี้ มันเป็นคุณสมบัติอันพิเศษ
ของพระพุทธเจ้า ไม่ใช่ของเอาตมา ท่าน
ได้ประกาศไว้ในศาสนาพุทธเราโดยตรง
ไม่ใช่เป็นเรื่องประหลาด เป็นเรื่องตรงๆ
และสามารถจะเป็นคนเช่นนี้ได้จริง ขอ
ให้ศึกษากันดีๆ ให้สัมมาทิฐิเถอะ เอาตมา
จะพยายามพิสูจน์ พากเพียรทำสิ่งนี้

(ต่อฉบับหน้า)

WORD OF THE BUDDHA

บนเสาอื่นย่อมไม่รู้สำนึกว่า
ตนกำลังพินาศเพราะวิวาทห่มเตียงกัน
ส่วนผู้รู้ความจริงเช่นนั้น
ย่อมระงับจากาททะเลาะวิวาท

ส.ร้อยดาว
แปลและเรียบเรียงจากธรรมบท

รอมบ้านรอมตัว
อุบลราชธานี

เศรษฐกิจตัวเปล่า ยอมไม่ใช่เศรษฐกิจพอเพียง

ลัทธิการเมืองหลากหลายเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติของสังคม เพื่อมุ่งแก้ปัญหาที่เผชิญหน้า

ขณะเดียวกันก็ต้องหาเพื่อนมาอยู่เคียงข้างเพื่อเป็นพลัง
ครั้งหนึ่ง ค่ายคอมมูนิสต์กับค่ายประชาธิปไตย ต่อสู้แย่งรีฟล และจบลงที่ฝ่ายแรกล่มสลาย
อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะฝ่ายใดจะชนะ หากผู้นำที่ขาดความจริงใจ ชนชั้นที่เอารัดเอาเปรียบก็คือ
ชนชั้นผู้ปกครองนั่นเอง !

ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ แท้จริงคือ ดวงไฟที่ดิ่ง
แมงเม่าเข้ามาเผาผลาญ !

วิทยาศาสตร์คิดค้นความสะดวกสบาย และคิดค้นการ
เพิ่มปริมาณการผลิตในเวลาที่ยังที่เท่าเดิม

เราจึงเริ่มรู้จักความฟุ่มเฟือย และอุตสาหกรรมในบ้าน
ได้กลายเป็นอุตสาหกรรมโรงงาน

เมื่อชนบทล่มสลาย ภายใต้นโยบายของรัฐบาลที่เร่งส่ง
เสริมการปลูกพืชเชิงเดี่ยว

เศรษฐกิจพอเพียงได้หายไป

เกษตรกรเป็นหนี้สิน ขาดอำนาจต่อรอง ประชาชนได้
บริโภคผลิตผลในราคาที่ถูกเกินจริง

เกิดการทิ้งถิ่นอย่างรุนแรงและต่อเนื่อง

รัฐบาลพยายามจัดตั้งหน่วยงานเพื่อช่วยเกษตรกร มี
บุคลากรลงพื้นที่ ตลอดจนถึงตั้งสำนักงานบริการทุกจังหวัด ทุก
อำเภอ ทุกตำบล ทุกหมู่บ้านมายาวนานเกือบ ๑ ศตวรรษ

ให้ความรู้ - ให้นโยบายรัฐ - หาผลประโยชน์ !

เศรษฐกิจพอเพียงที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติค่อยๆหายไป
‘เศรษฐกิจอยากรวย’ วิ่งเข้ามาแทน !

เหมือนดังคำสาป จนวันหนึ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัว ต้องมาถอนคำสาปด้วย ‘เศรษฐกิจพอเพียง’ อีกครั้งหนึ่ง !

เมื่อภาครัฐโหมเร่งอุตสาหกรรม ไม้ไผ่ดีภาคเกษตร โรง
งานผลิตอย่างมีก่ง่าย สิ่งแวดล้อมเป็นพิษเคลื่อนกราด

ลูกหลานเกษตรกร ทิ้งถิ่นแผ่นดินบ้าน มาอยู่แผ่นดิน
โรงเตี๊ยม

รับเงินเดือนทุก ๒ อาทิตย์ ได้เงิน
สดๆ เห็นๆ นายทุนต่างร่ำรวย เงินทอง
ไหลมาเทมา !

เศรษฐกิจร่ำรวยเป็นของเจ้าแก่ แต่
คนงานได้เศรษฐกิจตัวเปลี้ยเข้ามาแทน

กินอาหารเท่าที่ตัวเปลี้ยจะมอบให้
ผ่านทางก้นของมัน เราเรียกว่า ‘จี้’ !

แรงงานเป็นได้แค่กินจี้เปลี้ย !

เพราะฉะนั้นเมื่อภาครัฐจะอัดฉีด
ระบบเศรษฐกิจให้สดใส ก็ต้องผ่านตัวเปลี้ยเป็นด่านแรก ผู้กรรมกรโรงงานเป็นผลพลอยได้ !

เป็นระบบลงทุนเต็มตัว ผู้เจ้าแก่เต็มที่ ผู้ประชาชนเต็มที่ !

ระบบอุตสาหกรรมเป็นวิฎสงสาร เมื่อถึงเวลาที่จะเกิดภาวะฟองสบู่ ตลาดอิมตัว สินค้า
ขายไม่ออก ต้องปลดคนงาน

ยุคของโลกาภิวัตน์ คนทำงานในระบบเศรษฐกิจตัวเปลี้ยจึงอ่อนแอ ฟุ้งตนเองไม่ได้
จะกลับชนบทก็ทำไม่ได้ ทำไม่เป็นเสียแล้ว !

จะกลับทำไม ที่ดินขายทิ้งเสียแล้ว !

จะกลับทำอะไร ดันทุนทำเกษตร เดียวปู้ย เดียวยา ค่าใช้จ่ายมากมายเหลือเกิน !

ในหลายๆประเทศ จึงพยายามชดเชยด้วยสวัสดิการ ดูแลเจ็บป่วย ดูแลอาหาร ดูแลปัจจัย ๔
สังคมเมือง เป็นสังคมที่สร้างคนให้อ่อนแอ

สังคมชนบท เคยเป็นสังคมที่เป็นตัวช่วยวิกฤตของชาติ

เมื่อสังคมชนบทกำลังล่มสลาย ที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน จะฟุ้งไคร

เป็นเรื่องน่ากลัวเหลือเกิน !

ทิเบต...

๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ เป็นวันครบรอบ ๕๐ ปี ของการ ‘ลุกขึ้นสู้’ เพื่อปกป้องอธิปไตยของชาวทิเบต กองศพของพวกเขา น่าจะประมาณภูเขาถูกย่อยๆ ด้วยน้ำมือของผู้รุกราน อังคมชอบธรรมปล้นแผ่นดิน จนองค์ประมุขต้องแรมไกลจากแผ่นดินแม่ของพระองค์ ‘ท่านดาไลลามะ’ ปรากฏพระองค์ไม่ว่ายามใดหรือแห่งใด พระพักตร์ยิ้ม สรวลอย่างเบิกบาน

ครั้งหนึ่ง สุทธิชัย หยุ่น ได้สัมภาษณ์พระองค์ถึงเหตุการณ์ที่แผ่นดินทิเบตถูกปล้น และมาถึงคำถามหนึ่งที่ผู้ชม (รายการโทรทัศน์ขณะนั้น) รอคอยฟังคำตอบจากประมุขแห่งจิตวิญญาณอย่างไม่อาจกระพริบตา

“มีเหตุการณ์ใดที่ทำให้พระองค์รู้สึกตระหนกที่สุดในชีวิต”

ช่วงใดหนอที่เป็นวิกฤตของชีวิตซึ่งต้องหลบการตามล่าของผู้รุกราน

“เมื่อข้าพเจ้ายังเป็นเด็ก ข้าพเจ้าออกไปถ่ายอุจจาระที่กลางทุ่ง มีอุฐตัวหนึ่งวิ่งรี่เข้ามา นั่นแหละ คือเหตุการณ์ที่ข้าพเจ้ารู้สึกตระหนกที่สุดในชีวิต แม้ตอนนั้นข้าพเจ้ายังจำความรู้สึกนั้นได้”

พระองค์มิได้ทรงเล่นมุขตลก ทรงตอบคำถามนั้นโดยสัตย์

๑๑๕

พม่า...

นางอองซาน ซูจี ถูกคุมขังในบ้านของตนเกือบสองทศวรรษ คุณหญิงสุพัตรา เกษรศุกร์ ได้ไปเยี่ยมที่บ้านของเธอและถามว่า วันๆหนึ่งทำอะไร

“อ่านหนังสือ เขียนบันทึก ทำงานบ้านและทำภาวนา”

“ไม่รู้ลึกเพื่อ เวลาหมดไปกับการงานและการดูแลจิต”

ปัจจุบัน เธอป่วยและยังถูกคุมขังอยู่ในบ้านที่เมืองย่างกุ้ง นานาประเทศพยายามร้องขอให้รัฐบาลพม่าปล่อยเธอให้เป็นอิสระ แต่ ณ ปัจจุบันยังไร้ผล

...ไทย

เมื่อต้นเดือนเมษายน พ.ศ.๒๕๕๒ จวบจนสงกรานต์ปีนี้ และเรื่อยเลยมาตลอดเดือน นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ถูกทดสอบตะบะอย่างรุนแรง ถึงขั้นถูกหมายปองชีวิต ความสงบเย็นที่ฉาบอบใบหน้าของท่าน ทุกครั้งที่กล่าวปราศรัยผ่านรายการโทรทัศน์ แสดงให้เห็นถึงชัยชนะในใจของท่าน ‘ท่านชนะใจตนเอง’ ยังยืนยันหลักการ ‘นิติธรรม’ ยังคงความสุภาพและสุกม

ธรรมาจารย์ เซอเกียม ตรุงปะ ธรรมาจารย์
 คนสำคัญของพุทธศาสนาสายวัชรยานในทิเบต
 กล่าวไว้ว่า *ประสบการณ์จากความทุกข์ มันทำให้
 เราตื่น ทำให้เราเห็นค่าว่า จิตใจที่บริสุทธิ์ จิตใจ
 ที่เปิดกว้าง จิตใจที่ละเอียดอ่อน และอ่อนโยน
 เท่านั้นที่จะทำให้เราสามารถเผชิญกับความ
 ทุกข์ที่เราประสบได้*

*เพราะจีนยึดครองแผ่นดินทิเบตโดยมิชอบ
 ชาวทิเบตต้องลี้ภัยไปนอกประเทศไกลถึงสหรัฐ
 อเมริกา เหตุนั้น ทำให้พุทธศาสนาเผยแพร่ออกไป
 ในโลกกว้างโดยละมดทั้งหลายที่ยึดหลักอหิงสกรรม*

*เพราะนางองซาน ซูจี ถูกริตรอน
 อิศรภาพ หัวใจเสรีของเธอจึงประทับใจชาวโลก*

*เพราะนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถูกปองร้าย
 ด้วยความสงบเย็นไม่อาฆาตมาดร้ายผู้กระทำ
 ทรมาน ทำให้เขาได้รับความชื่นชมจากประชาชน
 ไม่ว่าเขาจะพำภูมิลำเนาฝากถิ่นโหดไปรอดหรือไม่
 เขาก็ยังได้รับความนิยมจากประชาชนในด้าน
 ‘นิติธรรม’*

การที่มนุษย์สามารถเอาชนะตนเอง กลับ
 สู่สถานะที่งดงามภายในนั้น แม้เหตุการณ์
 ภายนอกดูเหมือน ‘แพ้’ แต่ที่แท้เขา ‘ชนะ’

คำฟอสอน...

“ทำให้ของที่ดีไร้ค่า กลับมีคุณค่าขึ้นมาใหม่”

รักามี ภฤษณมิษ

อโศกสอนให้ทำประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน
จากการปฏิบัติก็รู้ว่าเรามาถูกทางแล้ว

ใน

แอดวงการเรียนการสอนภาษาสเปนในประเทศไทย น้อยคนที่จะไม่รู้จัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัศมี กฤษณมิมข หรือ ‘อาจารย์หญิง’ ประจำสาขาวิชาภาษาสเปน ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาฯ ผู้ซึ่งมีผลงานทางด้านวิชาการมากมาย และมีงานแปลวรรณกรรมเยาวชนอีก ๖ เล่ม ที่แปลมาจากภาษาสเปนทั้งหมด อาทิเช่น กุซโน้ ได้รับคัดเลือกจากกระทรวงศึกษาธิการ ให้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

‘ปลูกฝันไว้ในแผ่นดิน’ สมาพันธ์องค์กรเพื่อพัฒนาหนังสือและการอ่าน กัดสรรให้เป็นหนังสือดีสำหรับเด็กและเยาวชน

อาจารย์หญิงไม่เพียงสอนและแปลหนังสือเท่านั้น เธอยังให้ความสนใจในการณรงก์เรื่องลดโลกร้อนและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง จนเป็นที่รู้กันว่าเธอเป็นนักประหยัดด้วย (ตอนนั่งคุยกันอาจารย์รับประทานถ้วยเต๋ยวเต๋ยด้วยตะเกียบคู่มือฝักที่เหลือเธอบอกว่าจะนำไปทำแกงจืดที่บ้าน !)

“คุณพ่อคะ...ที่เป็นต้นแบบ และเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของการ reuse, recycle, และ repair พ่อสอนให้เราเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ ด้วยการทำให้ดู พ่อมีร้านขายของ มีขยะทุกวัน จึงต้องมีการจัดการ ของเสีย พ่อซ่อม ของที่คนอื่นอาจทิ้ง พ่อนำกลับมาใช้ใหม่ หรือยืดอายุการใช้งานมันออกไปจนถึงที่สุด พ่อเห็นประโยชน์ในสิ่งที่คนอื่นมองข้ามไป ทำให้ของที่ดูไร้ค่า กลับมีคุณค่าขึ้นมาใหม่ พ่อทำมาตลอด ไม่ใช่ทำตามแฟชั่นที่บ้านเราจะมีสิ่งประดิษฐ์ที่ไม่เหมือนใคร และเราก็ไม่อายุที่จะใช้ของรีไซเคิล แม้เราจะเป็นลูกเอ้าแก่ และไม่เคยจน แต่เรากลับเห็นความสำคัญของการรีไซเคิลเป็นอย่างมาก”

๑๖ ปีที่แล้ว อาจารย์หญิงเข้าร่วมปฏิบัติธรรมกับหมู่กลุ่มชาวโศก และธรรมรงค์เรื่องการจำกัดขยะ(ไม่ให้เพิ่มขึ้น)ไปพร้อมๆกัน

“โศกสอนให้ทำประโยชน์ตน ประโยชน์ท่าน จากการปฏิบัติก็รู้ว่าเรามาถูกทางแล้ว ชาวโศกประหยัดมากกินมังสวิรัต ซึ่งดีกว่าทั้งทางโลกและทางธรรม ผมก็ตัดสินใจทำให้ไม่เปลืองน้ำและแกมพู หน้าก็ไม่แต่ง เสื้อผ้าก็ใช้ผ้าฝ้าย ไม่ต้องตามแฟชั่นประหยัดเวลาและเงินได้มาก จึงรู้สึกชื่นชม และมองเห็นว่าทรัพยากรเป็นของโลกไม่ใช่ของประเทศใดประเทศหนึ่ง การใช้หรือบริโภคจึงมีผลกระทบในวงกว้างเสมอ คำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ทำให้เราเข้มแข็งขึ้น การปฏิบัติก็มาสอดคล้องกับสิ่งที่เราทำตอนเป็นเด็ก ก็เลยได้บทสรุป”

- บทสรุปของการรีไซเคิล?

ที่สำคัญที่สุดคือต้องไม่สร้างขยะ ปัญหาที่ไม่ตามมา แต่ในทางปฏิบัติมันยากมาก ต้องทำความเข้าใจ คนส่วนมากจะอายุ มองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย ดังนั้นเราต้องชัดเจนแต่หากมีขยะก็ต้องนำมา recycle ให้ถึงที่สุด

- ที่ผ่านมามีการตอบรับอย่างไรบ้างคะ

คนส่วนใหญ่จะรู้เรื่องโลกร้อน แต่พอมานับปฏิบัติมันมีรายละเอียด และความไม่สะดวกสบาย ทำให้คนไม่อยากจะทำ มันต้องสร้างความตระหนัก เหมือนกับการถือศีลให้ถึงใจ จะต้องเป็นทั้งในที่ลับและที่แจ้ง ถ้าเราตระหนัก เราจะมีสติ และไม่อยากจะสร้างขยะให้กับโลก

- คิดอย่างไรกับการที่มีการนำขวดพลาสติกหรือผลิตภัณฑ์พลาสติกมาตัดแปลงเป็นของที่ระลึกหรือ

เครื่องตกแต่งในรูปแบบต่างๆ เพราะอาจจะเป็นปัญหาทำให้ขยะเพิ่มขึ้น เมื่อสิ่งนั้นไม่เป็นที่ต้องการอีกต่อไป

หากเราหยุดการสร้างขยะได้ก็ไม่ต้องมีการรีไซเคิล สิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องความรับผิดชอบของทุกคน เมื่อเราตระหนักถึงปัญหาอย่างแท้จริง สิ่งที่จะตามมาจะง่ายขึ้น

- ตั้งแต่อาจารย์เริ่มรณรงค์ในเรื่องนี้มาจนบัดนี้ คิดว่าจะให้คะแนนตัวเองเท่าไรคะ

ดินสอและปากกาต่อต้าน ฝีมือคุณพ่อ

ที่โถยร่งน้ำทำจากปืบ และกล่องเปลา่ โดยคุณพ่ออีกเช่นกัน

คนที่เข้าใจและมองเห็นความละเอียด เขาก็จะให้ ๕๐% แต่ตัวดิฉันเองถ้าไปเทียบกับบางคน เรายังทำไม่มากพอ เพราะยังซื้อของ ซื้ออาหารที่ใส่ถุงพลาสติก ซึ่งสมัยนี้แทบทุกอย่างใส่ถุงพลาสติกทั้งน้ำจิ้ม น้ำแกง รู้สึกผิดที่สร้างขยะย่อยยาก แต่ก็แก้ด้วยการพยายามนำมันกลับมาใช้ใหม่ ไม่ใช่ใช้แล้วทิ้ง รู้ว่าพูดไปก็เข้าใจยาก หรือมองว่าเราสุดโต่งเรื่องการไม่ทิ้งขว้าง แต่เราก็ทำมาตลอด ทำด้วยจิตสำนึกและคงให้คะแนนตัวเองสักประมาณ ๗๕% ค่ะ

- การปฏิบัติธรรม, การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการเป็นอาจารย์สอนที่จุฬาฯ สามารถทำร่วมกันได้หรือ มีปัญหาขัดแย้งไหมคะ

ที่จุฬาฯ ก็มีดิฉันคนเดียวที่เป็นชาวอโศกชัดเจน เราสอนในสิ่งที่เราทำได้ ทำให้เขาดูเป็นตัวอย่ง เขาจะเกรงใจเรา เคยได้ยินเขาคุยกันว่า ใครกินทิ้งกินขว้างระวัง อ.รัศมีจะดูเอา เพราะเราสอนเรื่องความประหยัด เรื่องความอดอยาก ก็คงไม่ได้ทุกคน แต่แค่ ๑ ใน ๑๐๐ ก็ต้องทำ ถ้าเราเองยังไม่ทำก็อย่าคิดเลยว่าคนอื่นจะต้องทำ ขนาดตัวเองก็ยังทำไม่ครบถ้วนเลย

ดิฉันทำเรื่องขยะ recycle จนเป็นที่รู้จักกันในที่ทำงาน และที่บ้านก็มีแนวร่วมพอสมควร เวลาทิ้งของก็จะถามดิฉันว่า ยังใช้ได้ไหม แล้วเขาก็เอามาให้เรา ขนาดแม่บ้านหรือยาม แทนที่จะนำไปขายต่อได้เงินเอง เขากลับขนมาให้เราไปทำประโยชน์ต่อ คือคนที่รู้คุณค่าเขาจะมองเห็นและช่วยด้วย

- คนไทยที่ไปทานอาหารตามร้านแล้วสั่งอาหารมามาก แต่รับประทานไม่หมดจะเอากลับไปทานที่บ้านก็อวย อาจารย์ก็ตอบอย่างไร

ดิฉันไม่กังวลว่าใครจะคิดอย่างไร
บางคนอาจมองว่าเป็นชาวบ้าน เซย
การไม่แต่งตัวสำหรับดิฉัน
ยากกว่าการแต่งตัวมาก

คนไทยอายุในเรื่องที่ไม่ควรอาย การรับประทานอาหารไม่หมดแล้วเอากลับบ้านเป็นเรื่องดี แต่สั่งอาหารมามากแล้วเหลือทิ้งขว้างไม่ดีเลยคะ ประเทศเราอุดมสมบูรณ์มาก จึงไม่ค่อยรู้ค่าของอาหาร ดิฉันไม่อายที่จะเก็บอาหารเหลือ

- อาจารย์นุ่งผ้าถุงไปทำงาน เป็นเรื่องน่าชื่นชม

นี่คือเครื่องนุ่งห่มของผู้หญิงไทย ดิฉันไม่กังวลว่าใครจะคิดอย่างไร บางคนอาจมองว่าเป็นชาวบ้าน เซย การไม่แต่งตัว

พล.ต.จำลอง ศรีเมือง
คุณสุรศักดิ์
และคุณพ่อคุณแม่
ในโอกาสได้รับเลือก
เป็นอาจารย์แบบอย่าง
สาขามนุษยศาสตร์
ของจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา ๒๕๔๘

สำหรับดิฉันอยากว่าการแต่งตัวมาก อย่างเราจะแต่งตัวสวย ใ้ซึ่งของแพงก็ยอมทำได้ อีกทั้งก็ทำงานติดต่อกับฝรั่งตลอด การแต่งกายแบบไทย กลับเป็นสิ่งดีค่ะ ถ้าเราคนไทยยังไม่นิยมไทยกันเองจะให้ใครมาชื่นชมความเป็นไทยคะ

- นอกจากหมูกุ่มชาวอิตาลีแล้ว อาจารย์สละเวลาไปช่วยองค์กรอื่นๆไหมคะ

ช่วยองค์กรพุทธของไต้หวัน ‘นือจี้’ เมื่อมีโอกาสค่ะ เขาทำเรื่องสิ่งแวดล้อมได้ยอดเยี่ยมเลยคะ สมาชิกมีการพกของใช้ส่วนตัว เช่น ชาม แก้วน้ำ ตะเกียบ ช้อน ดินตั่วเสมอ เป็นการลดปัญหาขยะใช้แล้วทิ้ง และประหยัดน้ำ เขาทำลงไปในเรื่องละเอียดของชีวิตประจำวัน ทำอย่างจริงจัง สม่่าเสมอจากตัวเอง ครอบครัวยุ่ชุมชน และยังมืองค์กรทางศาสนาคริสต์ที่ดิฉันทำงานกับบาทหลวงชาวสเปน เรื่องแปลวรรณกรรมชาวสเปน เพื่อนำเงินไปช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส

๑๑/๕/๒๗ ๒๗

วันรับปริญญาของคุณสุรศักดิ์หรือคุณตุ้ม (สามี)
รูปถ่ายเป็นวันของอาจารย์หญิง
ไม่ใช่ไปสเตอร์ดาราเกาหลีนะ..

ตอนแรกก็มีปัญหาบ้าง เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างมากในแทบทุกด้านของการกิน อยู่
หลับ นอนในชีวิตประจำวัน อโศกสอนให้เราเป็นคนสมถะ กินน้อย ใช้น้อย ที่เหลือจุนเจือสังคม
แต่สามีแตกต่างจากดิฉันมาก เขาเป็นสถาปนิก เป็นคนมีรสนิยม ดิฉันเรียนรู้จากอโศกว่า 'ถ้าเรา
มันคง คนอื่นก็จะมันใจ' ก็ซัด
ตรงนั้น แล้วปฏิบัติเรื่อยมา
"ไม่ยอมถอยหลัง เขาก็รู้ว่านี่ดี
ปฏิเสธไม่ได้ บางอย่างเขาก็ทำ
ตาม และในส่วนของเราเขาก็
ไม่ขัดข้อง

ดิฉันโชคดีแม่สามีเป็น
คาธอลิก ไปโบสถ์แทบทุก
อาทิตย์ แต่เขาก็หันมากิน
มังสวิรัตด้วยความเข้าใจ เรา

- การคำนึงถึงธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
อาจารย์คิดอย่างไรกับการที่คนไทยยัง
ไม่นิยมเอาพลั่งแสงอาทิตย์มาใช้ให้
เกิดประโยชน์และประหยัดเหมือนทาง
ยุโรป

บ้านเราเป็นเมืองร้อน เราอาจ
คุ้นชินกับแสงแดดอยู่เสมอนั้นไม่
ค่อยเห็นคุณค่า จึงยังไม่ค่อยมีการนำ
พลังงานแสงอาทิตย์มาใช้อย่างกว้าง
ขวาง

- การปฏิบัติธรรมของอาจารย์มีผล
กระทบกับครอบครัวบ้างไหมคะ

ทำกับข้าวกินกันเอง เขาเป็นคนเคร่งเรื่องอาหาร
กว่าเรามาก ดิฉันติดเนื้อสัตว์ ชอบอาหารรสจัด
แต่เขากลับช่วยไว้ เพราะเขาเอาใจจริงเอาใจกว่า
และรับประทานอาหารรสจืด

- อาจารย์เป็นพวกสิทธิสตรีหรือเปล่านั้น และคิด
อย่างไรกับสุภายัตโธภามที่ว่าผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง
เป็นกะ... เมื่อก่อนผู้หญิงไม่มีโอกาส
แสดงออก อยู่เบื้องหลังตลอด ที่จริงหญิง-ชาย
ทำอะไรได้เกือบเท่าเทียมกัน เพียงแต่ผู้หญิงไม่มี
โอกาส เดี่ยวนี้สังคมเปลี่ยนไป เพราะผู้หญิงทำ
อะไรได้เองมาก ไม่ต้องพึ่งผู้ชายเท่าสมัยก่อน
ซึ่งต้องเป็นช้างเท้าหลังรอและรับคำสั่ง ดิฉันคิด
ว่าการเป็นช้างเท้าหน้า-เท้าหลังน่าจะอยู่ที่กาละ
มากกว่า อันที่จริง พอเราเดินเข้าบ้าน แม่เรา
ใหญ่ที่สุดในบ้าน พอออกนอกบ้านพ่อก็จะแสดง
บทบาทผู้นำ

- ในฐานะเป็นนักแปล อาจารย์ก็คงชอบอ่าน
หนังสือ มีหนังสือเล่มโปรดไหมคะ

ดิฉันชอบวรรณกรรมเยาวชน เช่น ต้นส้ม
แสนรัก โม เด็กหญิงผู้บันทึกความฝัน และ
ปลุกฝันไว้ในแผ่นดิน

- การได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์จากพระมหากษัตริย์สเปนเมื่อปี ๒๕๔๘ อาจารย์คิดว่า
เป็นการพิสูจน์ถึงการทุ่มเททำเรียนภาษาสเปนมานั้น
คุ้มค่า

ผลงานแปลวรรณกรรมเยาวชน

- ก๊วยโจ้ (CUCHO)

โดย โชมเซ หลุยส์ โอโลยโซลา

- ปลุกฝันไว้ในแผ่นดิน

(CINCO PANES DE CEBADA)

โดย ลูเซีย บาเกตาโน

- แม่กึ่งแห้งกับพ่อคึ่งนัย

(LA FLACA Y EL GORDO)

โดย โชมเซ หลุยส์ โอโลยโซลา

- เด็กผู้หญิงผู้บันทึกความฝัน

(LA NIÑA QUE ESCRIBIO
UN SUENO)

โดย โชมเซ หลุยส์ โอโลยโซลา

- สู้ เบนโต้ สู้

(CORRE, BENITO, CORRE)

โดย โชมเซ หลุยส์ โอโลยโซลา

- โม (Mo)

โดย ลารา ริโอส

พิมพ์โดย บริษัทฟ้าอภัย จำกัด

รางวัลที่ได้รับเป็นการทำประโยชน์ให้สังคม ถือดิฉันแปลหนังสือแล้วเอาเงินไปทำกิจกรรมช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาส เป็นการเอาความรู้ที่เราได้มาทำให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

- ปัจจุบันกำลังทำโครงการอะไรบ้างคะ

โครงการมีทำตลอด แล้วแต่กำลังกายและกำลังทรัพย์ การได้ลิขสิทธิ์แปลวรรณกรรมเยาวชนจากสเปนทั้ง ๖ เล่ม ทำให้มีเรื่องดีๆ อื่นๆ ตามมาอีกมากมาย ดิฉันทำงานกับบาทหลวงชาวสเปนในเมืองไทย ดูแลเด็กที่อยู่ในวัยเสี่ยง อาจต้องไปขายตัว เราก็จะหาทุนการศึกษาให้เขา จนจบมัธยมปลาย หรือหากต้องการเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยก็ยิ่งดี แล้วก็ยังมีโครงการเกษตรอาหารกลางวัน ห้องน้ำ ห้องสมุดในหลาย

รัศมี กฤษณมิมิ เป็นชาวสงขลาโดยกำเนิด สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (เกียรตินิยม) จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้นได้รับทุนรัฐบาลสเปนศึกษาต่อ ณ ประเทศสเปน และได้รับปริญญาโทสาขาภาษาและวรรณคดีสเปน จากมหาวิทยาลัย N.Y.U. in Spain

ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาสเปน ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์พระนางอิซาเบล ลา กาโตลิกา ชั้น CRUZ DE OFICIAL โดย มีฯ พณฯ เอกอัครราชทูตสเปนประจำประเทศไทย ทำพิธีมอบให้ในพระบรมมหาราชวังของพระราชวังบิวดิฆานาแห่งประเทศสเปน เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

ได้รับคัดเลือกให้เป็นอาจารย์แบบอย่างสาขามนุษยศาสตร์ ของสภากาชาด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

ผลงานทางวิชาการ :

- พจนานุกรมสเปน-ไทย (ร่วมกับวิภาดา เพ็ชรรัักษ์ และจันทรา ประมูลทรัพย์) โรงพิมพ์จุฬาฯ, ๒๕๓๖
- พจนานุกรมไทย-สเปน (ร่วมกับวิภาดา เพ็ชรรัักษ์), โรงพิมพ์จุฬาฯ, ๒๕๓๗
- ภาษาสเปน ๑, สำนักพิมพ์จุฬาฯ, ๒๕๓๗
- ภาษาสเปนเพื่อการท่องเที่ยวไทย (แต่งร่วมกับ EDUARDO DOMINGUEZ SURIA), สำนักพิมพ์จุฬาฯ, ๒๕๓๘
- สำนักวิทยาคำพังเพยสเปน - ไทย (แปลและเรียบเรียงร่วมกับวิภาดา เพ็ชรรัักษ์ และสถาพร ทิพยศักดิ์), โรงพิมพ์จุฬาฯ, ๒๕๓๙
- ภาษาสเปนเรียนเร็ว ฉบับไทยเที่ยวสเปน (ร่วมกับวิภาดา เพ็ชรรัักษ์ และสว่างวัน ไตรเจริญวิวัฒน์), บริษัทฟ้าอภัย จำกัด, ๒๕๔๔
- ไวยากรณ์สเปน (ร่วมกับวิภาดา เพ็ชรรัักษ์ และสถาพร ทิพยศักดิ์), บริษัทฟ้าอภัย จำกัด, ๒๕๔๔

จังหวัดขณะนี้กำลังสร้างห้องสมุดอีกแห่งที่ จ.หนองคาย

- การปฏิบัติธรรมกับการสอนให้คนรู้จักประหยัดและหยุดสร้างขยะ อันไหนยากกว่ากันคะ

การปฏิบัติธรรมนั้นเป็นเรื่องของเราเอง ทำได้มากหรือน้อยก็เป็นของๆตน แต่เรามากโอ้และเข้าข้างกิเลส การปฏิบัติธรรมจึงเป็นเรื่องยากมาก ส่วนการธรรมรงค์ ถ้าขยันมีแรงอยากเอาภาระก็ทำได้มาก เมื่อยเมื่อไหร่ก็หยุด ใครจะได้หรือไม่ก็เป็นเรื่องของเขา

ทุกวันนี้อาจารย์หญิงยังขึ้นรถเมล์ลงเรือ ไปไหนต่อไหนใช้ชีวิตติดดินและสมถะ นุ่งผ้าถุง สวมเสื้อฝ้ายงามแบบไทยๆ ไม่แต่งหน้าไปสอนหนังสือ ทำอาหารไปรับประทานเอง ซึ่งอาจารย์ไม่ได้คิดว่า เป็นภาระ

อาจารย์หญิงคุยสนุกและพร้อมจะอธิบาย มีอีกหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งผู้สัมภาษณ์ไม่สามารถรวบรวมนำมาถ่ายทอดได้ทั้งหมด เพราะหากทำเช่นนั้นก็จะต้องอุทิศ ‘ดอกหญ้า’ ให้ทั้งหมด

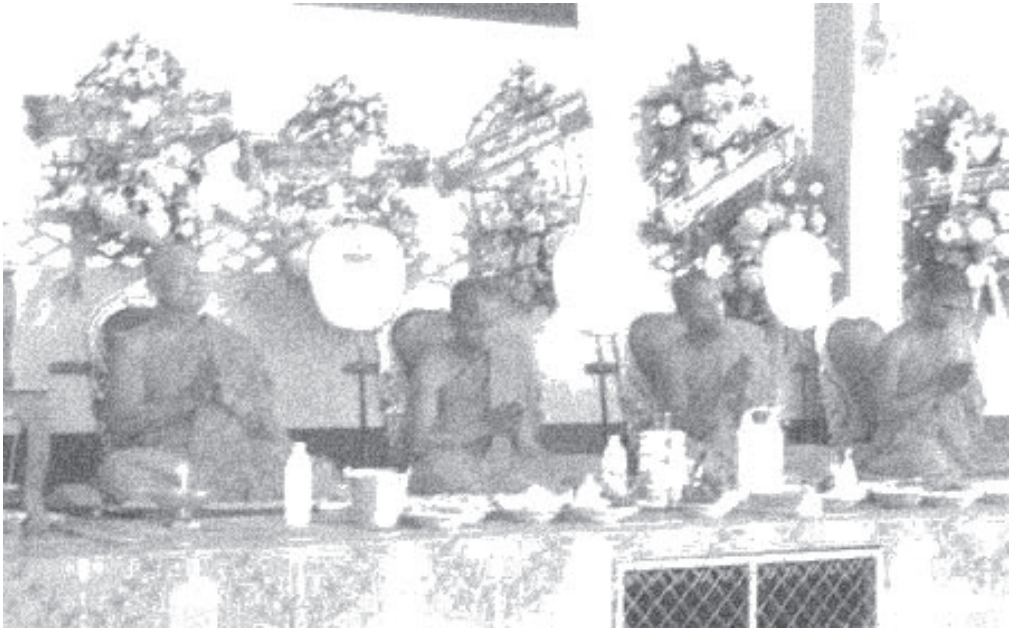

เจ้าภาพที่มีความรู้จักกันและกันมาก่อน จึงต้องตั้งใจไปทำหน้าที่แสดงธรรมในรูปแบบที่แปลกไปจากเดิม โดยเข้าใจว่าทางวัดคงกลัวผลกระทบจากทางคณะสงฆ์ ด้วยข้าพเจ้าเป็นนักบวชนอกกระแสหลัก และไม่เป็นที่พึงปรารถนาของพระสงฆ์ฝ่ายปกครองในมหาเถรสมาคมเท่าใดนัก และเข้าใจความรู้สึกของเจ้าภาพด้วยว่าจะกังวลใจต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าที่จะต้องให้ข้าพเจ้าแสดงออกแบบนั้น ทั้งนี้ ข้าพเจ้าเองก็มีความเข้าใจต่อสถานภาพของตนเองด้วยว่ามีข้อจำกัดในการแสดงตนต่อสาธารณะในบางแห่ง ด้วยความไม่เป็นที่ยอมรับโดยสากลนั่นเอง

ข้าพเจ้าเคยไปเทศน์งานศพวัดบึงทอง-กลางมาแล้วเมื่อหลายปีก่อน ดูเหมือนจะมากกว่าสองครั้ง แต่ในช่วงที่ผ่านมาไม่ได้รับอนุญาตให้ไปเทศน์ คงเป็นด้วยเหตุแห่งความเป็นไปทางการเมืองผนวกร่วมไปด้วยดอกกระมังจึงทำให้เกิดกระแสต้านขึ้นมา แม้กระทั่งวัดบุญศรีมุนีภรณ์ และ วัดบางเตย ใกล้สันตือโสภณ เจ้าอาวาสหนุ่มทั้งสองรูปถึงกับแสดงออกอย่างชัดเจนว่ากลัวผลกระทบจากการไปเทศน์ในวัดทั้งสอง แม้ข้าพเจ้าจะเคยเข้าไปเทศน์ในวัดทั้งสองมาแล้วทั้งสิ้นก็ตามเถอะ

เย็นวันนั้น ข้าพเจ้าได้ยื่นกล่าวคำไว้อาลัยต่อผู้จากไปก่อนพิธีพระราชทานเพลิงศพ โดยยื่นพูดในศาลาด้านหน้าแขกหรือที่มาร่วมงาน มีปลัดกระทรวงแรงงานเป็นประธานในงานนั้น ตอนแรกเจ้าภาพบอกว่าจะมีโพเดียม (ที่ยืนบรรยาย) ให้ แต่ในที่สุดก็มีแค่ไม้ค้ำตั้งสำหรับยืนพูดเพียงเท่านั้น ครั้นข้าพเจ้าพูดไปได้ ๑๗ นาที เจ้าภาพคนหนึ่งก็มาทำมือส่งสัญญาณให้ข้าพเจ้าจบการพูด จึงพูดไปได้เพียง ๒๐ นาทีเท่านั้น ซึ่งก็ไม่ใช่ปัญหาใดๆ

เมื่อเสร็จจากการเทศน์แล้ว ข้าพเจ้าก็เดินไปเยี่ยมชมบรรยากาศของงานศพในศาลาอื่นๆของวัดบึงทองกลาง ได้รับท่าทีที่ทักทายเป็นอย่างดีจากประชาชนบางคนในศาลาสวดศพในวัดนั้น ข้าพเจ้ามีความรู้สึกในใจว่าทุกคนล้วนเป็นเพื่อนร่วมเกิด แก่ เจ็บ ตายด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น ควรหาโอกาสแสดงออกซึ่งความเอื้ออาทรกันไว้ก่อนตายจากกันและกัน ดังนั้น แม้ไปร่วมงานศพในงานหนึ่งงานใด ข้าพเจ้าก็มักจะไปร่วมงานศพอื่นในบริเวณเดียวกันด้วย เช่นเดียวกับการไปเยี่ยมผู้ป่วยที่รู้จักกัน ข้าพเจ้าก็มักจะแถมทำที่เอื้ออาทรต่อผู้ป่วยข้างเคียงเคียงคนรู้จักไปพร้อมกันอีกด้วย แม้จะไม่ใช่รู้จักเขา

เหล่านั้นเลยก็ตาม และข้าพเจ้าก็มักได้รับประกายตาแห่งความสุขและความปีติยินดีจากผู้ป่วย และญาติของผู้ป่วยเหล่านั้นเป็นการตอบแทน โดยเฉพาะผู้ป่วยที่เป็นเด็กและผู้ปกครองข้างเคียง

ในงานพระราชทานเพลิงศพที่วัดบึงทองหลวงในวันนั้น ข้าพเจ้าได้รับทำทัฬหีทายอย่างเอื้ออาทรจากสตรีสามคน ล้วนแล้วแต่เป็นผู้มีคุณค่าสมควรแก่การพุดคุยโดยไม่รู้สึกเสียเวลา เพราะมีคุณค่าสาระจากการสนทนามิใช่น้อย ถ้าจะบอกว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการไปร่วมงานก็ไม่น่าจะผิดไปจากความจริง ส่วนเรื่องการได้เทศน์หรือไม่นั้นเป็นเรื่องรอง ยิ่งไปกว่านั้น ข้าพเจ้าได้บทรเรียนแห่งการฝึกฝนเพื่อการลดละอึดตา เพราะโดยปกติแล้วข้าพเจ้ามักได้รับการยกย่องอย่างสูงยิ่ง ครั้นเมื่อวัดบึงทองหลวงไม่ให้การยกย่องแจกเช่นที่ข้าพเจ้าเคยได้รับ ก็ทำให้ข้าพเจ้าต้องยอมรับความจริงตามความเป็นจริง โดยคำนึงถึงประโยชน์แก่ส่วนรวมเป็นประการสำคัญยิ่งกว่าความรู้สึกส่วนตัว

มะม่วงขม

(ทิวาหนชาดก)

เหตุแก้อยู่ที่ตรงไหน
ทำไมมะม่วงเคยหวาน
กลับขมฝิดรสวันวาน
ตรวจทานแก้ที่ต้นตอ

๑๑๔๓ ๓๕

พระเจ้าทิวาหนะก็
ทรงส่งผลมะม่วงนี้ไป
ถวายพระราชานื่นๆ แต่
รับสั่งให้ใช้เงียงกระเบน
แทงหน่อทิ้งเสียก่อน
แล้วค่อยส่งไป ด้วยทรง
หวงไม่ยอมให้ที่อื่นมี
มะม่วงเช่นนี้ จะมีได้ก็แต่
เฉพาะพระองค์เท่านั้น

เมื่อพระราชานื่นๆ
ได้เสวยผลมะม่วงแล้ว
ทรงพอพระทัยเป็นอย่างยิ่ง
ทรงให้นำเมล็ดมะม่วงที่
เสวยไปเพาะ แต่ก็ไม่ได้
สามารถงอกเป็นต้นได้ แม้ทรงสอบถามดูก็หาสาเหตุไม่พบ จึงไม่อาจมีมะม่วงเช่นนั้นไว้
ในครอบครอง

กระทั่งมีพระราชานื่นหนึ่ง ทรงบังเกิดความริษยารุนแรง รับสั่งหาคนเฝ้าอุทยาน
ของพระองค์มา แล้วตรัสถามว่า

“เจ้าสามารถจะทำสมะม่วงของพระเจ้าทิวาหนะ จากระสวนกลายเป็นรสขมได้
หรือไม่”

“ทำได้ พระเจ้าข้า”

“ถ้าอย่างนั้น เจ้าจงไปทำงานนี้ให้สำเร็จ”

ได้พระราชานื่นทรพย์แก่คนเฝ้าอุทยาน แล้วส่งตัวไปยังกรุงพาราณสี เขาคอยหาโอกาส
เข้าเฝ้าพระเจ้าทิวาหนะ กราบทูลพรรณมาถึงความสามารถในการดูแลสวนของตน จน

กระทั่งพระองค์รับสั่งว่า

“ถ้าเจ้ามีความสามารถเช่นที่พูดจริง ก็จงไปอยู่กับคนเฝ้าอุทยานของเราเถิด”

ตั้งแต่นั้นมา ผู้ดูแลอุทยานคนใหม่ก็แสดงฝีมือของตนเต็มที่ อยู่ได้ไม่นานก็ทำให้ ต้นไม้ ออกช่อ ในเวลาที่มีไข้ฤดูกลางของมัน และออกผลในเวลาออกฤดูได้ สร้างบรรยากาศพระราชอุทยานน่ารื่นรมย์ยิ่งนัก

พระเจ้าทริวาหนะทรงโปรดปรานเขามาก ถึงกับสั่งให้ปลดผู้ดูแลอุทยานคนเก่าออก แล้วพระราชทานหน้าที่ผู้ดูแลอุทยานคนใหม่ให้แก่เขา เมื่อได้รับตำแหน่งนี้ ผู้ดูแลอุทยานคนใหม่ก็ตระหนักได้ทันทีว่า

“พระราชอุทยานนี้ตกอยู่ในเงื้อมมือของเราแล้ว”

ดังนั้นจึงปลูกต้นสะเดาให้ล้อมรอบต้นมะม่วงรสเลิศนั้นไว้ นานวันเข้าต้นสะเดาก็ เจริญงอกงามอยู่ร่วมกับต้นมะม่วง ทำให้รากต่อรากพันกัน กิ่งต่อกิ่งพาดทับกัน มะม่วง ซึ่งเคยมีรสหวานมาก่อน ก็กลับกลายเป็นรสขมไปเสียแล้ว

เพราะความเกี่ยวพันกับต้นไม้ที่มีรสขมนั่นเอง

พอเห็นผลงานสำเร็จแล้ว ผู้ดูแลอุทยานนั้นก็หนีกลับเมือง ของตนทันที ครั้นถึงเวลาที่พระเจ้าทริวาหนะเสด็จไปพระราชอุทยาน แล้วได้เสวยผลมะม่วง พอมะม่วงตกถึงพระโอษฐ์ ก็ทรงรู้สึกขม เผื่อนมาก ไม่อาจทรงกลืนกินได้ ต้องทรงขากลืนทิ้งอย่างรวดเร็ว แล้วตรัสถามอำมาตย์ด้วยความประหลาดใจว่า

“ดูก่อนอำมาตย์ผู้เป็นบัณฑิต ต้นมะม่วงนี้เคยแต่ให้ผลสมบูรณ์ ด้วยสีดั่งทองคำ กลิ่นหอม รสหวานอร่อย และไม่เคยขาดตก บกพร่องการดูแลมาก่อนเลย ไฉนบัดนี้ผลของมันจึงขมนัก เกิด เหตุอะไรขึ้นมาเล่า”

อำมาตย์ได้ฟังคำถามแล้ว จึงไปตรวจดูต้นมะม่วง แล้วกลับมา ทูลตอบว่า

ภาพประกอบ : วิสูตร นวพันธุ์

“ข้าแต่พระเจ้าทริภวณะ ต้นมะม่วงของพระองค์ก็มีต้นสะเดาแวดล้อมอยู่ รากต่อรากเกี่ยวพันกัน กิ่งต่อกิ่งเกี่ยวประสานกัน ด้วยเหตุที่ต้นมะม่วงอยู่ร่วมเกี่ยวพันกับต้นสะเดาที่มีรสขมนี่เอง ทำให้ผลมะม่วงที่หอมหวาน พลอยมีรสขมไปด้วย พระเจ้าข้า”

พระราชาทรงสดับคำของอำมาตย์แล้ว จึงรับสั่งให้ตัดต้นสะเดาทั้งหมด พร้อมทั้งถอนรากสะเดาทิ้งด้วย และให้ขุดดินที่เสียดรอบต้นมะม่วงเอาไปทิ้ง นำดินดีเป็นปุ๋ยใส่แทน แล้วบำรุงต้นมะม่วงด้วยน้ำนม น้ำตาลกรวด และน้ำหอม ไม่ช้านานนักต้นมะม่วงก็กลับมาให้ผลหอมหวาน มีรสอร่อยดังเดิม โดยทรงมอบการดูแลอุทยานของพระองค์ กลับคืนให้แก่ผู้ดูแลคนเดิมนั่นเอง

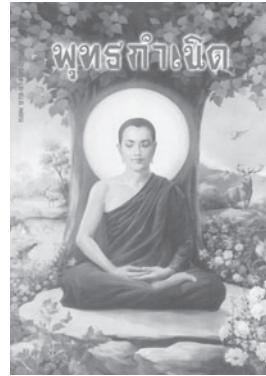
พระศาสดาทรงแสดงชาดกนี้จบแล้ว ตรัสว่า
“อำมาตย์ผู้เป็นบัณฑิตในครั้งนั้น ก็คือเรา
ตถาคตในบัดนี้”

● **ณวมพุทฺธ**

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๗ ข้อ ๒๒๑
อรรถกถาแปลเล่ม ๕๗ หน้า ๒๐๐

หนังสือดีจากกลุ่มสุดฝั่งฝัน

หนังสือ “พุทธกำเนิด”

เป็นภาพธรรมชวนชมชวนชื่นของประวัติศาสตร์
ของพระพุทธเจ้าองค์สัมมาสัมพุทธเจ้า
โดยนำหลักธรรมมาบอก

“พระไตรปิฎก”

เป็นสำนวนใหญ่แทบทั้งหมด
อ่านง่าย ได้สาระ

เขียนโดย **ณวมพุทฺธ**

จัดจำหน่ายโดย

สำนักพิมพ์วิษุวัต

ราคา ๔๐ บาท (เก้าห้า)

ก้อยคำสิริมงคล
วุฒิ

ถ้าต้องแลกกัน

ในความสูญเสียก่อเกิดความทุกข์

ยิ่งอยากหนียิ่งเจ็บซ้ำ

แต่ในความจริง สุข - ทุกข์ เกิดขึ้นที่ใจ

นรก - สวรรค์ ก็ใจนี้แหละผู้บันดาลการเปลี่ยนวิธีคิด

เพียง 'คลิก' เดียวที่ปุ่ม โลกทั้งใบก็พลันหายได้ !

ปรากฏการณ์ทางตา เราเปลี่ยนไม่ได้ แต่ปรากฏการณ์ทางใจ เปลี่ยนได้เสมอ

พระพรหม ใช้อื่นไกล ก็เรานี้แหละเป็น 'พระพรหม'

ภาพที่เห็น เป็นอย่างไรก็ช่างเขา แต่ใจที่เป็นต่างหาก เราคือผู้ลิขิต

เพราะเหตุนี้ ฟ้าอาจลิขิตกาย แต่ตัวเราลิขิต 'ใจ'

อัศจรรย์จริงหนอ !

ปาฏิหาริย์มีจริงนะ จะบอกให้ !

'ถ้าต้องแลกกัน' เป็นอีกหนึ่งมุมมองของการคลายทุกข์

เป็นอีกหนึ่งด้านของความคิดเชิงบวก

และเป็นอีกหนึ่งกำลังใจให้หาญสู้

ชีวิต...ไม่มีอะไรสมปรารถนา ที่จะถูกใจจะมีสักกี่เรื่อง

ในความสูญเสีย ลองตั้งสติ เราจะพบอัญมณีมากมาย ตกเปลี่ยนในกองขยะที่เน่าเหม็น !

ความรังเกียจขยะแขยง จะทำให้เบือนหน้าหนี ไม่กล้าค้นหาขุมทรัพย์ที่ซุกซ่อนหล่นพื้นอยู่

มากมาย

'ถ้าต้องแลกกัน' ยอมไหม ?

หลายครั้งที่สูญเสีย

หลายครั้งที่เจอวิกฤต

ลองสมมติสิ่งที่เลวร้ายกว่า เราอาจจะโง่ใจและหาญกล้าเผชิญชะตากรรม
เมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้นกับเรา จงยอมรับ มันยังดีกว่าเกิดขึ้นกับลูกเราใช่ไหม ?
เมื่อมีสิ่งน่าเบื่อเกิดขึ้นกับเรา มันยังดีกว่าเกิดกับคนนั้นคนนี้ที่เรารักใช่ไหม ?
‘ถ้าต้องแลกกัน’ เพราะไม่มีอะไรที่จะเกิดด้านเดียว มีได้ก็ต้องมีเสีย มีเสียก็ต้องมีได้ ควบคุม

กันเสมอ

มองกำไร มองผลดีที่ยืนอยู่อีกด้านจะได้ไม่ ‘ใจเสีย’ ไม่ ‘โศกเศร้า’
เชื่อเถอะ เมื่อเปลือกไข่แตก เราจะได้ลูกนกมาแทนที่
เชื่อเถอะ แขนที่ต้องตัดทิ้ง ก็เพราะจะหยุดมะเร็งที่ลามไปทั่วตัวต่างหาก
การตั้งโจทย์สมมติ เป็นความฉลาดของมนุษย์
แต่โจทย์สมมติเชิงลบจะท้อแท้ หากเป็นเชิงบวกก็จะกล้าหาญ
‘ถ้าต้องแลกกัน’ การหมั่นทบทวน จะทำให้เราคล่องแคล่ว ถนัดชำนาญ
และเป็นคาถาเตือนตนอันวิเศษสุดยอด เพราะเป็นอุบายคลายทุกข์
เป็นวิธีคิดเชิงบวก

เป็นการสร้างกำลังใจให้กล้า...?

เป็นกลยุทธ์ทำวิกฤตให้เป็นโอกาส

เป็นการเปลี่ยนวิบากให้เป็นบารมี

เป็นการสร้างผีให้เป็นพระ

เป็นการลดละกิเลสอีกวิธีหนึ่ง

เชื่อหรือยัง ชีวิตใครลิขิตก็ช่าง แต่เราต่างหากกำหนดชะตาแห่งสุข - ทุกข์ ?

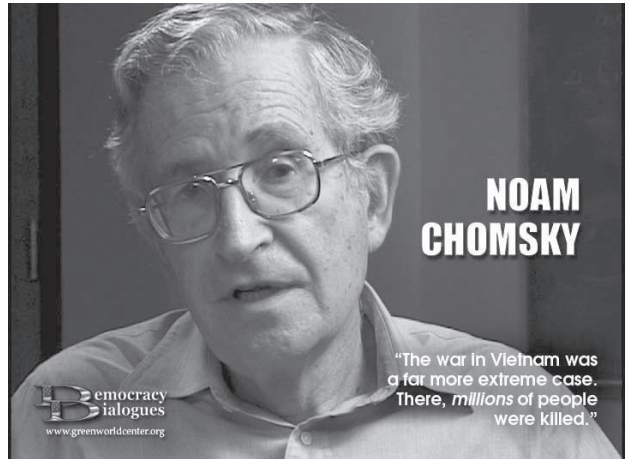
ขึ้นสวรรค์หรือลงนรก...ก็เราเอง !

ที่กรุงโคโร วันที่ ๔ มิถุนาที่ผ่านมา เราได้เห็นความนุ่มนวล อ่อนโยน เอื้ออาทรในน้ำเสียงที่โอบามาพูดต่อชุมชนมุสลิมทั่วโลกผ่านโทรทัศน์ เป็นการพูดที่ฉลาด สุขุม และเต็มไปด้วยความหมาย ผู้คนหนึ่งฟังเหมือนถูกสะกดจิต โอบามากล่าวัยกย่องอิสลามและเขามีความรักในศาสนานี้เป็นที่รู้จักกันว่าชาวมุสลิมในตะวันออกกลางถูกกดขี่และปฏิบัติอย่างไม่ยุติในช่วงที่ **จอร์จ บุช** เป็นประธานาธิบดี สุนทรพจน์ของโอบามาจึงเป็นที่กล่าวขวัญไปทั่วโลก โลกจึงต้องรอดูว่าเขาจะทำอะไรต่อไป

โนม ชอมสกี (Noam Chomsky) อาจารย์และนักปรัชญาอเมริกันกล่าวไว้ในข้อเขียน *Turning Point* ? ว่า การพบปะของโอบามาและ

เบนจามิน เนทานยาฮู นายกรัฐมนตรีของอิสราเอลเมื่อเดือนพฤษภาคม ตามมาด้วยสุนทรพจน์ของโอบามาที่กรุงโคโร ทำให้เกิดการหักมุมในบทบาทญูติการเมืองอเมริกาในด้านของตะวันออกกลาง เป็นการนำไปสู่ความทุกข์ใจของคนบางกลุ่ม และความดีใจของคนอีกกลุ่มว่าโลกจะได้พบกับความสมดุลเสียที เพราะดูเหมือนว่า โอบามาพยายามที่จะสนับสนุนสันติภาพให้เกิดขึ้นที่ตะวันออกกลางให้ได้

ถ้าเรามาแยกแยะสิ่งที่โอบามาพูดและสิ่งที่เขาไม่ได้พูด เราอาจจะได้ข้อสรุปเร็วขึ้นโดยที่ไม่จำเป็นต้องรอว่าโอบามาจะทำหรือไม่ทำอะไรกับสิ่งที่เขากล่าวออกมาแล้ว

เรื่องแรก อเมริกาเรียกร้องให้หาทางออกสำหรับปัญหาระหว่างอิสราเอลและปาเลสไตส์ โอบามาบอกกับอิสราเอลว่า อเมริกาจะไม่ยอมรับการกระทำของอิสราเอลที่ขยายอาณาเขต โดยจัดตั้งเป็นหมู่บ้านในเวสต์แบงก์ ซึ่งเป็นดินแดนของปาเลสไตส์โดยถูกกฎหมาย อีกทั้งอเมริกาจะไม่หันหลังให้ชาวปาเลสไตส์ที่เรียกร้องแผ่นดินของตัวเองกลับมา ดังนั้น อิสราเอลต้องรับรู้ถึงความทุกข์

๑๑/๕/๑๓ ๔๓

ทนทรมานและลธิทขของความเป็น
มมนุษย์ของชาวปาเลสไตล์ด้วย

วาว...ฟังดูเป็นใจ ไม่เคยได้
ยินใครวิจารณ์อิสราเอลอย่างนี้มา
ก่อนเลย !

นี่เป็นคำกล่าวของโอบามา
หนึ่งวันหลังจากที่เด็กน้อยอายุ ๗
เดือนชาวปาเลสไตล์เสียชีวิตเพราะ
ถูกปืนให้เข้ารับการรรักษาในโรง
พยาบาลในเยรูซาเล็ม เนื่องจาก
ติดเชื้ที่ปอด

แต่ที่โอบามาน่าจะกล่าวถึง แต่(จงใจ)ไม่
ได้กล่าวก็คือ การขยายตัวครอบครองพื้นที่ใน
เขตแดนปาเลสไตล์ของชาวอิสราเอล โดย
ความช่วยเหลือของรัฐบาลอิสราเอลเอง เพื่อ
ให้ได้พื้นที่อาณาเขตประเทศเพิ่มขึ้น เป็นการ
ยากต่อปาเลสไตล์ที่จะเอาพื้นที่กลับคืนมา
การรุกร้าเขตแดนนี้กระทำมาตั้งแต่ปี ๑๙๖๗
เพียงแต่ถ้าโอบามาหยุดให้การช่วยเหลือการ
ขยายตัวครั้งนี้ โลกก็คงจะมองเห็นในความ
จริงใจของเขาชัดเจนขึ้น ซึ่ง **จอร์จ บุช** (ผู้พ่อ)
ได้เคยประท้วงและหยุดให้ความช่วยเหลือการ
กระทำนี้ต่ออิสราเอลมาแล้วระยะหนึ่ง ในช่วง
การเป็นประธานาธิบดีของเขา ไม่เพียงเท่านั้น
โอบามาไม่ได้บอกให้อิสราเอลถอนตัวออกจาก

เวสแบ็งค์ บอกแต่เพียงให้หยุดการขยายตัวของ
ชุมชนซึ่งในความเป็นจริงแล้วก็เป็นที่เห็นอกน่อยู
ว่า อเมริกาเองให้ความช่วยเหลือในการรุกร้า
เขตแดนนี้มาตลอด ทั้งที่ไม่ถูกหลักกฎหมาย
สากล

จากการที่อิสราเอลโจมตีปาเลสไตล์
อย่างหนักเมื่อปลายปีที่แล้ว(๒๕๕๑) โอบามา
ออกมาเรียกร้องให้ฮามาส รัฐบาลปาเลสไตล์
หยุดยิงชีบานาญข้ามพรมแดนเข้าเขตอิสราเอล
แต่โอบามามีได้กล่าวถึง ๑,๓๐๐ ชีวิตของชาว
ปาเลสไตล์ในกาซาที่ต้องสังเวยในสงครามครั้งนั้น
โดยกว่าร้อยละเป็นเด็กเล็ก และก่อนหน้านั้น
อิสราเอลโจมตีเลบานอนอย่างหนักเช่นกัน
ชาวเลบานอนประมาณ ๗,๐๐๐ คนเสียชีวิตใน

ครั้งนั้น (๑๗,๕๐๐ ชีวิตจากการโจมตีในปี ๑๙๘๒) เช่นเดียวกัน โอบามามีได้กล่าวถึงเลย อีกทั้งไม่ได้ประนามการกระทำของอิสราเอลด้วย ทุกวันนี้ชีวิตของชาวปาเลสไตน์ในเมืองกาซา ๘๐% ของการกลืนกรรมถูกทำลาย และชาวสวน ถูกลอบยิงถ้าพยายามปลูกผักหรือทำการใดๆ เพื่อผลิตธัญญาหาร ผลผลิตต่างๆ ถูกทำลาย ๙๖% ของประชาชนชาวกาซา (๑.๔ ล้าน)

ต้องพึ่งการช่วยเหลือจากองค์กรมนุษยชนต่างๆ ไม่มีหน่วยงานรับรองทุกขีใดๆทั้งสิ้น ไม่มีโรงงาน ไม่มียารักษาโรค เพราะอิสราเอลไม่อนุญาตให้ความช่วยเหลือผ่านด่านไปได้ง่ายๆ อีกทั้งอิสราเอลยังควบคุมระบบจ่ายน้ำด้วย อันเป็นผลพวงมาจากการสร้างกำแพง(ที่ผิดกฎหมาย)ในเขตเวสต์แบงก์

นอกจากนี้อิสราเอลยังห้ามชาวปาเลสไตส์จับปลาหรือจอดเรือในเขตน่านน้ำเวสต์แบงก์ด้วย (วิเคราะห์ก็กันว่า เพราะการพบบ่อน้ำมันตรงนั้น อเมริกาจึงปล่อยให้อิสราเอลดักตวงผลประโยชน์ไปเรื่อยๆ) **จิมมี คาร์เตอร์** อดีตประธานาธิบดีอเมริกา ไปตรวจเยี่ยมเมื่อกลางเดือนมิถุนา ท่านเปรียบชีวิตความเป็นอยู่ของชาวปาเลสไตส์ว่าไม่ต่างกับสัตว์

โอบามาใช้คำว่า “Palestinian state” เมื่อกล่าวถึงปาเลสไตส์ ขณะที่ **เนทานยาฮู**

นายกรัฐมนตรีอิสราเอล กล่าวไว้เมื่อปี ๑๙๙๖ ว่า ชิ้นส่วนที่หลงเหลืออยู่ของแผ่นดินในปาเลสไตส์ จะเรียกว่า “a state” (เมือง) หรือพวกเขาจะเรียกมันว่า “fried chicken” (ไก่ทอด) ก็ตามใจ (จากการสัมภาษณ์ของ **เดวิด บาร์** - Palestine-Israel Journal, ๑๙๙๖) นี่แสดงให้เห็นถึงการไม่ยอมรับของอิสราเอลว่า ปาเลสไตส์คือประเทศๆหนึ่ง แล้วท่านประธานาธิบดีของสหรัฐอเมริกา ผู้พยายามสร้างสันติภาพให้เกิดในตะวันออกกลางจะว่ายังไง...!!

เรื่องที่สอง โอบามากล่าวถึงการปฏิบัติต่อประเทศอิหร่านว่าต้องให้เกียรติและยกย่อง จากนั้นก็เรียกร้องให้อิหร่านหยุดการสร้างอาวุธนิวเคลียร์ เป็นการพูดที่เลือกสรรมาอย่างดี หลายนคนถึงกับปรบมือให้จากหน้าจอทีวี นักวิเคราะห์บางคนกล่าวว่า อเมริกาชนหัวลูกกับคำพูดของ**อามะดินอะจาต** นายก

อิหร่าน ที่กล่าวไว้ตอนได้รับตำแหน่งใหม่ๆว่า “จะต้องลบอิสราเอลจากแผนที่โลก...” อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้อเมริกากลัวว่าอิหร่านจะยิงอาวุธนิวเคลียร์ทำลายอิสราเอล ก็เลยต้องออกมาทำเป็นตัดไฟแต่ต้นลม แต่...อิหร่านจะสติแตกถึงขนาดนั้นเชียวหรือ ในเมื่อก็เป็นที่รู้กันดีว่าประเทศใดที่ใช้อาวุธนิวเคลียร์ก่อน ก็เหมือนกับกระฆ่าตัวตาย เพราะประเทศอื่นๆที่มีอาวุธนี้จะพากันยิงถล่มใส่จนไม่เหลือซาก อิหร่านก็จะถูกกวาดออกจากแผนที่โลกอีกเหมือนกัน

โนม ชอมสกี กล่าวถึงสาเหตุ (ที่แท้จริง) ว่าทำไมอเมริกาออกมาต่อต้านอิหร่านเรื่องอาวุธนิวเคลียร์ สาเหตุหนึ่งคือ เพราะทั้งอเมริกาและอิสราเอลต้องการหาเรื่องทำสงครามกับอิหร่าน ด้วยเหตุผลอย่างเดียวกันกับที่อเมริกาทำกับอิรัก คือ...น้ำมัน

แผ่นดินอิหร่านเต็มไปด้วยทองคำ (black gold) ไหนเลยจะรอดหูรอดตาผู้ซื้ออย่าง **โนม ชอมสกี**ไปได้ ผู้เขียนเลยได้ข้อสรุป ๓ ข้อ เพื่อสนับสนุนเหตุผล *ท่านโนม*ก็คือ

๑. โอบามาไม่ได้กล่าวถึงประเทศอื่นๆที่

กำลังมีโรงงานสร้างอาวุธนิวเคลียร์เลย ไม่ว่าจะอินเดีย หรือปากีสถาน ซึ่งขณะนี้มีการสร้างถึงขั้นที่เป็นอันตรายสูงทั้งนั้น (Jeffrey Smith and Joby Warrick, WP May, ๒๐๐๙)

๒. เป็นที่รู้กันทั่วว่าอิสราเอลมีอาวุธนิวเคลียร์มากถึง ๒๖๔ ลูก แต่อเมริกาไม่เคยถามหรือห้าม ไม่กล่าวถึงด้วยซ้ำ

๓. อเมริกามีสิทธิอะไรในการสั่งห้ามไม่

ให้อิหร่านผลิตอาวุธนิวเคลียร์ ในเมื่ออเมริกาเองก็เคยใช้อาวุธนี้กับประเทศที่ไม่มีอาวุธนิวเคลียร์ด้วยซ้ำ เช่น ญี่ปุ่น ในสงครามโลกครั้งที่ ๒

ในสุนทรพจน์ของโอบามา จะมองเห็นความเป็นนักการเมืองหนุ่มที่กำลังแสดงบทบาทตามพล็อตที่เขียนไว้แล้ว และนี่คือการ

๑.๑ วิถีชีวิตที่ค้น

น้ำเสียตาย

น้ำเสียตาย ที่เรามีพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ
แต่เรากลับศรัทธาไสยศาสตร์หัวปักหัวปำ

น้ำเสียตาย ที่เรามีพระมหากษัตริย์ที่แสนดี
แต่เรากลับมีคนโกงกินเต็มบ้านเต็มเมือง

น้ำเสียตาย ที่เรามีวัดอยู่เกือบทุกหมู่บ้าน / ตำบล
แต่เรากลับมากด้วยคนขาดจริยธรรม

น้ำเสียตาย ที่เราสถาปนาประชาธิปไตยตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๗๕
แต่เรากลับมีการปฏิวัติมาแล้ว ๑๔ ครั้ง

น้ำเสียตาย ที่เรามีมหาวิทยาลัยมากมายติดอันดับโลก
แต่เรากลับโซคร้ายที่คนไทยชอบดูดวง บวงสรวงเทพยดา

น้ำเสียตาย ที่เรามีป่าไม้-แม่น้ำ-ธรรมชาติ อุดมสมบูรณ์
แต่เรากลับเกิดทุนการทำลายแทนการรักษา

น้ำเสียตาย ที่เรามีศิลปวัฒนธรรมเป็นของตนเอง
แต่เรากลับเก่ง ‘การลอกเลียนแบบ’ เป็นที่ที่สุด

น้ำเสียตาย ที่เรามีสื่อมวลชนมากมายไร้พรมแดน
แต่เจ็บปวดเหลือแสนเมื่อสื่อมวลชนเน้นแต่การขายสินค้า

น้ำเสียตาย ที่เรามีกฎหมาย
แต่เรากลับปล่อยให้มีการใช้กฎหมายจนเป็นเรื่องธรรมดา

นำเสียดาย ที่เรามีหนังสือมากมายหลายพันเล่มในห้องสมุด
 แต่สถิติสูงสุดคือการอ่านหนังสือกันปีละ ๘ บรรทัด
 นำเสียดาย ที่เรามีอินเทอร์เน็ตใช้ก่อนประเทศใดในโลกที่สาม
 แต่เรากลับเสื่อมทราชมเพราะใช้ถ่ายภาพคลิปไป
 นำเสียดาย ที่เรามีสถานีโทรทัศน์หลายสิบช่อง
 แต่เรากลับจ้องจะดูแต่ละครน้ำเน่า
 นำเสียดาย ที่เรามีพ่อแม่อยู่ในบ้าน
 แต่เรากลับปล่อยให้ท่านอยู่อย่างเปลี่ยวเหงา
 นำเสียดาย ที่เราสามารถกลับตัวเป็นคนดีได้
 แต่เรากลับชอบใจที่จะเป็นคนเลวตลอดกาล
 นำเสียดาย ที่เราสามารถเป็นอิสระจากความอยากได้
 แต่เรากลับหายใจอยู่กับการสนองความอยาก
 นำเสียดาย ที่เราบรรลุนิพพานได้ในชาตินี้
 แต่เรากลับยินดีอยู่แค่การทำบุญให้ทาน

ว.วชิรเมธี

เนชั่นสุดสัปดาห์
 ปีที่ ๑๗ ฉบับที่ ๘๘๐
 ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒

เรื่องของพ่อแม่อุท

สุปรัก รักนวิ

เด็ก... ใครคิดว่าไม่สำคัญ

เรา มักได้ยินใครๆกล่าวขวัญกันเสมอถึง แม่ค้าคนนี้ชื่อสดย์ ขายผลไม้สด รสดี ไม่บวกกำไรมากเกินไป คุณหมอตานี่มีน้ำใจ ไม่เพียงรักษาโรค ยังแนะนำวิธีป้องกัน เพื่อไม่ให้เป็นซ้ำอีก แลผมไม่โกหกคนไข้ให้เสียเงินแพงโดยใช่เหตุ ถ้าเป็นทันตแพทย์ นอกจากอุดฟัน ถอนฟัน ขูดฟัน ขูดหินปูนแล้ว ก็แนะนำการแปรงฟันให้ถูกวิธีควรทำอย่างไร บางคนแปรงฟันทุกวันก็ยังไม่ถูกวิธีเลย สอนวิธีดูแลเหงือกให้แข็งแรง เพื่อรักษาฟันแท้ให้คงทน ไม่ต้องไปเสียเงินใส่ฟันปลอมแพงๆ เดียวนี้ราคาเกือบแสนเข้าไปแล้ว ชนิดฝังรากเทียม

หรือช่างซ่อมวิทยุ โทรทัศน์ เครื่องใช้ไฟฟ้าทั้งหลาย อะไหล่ตัวไหนเสีย ซ่อมได้ก็ช่วยซ่อมให้ เพราะความขยันและประหยัดของช่าง รากาก็คิดตามจริง ผิดกับช่างบางคนก็เกี่ยวซ่อม ซื่ออะไหล่ตัวใหม่เปลี่ยนให้เลย โดยลูกค้าแบกภาระ เสียน้อยกว่าบอกเสียมาก ลูกค้าก็ไม่ประสีประสาจ่ายเงินเกินจริง ใครเจอช่างประเภทนี้ก็ถือว่าเคราะห์ร้ายแล้วกัน

บางคนเป็นนายทหาร นายตำรวจ ยึดอาชีพนี้แล้วก็ยินดีเสียสละ พลีชีพเพื่อชาติ ไม่ใช่อำนาจโกงกิน กอบโกยผลประโยชน์ใส่ตน

คนดีที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต ขยันขันแข็ง มีน้ำใจ ไม่เอาเปรียบผู้อื่น ไม่ว่าจะอยู่ในวิชาชีพใดก็ตาม เขาก็จะทำหน้าที่นั้นด้วยความรับผิดชอบ เป็นที่ชื่นชม ชื่นชอบประทับใจแก่ผู้ที่ได้เข้าไปใกล้ชิด เข้าไปใช้บริการ

คนเหล่านี้ส่วนใหญ่มักมาจากครอบครัวที่พ่อแม่เสียสละเวลา ให้ความสำคัญในการปลูกฝังอบรมบ่มนิสัยมาแต่เยาว์วัย จากช่วงที่เขาจะต้องพึ่งพาพ่อแม่ มาสู่ช่วงพึ่งพาตัวเอง ซึ่งเป็นสองช่วงเวลาที่มีความสำคัญในการเรียนรู้เบื้องต้นของเด็ก ที่พ่อแม่จะต้องเป็นคนแรกของคนลูก ในการสอนบทเรียนนี้ ไม่ปล่อยให้พลละเลยให้คนใช้นบ้าน หรือครูที่

เลี้ยงเด็กนอกบ้านเป็นผู้ดูแลแทน เพราะตระหนักถึงความสำคัญของการเลี้ยงดูในวัยที่พวกเขาเริ่มสติปัญญา มีสมองที่ปราดเปรี๊ยะที่สุด (ในช่วงอายุระหว่าง ๒-๘ ปี) โอคิวสูงสุด ซึ่งสามารถซึมซับทุกอย่างรอบตัวได้อย่างง่ายดายและรวดเร็ว มีประสิทธิภาพที่สุด เข้าสู่สมองและจิตใจของเขา จึงเป็นช่วงเวลาที่ควรอยู่ใกล้ชิดพ่อแม่ ได้รับคำสั่งสอนที่จะเป็นคุณประโยชน์แก่ชีวิตในภายภาคหน้าของเขา

ถ้าเด็กวัยนี้ไม่ได้ใกล้ชิด เห็นตัวอย่างที่ดีงาม หรือคำตักเตือนห้ามปราม แยกแยะผิดถูก เช่น เขาชนหลายๆ ก็ไม่มีใครปราม แม้มีก็พูดอย่างไม่จริงจัง ไม่เอาจริง เขาพูดไม่เพราะ ทำเสียงข่มขู่บังคับ เมื่อไม่ได้ตั้งใจ พ่อแม่บางคนทำร้ายลูกด้วยการยอมให้เสียอีก เขาไม่เคยมีหน้าที่ทำอะไรเพราะไม่มีใครใช้ให้ทำ ไม่มีใครสอนให้ทำ เขาไม่ยอมไหว้หรือยืมทักทายพี่ ป้า น้า อา รอบข้างเพราะพ่อแม่ไม่ได้ฝึกสอน จนติดเป็นนิสัย และเขายังไม่รู้จักอะไรที่ควรรู้อีกมากมาย เพราะครูคนแรกของเขาถูกเพิกเฉยต่อหน้าที่สำคัญนี้ เขาจึงเติบโตมาอย่างห่ามๆ เพราะไม่เคยได้รับการบ่มเพาะ ดัดนิสัยให้อ่อนโยน จึงเป็นเด็กที่มีกิริยามารยาทไม่ดี ดื้อรั้น พุดจาแข็งกระด้าง เกียจคร้าน ไม่รู้จัก

เขาก็จะเป็นคนดีที่พร้อมจะพัฒนาตัวเองจนความดีไต่สูงขึ้นซึ่งตรงข้ามกับคนที่มีพื้นฐานวัยเด็กไม่ดี ดังที่กล่าวแล้ว คนนี้ก็จะไม่มีรากแก้วไว้กำจุนชีวิต โอกาสที่จะพัฒนาเป็นคนดีค่อนข้างยาก แม้มีโอกาสได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีก็ตาม นอกเสียจากว่าเขาจะรักดี อยากเป็นคนดีจริงๆ และได้

หน้าที่และไม่มีควมรับผิดชอบ เอาแต่ใจตัวเองไม่ค่อยคิดถึงผู้อื่น

เมื่อพ่อแม่ไม่ลงทุนลงแรงดูแลรดน้ำใส่ปุ๋ยต้นไม้ มันจึงเติบโตเป็นต้นไม้ที่แคระแกรน ซึ่งบางทีการหันมาใส่ปุ๋ยดูแลทีหลัง อาจช่วยได้บ้าง แต่สำหรับเด็กบางคนอาจสายเกินไป

คนที่มีพื้นฐานวัยเด็กมาดี นั่นคือเขามีรากแก้วที่แข็งแรงที่พร้อมจะพัฒนาความดีในด้านอื่นๆ ให้ลึกและกว้างไกลออกไปได้ง่าย ไม่ว่าจะอยู่ในอาเซียนใดก็ตาม หรือถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่จะช่วยหล่อหลอมเขาด้วยแล้ว

พบผู้ใหญ่ที่เขามีความเคารพศรัทธาอย่างสูง และสอนความดีให้แก่เขาจนสามารถเปลี่ยนตัวเองออกมาจากอดีตที่หล่อหลอมเขามาได้

ลูกในวัยเยาว์จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดที่พ่อแม่ไม่ควรมองข้าม และสิ่งมีค่าที่นอกจากจะมอบคืนคุณค่าให้แก่พ่อแม่แล้วยังให้แก่สังคมและโลกได้รับด้วย เพราะ...คนนิสัยดี คือความงดงามที่ยังโลกให้สว่างไสวตลอดกาลนาน

คอลัมน์ 'แต่คุณครูในดวงใจ'
กลับมาอีกครั้ง
หลังจากห่างเหินไปหลายปี
คัดเลือกมาจากข้อเขียน
ของนักศึกษาหลายสถาบัน
ในโครงการจุฬาฯ-ชนบท

คุณครูในดวงใจ

คุณครู ในดวงใจของผมคือ คุณครู พุฒพร รัตนวัน

สอนอยู่ที่โรงเรียนกันทรลักษ์วิทยา อำเภอ กันทรลักษ์ จังหวัด ศรีสะเกษ เป็นอาจารย์รูปร่างเล็ก ผมสั้น ชอบพูดเสียงดัง ฟังชัด เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษ

จากเด็กมัธยมต้น ผมก็เข้ามัธยมปลายในปี ๒๕๔๙ ช่วง ม.ต้น ผมเป็นคนที่ไม่ค่อยสนใจเรียน เวลาว่างของผม จะ ่วนอยู่กับการเล่นเตะตะกร้อ เตะฟุตบอล ซึ่งเป็นการเล่น เพื่อกินเงินกัน แต่พอขึ้น ม.ปลาย ชีวิตผมก็เปลี่ยนไป เนื่องจากเพื่อนพี่น้องให้ความไว้วางใจเลือกผมมาเป็น ประธานคณะกรรมการสภานักเรียน โดยมีคุณครูพุฒพร เป็นครูที่คอยให้คำปรึกษา อาจารย์คอยสั่งสอนผมเสมอว่า เราเป็นผู้นำ เราต้องทำตัวให้คนอื่นเห็นว่าเราสามารถ เป็นตัวอย่างให้กับเขาได้ ผมทำกิจกรรมเยอะมากจนไม่มี เวลาที่จะไปเที่ยวเล่นกับเพื่อนอีก อาจารย์คอยสั่งสอน

บอกกล่าวตักเตือน ให้คำปรึกษากับผมได้

ทุกเรื่อง จากคนที่ทำอะไรไม่เป็นเลย

ก็กลายเป็นคนบ้ากิจกรรม รัก

การทำกิจกรรมซึ่งถ้าไม่มีคำปรึกษา

ดีๆจากอาจารย์ในวันนั้น ผมอาจจะ

ไม่ได้มายืนอยู่ตรงนี้ ฉะนั้นผมจึงขอ

ยกย่องคุณครู พุฒพร รัตนวัน ให้เป็น

ครูดี ในดวงใจของผมครับ

นายชาฎนรงค์ ศรีสะอาด

สัตวแพทยศาสตร์

ในชีวิตการศึกษาของข้าพเจ้า มีครูที่ประทับใจหลายท่าน ในระดับประถมศึกษา คุณครูที่ข้าพเจ้าประทับใจคือ คุณครู**ลำพอง เลียบวัน** ท่านเป็นครูคนแรกที่ทำให้ข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาอังกฤษ และทำให้ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษได้ดีมาจนถึงทุกวันนี้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณครูคืออย่างยิ่งที่ได้มีโอกาสเรียนกับท่าน นอกจากท่านจะเป็นครูที่ดีแล้ว ท่าน

ยังเปรียบเหมือนแม่คนที่สองของข้าพเจ้า คอยดูแลให้คำปรึกษา ช่วยปลูกฝังให้ข้าพเจ้าเป็นคนกล้าแสดงออกมากขึ้น จากที่เคยเป็นคนไม่กล้าแสดงออกเลย ท่านคอยชื่นชมเมื่อข้าพเจ้าประสบความสำเร็จคอยปลอบและให้กำลังใจเมื่อข้าพเจ้าผิดหวังทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกเข้มแข็งขึ้นข้าพเจ้าจะสนิทกับคุณครูมากเพราะในระดับประถมนักเรียนในห้องเรียนของข้าพเจ้ามีเพียง ๒๐ คน ประกอบกับคุณครูยังเคยเป็นครูของพ่อแม่ของข้าพเจ้าด้วยครูจึงรู้จักข้าพเจ้าเป็นอย่างดี

ในระดับมัธยมศึกษา คุณครูในดวงใจของข้าพเจ้าอีกคนหนึ่งคือ คุณครูอัจฉราทองดี ครูแนะแนวโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี ท่านทุ่มเททำงานแนะแนวเพื่อนักเรียนชั้น ม.๖ มากกว่า ๒๐ ปี ท่านใส่ใจเรื่องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียนทุกคน ติดตามข่าวการรับสมัครสอบตรง โควต้า Admission ฯลฯ ข้าพเจ้ารับรู้ถึงความตั้งใจของท่าน สาเหตุที่ข้าพเจ้ารับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจุฬาฯ-ชนบท ก็เพราะท่าน ท่านคอยให้คำแนะนำทุกขั้นตอนตั้งแต่ กรอกใบสมัคร เตรียมหลักฐาน โอนเงิน เมื่อวันประกาศผลมาถึงคุณครูก็มาดูแลพร้อมข้าพเจ้า ปรากฏว่าไม่มีชื่อของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าร้องไห้เสียใจมาก ควบคุมตัวเองไม่ได้ อาจารย์เข้ามาปลอบและให้ข้อคิดแก่ข้าพเจ้ามากมาย

ครูบอกว่า

“นี่ไม่ใช่ทุกอย่าง เป็นเพียงการเริ่มต้น ชีวิตคนเรามีทั้งสมหวังและผิดหวัง เราควรจะมีสติ เพื่อต่อสู้กับอุปสรรคข้างหน้า พร้อมที่จะก้าวเดินอีกในเส้นทางชีวิตอีกยาวไกล” คุณครูทำให้ข้าพเจ้า คิดได้ และพยายามตั้งสติทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ อ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมกับการสอบ Admission จนวันที่ อ.มานพโทรศัพท์มาบอกว่ามีคนสนใจสมัคร ให้ข้าพเจ้าเข้ามาสัมภาษณ์ และ วันนั้นเองที่ข้าพเจ้าได้รู้ความจริงจากเพื่อนของข้าพเจ้าว่า คุณครูรู้จักก่อนหน้านั้นแล้วว่าข้าพเจ้า สอบไม่ติด แต่กลัวข้าพเจ้าเสียใจถ้าบอกตรงๆ จึงใช้วิธีการดังกล่าว ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งมาก ชอบ คุณที่ทำงานคอยเตือนสติข้าพเจ้า และใส่ใจในความรู้สึกของข้าพเจ้า ท่านยังแสดงความยินดีเมื่อ ทราบว่าข้าพเจ้ามีสิทธิสัมภาษณ์ ท่านเป็นคุณครูในดวงใจของข้าพเจ้าตลอดไป

น.ส.นพรัตน์ เอมชัย

คณะทันตแพทยศาสตร์

ชีวิตข้าพเจ้านั้นเป็นเด็กบ้านนอก โอกาสที่ได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่นั้นมีน้อยมาก แต่ข้าพเจ้านั้นรู้สึกตัวเองโชคดีมากที่ได้รับการอบรมสั่งสอนโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษมาตั้งแต่เด็ก จากคุณครู**วัฒนา ธรรมกว้าง** (อ้อด) ตอนนั้นท่านได้เกษียณไปแล้ว แต่ยังเปิดสอนพิเศษให้กับเด็กๆ อยู่เลย ครูอ้อดเป็นครูภาษาอังกฤษคนแรกของข้าพเจ้า ทำทางท่านอาจดูตู่บ้าง แต่ท่านสอน ภาษาอังกฤษสนุกมาก สอดคล้องและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ อย่างเช่นตอนเริ่มเรียน ครั้งแรก ท่านสอนอักษรภาษาอังกฤษ และเวลาเข้าเรียนภาษาอังกฤษนั้น ท่านจะให้ให้นักเรียนจัด โต๊ะเรียนเป็นรูปอักษรภาษาอังกฤษ พร้อมกับมีเพลงประกอบช่วยให้จดจำคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีขึ้น ข้าพเจ้ารู้สึกชอบแนวการเรียนการสอนของท่านมากๆ ทั้งยังชอบท่านมาก ท่านใจดี พุดเพราะ อบรมสั่งสอนข้าพเจ้าเป็นอย่างดี ทำให้ข้าพเจ้ารักภาษาอังกฤษ และอยากเรียนภาษาอังกฤษ แม้ว่าการเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมามีบางภาคเรียน จะได้เรียนกับอาจารย์ที่ใจดำ สอนไม่สนุก แต่ก็ ไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้าเกลียดภาษาอังกฤษได้เลย ข้าพเจ้ารักภาษาอังกฤษและจะรักภาษาอังกฤษตลอดไป

น.ส.ธนาพร มีชัย

สหเวชศาสตร์ น่าน

ผู้ที่อยู่เบื้องหลังในชีวิตของข้าพเจ้า

บุคคลที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของผมคือ ‘คุณแม่ของผมเอง’ จะมีใครสักกี่คนที่ทำทุกสิ่งทุกอย่างให้เรา โดยไม่คิดถึงความลำบากที่ตัวเองจะได้รับ ในตอนที่ผมยังเป็นเด็กนั้น ผมจะไม่ค่อยได้เจอแม่เท่าไรหรอก ตื่นขึ้นมาแม่ก็ลุกออกจากที่นอนไปแล้ว ซึ่งในตอนนั้นผมก็ไม่เคยรู้ว่าแม่ไปไหนทำไมไม่อยู่บ้าน ไม่ดูแลเรา น่าเลี้ยงเราทำไม ซึ่งเป็นคำถามที่ค้างใจผมมาจนอายุ ๑๒ ปี แล้วผมก็ได้รู้คำตอบ...เมื่อผมถามกับน้ำว่า

“น้ำครับ แม่ไปไหน ทำไมดึกแล้วแม่ยังไม่กลับ” น้ำก็ตอบผมว่า

“แม่เค้าไปผ่าหมักลูก”

แม่ของผมนั้นต้องตื่นตี ๔ กลับบ้าน ๒๒.๐๐ น. หรือบางวันก็ตื่นก่อนบ๊อง แม่ผมต้องตื่นขึ้นมาตัมน้ำ หุงข้าว ทำกับข้าว เพราะเป็นห่วงคนที่อยู่บ้านว่าจะไม่มีอะไรกิน ส่วนตอนเย็น น้ำผมจะเป็นคนทำให้กิน แม่ไม่เคยแสดงอาการเหนื่อย อ่อนแอ ร้องไห้ ให้ผมเห็นเลย แม่ผมเป็นผู้หญิงที่เก่งมากคนหนึ่ง ตอนที่แม่ผมแต่งงานกับพ่อนั้น พ่อผมทำอาชีพประมง ซึ่งพ่อผมเองนั้นติดยาเสพติด พวกกัญชา ยาบ้า เหล้าป่า และพ่อผมก็เป็นนักเลง จะมีเพื่อนของพ่อเอาปืนเถื่อนมาฝากที่บ้าน ซึ่งพูดง่าย ๆ ว่า พ่อผมเป็นคนไม่ดีก็ได้ แต่ด้วยความดีของแม่ผม เชื่อมั้ยว่า พ่อผมเลิกทุกสิ่ง

ทุกอย่างได้หมด ตอนนี้อย่างผมเป็นคนดีมาก ทุกข้อความที่เขียนลงไปเป็นเสมือนกระจกเงา ที่ส่องสะท้อนถึงสิ่งดีๆ ทุกอย่างที่แม่ผมทำให้ผม สุดท้าย ผมรักแม่สุดหัวใจครับ

เอกพล บรรจงขยาย

สหเวชฯ ชลบุรี

ผู้ที่อยู่เบื้องหลังในชีวิตข้าพเจ้า คือ พ่อ แม่ อาจารย์ และเพื่อน ๆ ครับ ที่คอยสนับสนุนในด้านการเรียนทุกอย่าง ตั้งแต่ด้านการเงิน เมื่อครั้งข้าพเจ้าจบชั้นมัธยมปีที่ ๓ ใหม่ๆ ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าควรเรียนต่อมัย เพราะทางบ้านข้าพเจ้ายากจนมาก คิดไปคิดมา เพื่อนของข้าพเจ้าที่สนิทมากที่สุด ก็บอกให้เรียนด้วยกัน เพราะการเรียนสามารถเปลี่ยนอนาคตคนได้ ข้าพเจ้าเข้าเรียนชั้นม.๔ ก็มีอาจารย์ที่คอยสนับสนุนโดยอาจารย์คนนี้ทำทุกอย่างที่จะทำให้ผมเรียนได้ เรียนดี เรียนเด่น โดยพยายามพร่ำสอนผมทุกอย่าง ตั้งแต่การทำกิจกรรมในโรงเรียน ด้านการเรียน และด้านการเงิน โดยในยามที่ต้องจ่ายค่าต่างๆ บ้างบางครั้ง อาจารย์ก็เป็นคนออกให้ เหมือนกับท่านเป็นแม่ของผมคนหนึ่ง ท่านดีกับผมมาก มากจนไม่มีอะไรเทียบได้ จนข้าพเจ้าจบ ม.๖ อาจารย์ถามข้าพเจ้าเรียนต่อที่ไหน ข้าพเจ้าบอกไปว่าจะทำงาน เพราะคงไม่มีปัญญาที่จะไปเรียนเงินก็ไม่มี อาจารย์บอกกับผมว่า ท่านจะเป็นคนส่งเอง ขอให้สอบให้ได้เถิด ดูเหมือนว่าอาจารย์จะเชื่อใจผมมาก ท่านเชื่อในความสามารถของผมมาก ท่านจะพยายามทำทุกอย่างให้ผมได้มีเหมือนเพื่อน ผมรักอาจารย์คนนี้น่ามาก เคารพท่านมาก ไม่เคยคิดที่จะทำผิดเพื่อไม่ยอมให้ท่านเสียใจ จนกระทั่ง ข้าพเจ้าต้องเลือกเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าก็รู้ข่าวโดยอาจารย์ท่านนี้ ท่านจะเป็นคนหาข้อมูล ทู่นต่างๆ สอบตรงต่างๆมาให้ดู ให้เราเตรียมตัวอย่างไร จนรู้ข่าวทุนจุฬา-ชนบท ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ว่าจะต้องสอบให้ได้ เพื่อที่จะต้องได้เรียน ไม่เป็นภาระของใคร หรือจำเป็นก็เป็นส่วนน้อย อาจารย์ก็ได้ถามถึงเรื่องการเลือกคณะ อาจารย์อยากให้ผมเรียนวิศวกรรม แต่ผมไม่ชอบ ผมเลยเลือกรัฐศาสตร์ เพราะเป็นคณะที่ผมใฝ่ฝันว่าจะเรียนให้ได้เมื่อมีโอกาส เมื่อผมมาอยู่จุดนี้ได้ ผมต้องขอขอบคุณอาจารย์ท่านนี้ ถ้าไม่มีท่าน ผมคงไม่มีวันนี้

นายพรชัย ยวนย์

คณะรัฐศาสตร์(การปกครอง)

หนองคาย

ณ วันนี้ วันที่ข้าพเจ้าเป็นตัวเองเช่นในปัจจุบันได้ บุคคลกลุ่มหนึ่งที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของข้าพเจ้าคือ กลุ่มคนผู้มีชื่อว่า **‘ชาวโศก’**

‘ชาวโศก’ เป็นกลุ่มนักปฏิบัติธรรมชาวพุทธที่มีหลักการดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย ถือศีล ๕ ละอบายมุข กินมังสวิรัต และปฏิบัติธรรม ข้าพเจ้าได้ใช้ชีวิตและเรียนรู้การเป็นคนที่มีคุณค่าในตนเองจากกลุ่มคนกลุ่มนี้ ในช่วงที่เรียนชั้นมัธยมศึกษา - เป็นนักเรียนที่ไม่ได้เรียนรู้เฉพาะความรู้วิชาการในห้องเรียน

ชาวโศกสอนให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่า **‘คุณค่าของมนุษย์อยู่ที่คุณธรรม’** ในขณะที่โลกศิวิไลซ์มุ่งกระตุ้นให้มนุษย์ทุกคนแก่งแย่งแข่งขันกันในทุกเรื่องในชีวิต

เมื่อแก่งแย่งแล้วจะหาหน้าใจจริงแท้จากเพื่อนคนไหน ?

เมื่อแข่งขันแล้วจะมองเห็นคนไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเป็นหลักได้จากที่ใด ?

จริงอยู่ว่าก็คงจะมีบ้าง แต่ก็คงน้อยเต็มที

ด้วยความเข้าใจดังกล่าวจึงทำให้ข้าพเจ้าประเมินมนุษย์ ทั้งผู้อื่นและตัวข้าพเจ้าเองด้วยคุณธรรม **ข้าพเจ้าจะรู้สึกภูมิใจในตนเองเป็นอย่างมาก หากข้าพเจ้ารู้สึกว่าการไหนข้าพเจ้าได้เสียสละ มีน้ำใจ แม้สิ่งนั้นจะเป็นเพียงเรื่องเล็กน้อย** และในทางกลับกัน ความภูมิใจของฉันทจะไม่เกิดเลย หากทำของข้าพเจ้าเหยียบใครไว้เพื่อให้ตัวเองได้สูงขึ้น

ค่าของมนุษย์มิได้อยู่ที่เกียรติยศ ทรัพย์สินเงินทอง รูปร่างหน้าตา แต่อยู่ที่**คุณธรรม**

ณ วันนี้ ตัวของข้าพเจ้ายังมีอาจเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จครั้งยิ่งใหญ่อันใดมากมายนัก แต่ข้าพเจ้าจะประสบความสำเร็จแม้เล็กน้อยวันละนิด จากแนวคิดของกลุ่มคนที่มีชื่อว่า **‘ชาวโศก’** ซึ่งข้าพเจ้าได้รับการปลูกฝังและนับว่าเป็นอีกหนึ่งครอบครัวของข้าพเจ้า

น.ส.ชเลฝัน ดิษฐ์ผู้ดี

คณะนิเทศศาสตร์

อุบลราชธานี

“การเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาของลูก คือความหวังของแม่ทุกคน”

ประโยคที่หลายคนคงคุ้นชิน แต่การทำให้มันสำเร็จไม่ได้ราบรื่นเสมอไป อุปสรรคที่ทำให้ผมท้อใจมากที่สุดที่จะเรียนต่อคือเรื่องเงินของแม่ เพราะแม่ต้องส่งเสียผมและน้องชายคนเดียว งานที่แม่ทำคือการรับจ้างเก็บข้าวโพดฝักอ่อน โดยเฉพาะช่วงก่อนเปิดเทอมของทุกภาคเรียนที่จะต้องลงทะเบียน แม่ต้องออกไปทำงานตั้งแต่เช้ามืด กลับมาอีกทีก็เย็นแล้ว ช่วง ม.๔ แม่ไม่สบายมากเพราะต้องทำงานหนัก เพื่อให้เราสองคนได้เรียนระดับมัธยม ผมบอกแม่ว่าฉันไม่เรียนก็ได้ แม่โกรธมาก **แม่บอกว่าจะให้ความเหนื่อยของแม่ที่ท่ามาเสียเปล่าหรือ** เป็นเด็กมีหน้าที่เรียนก็เรียนไป ไม่ต้องคิดเรื่องอะไรทั้งนั้น เรื่องแค่นี้แม่จัดการได้ สิ่งนี้เองที่เป็นแรงผลักดันให้ผมตั้งใจเรียน

ทุกครั้งที่เห็นแม่อยู่ในชุดทำงานที่เปื้อน และหน้าตาที่บอกความรู้สึกร้อนและเหนื่อย ผมยิ่งต้องพยายามทำโอกาสที่แม่ให้ ให้ดีที่สุด ให้แม่ภูมิใจ และในที่สุดผมก็ทำให้แม่หายเหนื่อยได้ ความฝันของเราเป็นจริง คือแม่อยากให้ลูกได้เรียนต่อ และผมก็ไม่อยากให้แม่เหนื่อย กลับไปบ้านคราวหน้าผมจะแต่งชุดนิสิต ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ผู้หญิงคนหนึ่งภาคภูมิใจในสิ่งที่เธอสร้างมันมากับมือ กับเหงื่อของเธอเอง

“ขอบพระคุณสำหรับทุกอย่าง ที่แม่สู้เข้มแข็งและเสียสละมอบให้”

นายอุดมศักดิ์ อินทร์ณรงค์

คณะสหเวชศาสตร์

ชาวบ้านตึงลูกช้างที่กำลังตื่นรน
ให้เข้าไปในลั้งไม้เล็ก ๆ
ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าตัวลูกช้างเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

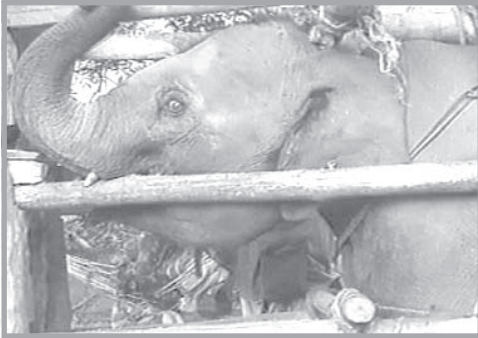
ขาหน้าและขาหลังถูกมัดด้วยเชือก
เพื่อไม่ให้เคลื่อนไหว

ลั้งไม้มีขนาดเล็กมาก
มันจึงไม่สามารถเคลื่อนไหวได้
และจะถูกขังอยู่ในลั้งไม้นี้
อีกหลายวันโดยไม่ได้กินอาหาร น้ำ
หรือแม้แต่นอนหลับ

ชาวบ้านผลัดเปลี่ยนกันเชียนตี
บนขาทั้งสองข้าง
บนเนื้ออ่อนระหว่างเล็บเท้า
และทั่วร่างกายอย่างไม่ปราณี

ภาพนี้จะเห็นชายคนหนึ่งฟันคมตะขอ
จมูกกลึงในศึระะลูกข้างพัง
ก่อนแทงไม้แหลมลงในบาดแผลนั้น

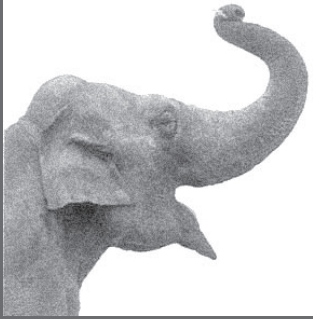

ความเจ็บปวดสุดที่จะทนทานได้
มันรู้สึกอ่อนเพลียอย่างที่สุด
เนื้อตัวเต็มไปด้วยเลือดและรู้สึกสับสน

คุณเพิ่งได้เห็นพิธีกรรม "ผ่าจัน"
ซึ่งเป็นพิธีกรรมฝึกหัดข้างในประเทศไทย
เพื่อที่จะนำข้างมาใช้ใน
ธุรกิจการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

โดยปกติแล้ว พรานที่ล่าสัตว์อย่างผิดกฎหมายจะฆ่าแม่ข้างเพื่อขโมยและนำลูกข้างมาฝึกให้เชื่อง
ตามคำกล่าวของเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยว่า “พรานล่าสัตว์อย่างผิดกฎหมายจำเป็นต้องฆ่าแม่ข้าง
เพราะข้างมีความผูกพันทางจิตใจที่แน่นแฟ้น และไม่ยอมให้ใครเข้าใกล้ลูกของตน...
ลูกข้างจะไม่ตามข้างอื่นๆ ไปกับฝูง แต่ยังคงคูดนมแม่ของตนที่ตายไปแล้ว”

ทารุณกรรมที่นำสะพริงกลั้วที่กระทำกันอยู่เป็นประจำและแพร่หลายในกาย “ฝึกหัด” ลับต่างๆ ในประเทศไทย ลูกช้างที่ยังไม่อดนมแม่เหล่านี้ ได้ถูกลากไปจากแม่ของตน ซึ่งทำให้ต้องดิ้นรนและกิริตร้อง ลูกช้างได้ถูกนำมาฝึกขังไว้ไม่ให้เคลื่อนไหว ถูกเขียนตืออย่างเขม่าน และถูกตอกด้วยตะปูเป็นเวลาครั้งละหลายๆ วัน พิธีการ ‘ฝึกหัด’ เหล่านี้ทำให้ลูกช้างได้รับบาดเจ็บสาหัส รวมทั้งความชอกช้ำทางจิตใจ หรือบางครั้งทำให้ถึงแก่ความตาย

นักท่องเที่ยวยรายหนึ่งที่เพิ่งไปประเทศไทยมารายงานว่า:

“ สิ่งที่เราได้เห็นมาจากบางท้องที่เป็นภาพที่สะเทือนใจ และการทารุณต่อช้างสามารถเห็นได้ชัด ช้างที่ “ไม่ได้ใช้งาน” จะถูกล่ามโซ่ไว้กลางแสงแดดที่ร้อนจัด ไม่มีร่มเงาให้ใช้กำบังแต่อย่างใด ช้างพังที่กำลังตั้งท้องเชือกหนึ่งถูกล่ามด้วยโซ่สั้นๆ ในกลางแจ้งที่ไม่มีร่มเงา เพื่อช้างเชือกนั้นจะไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ ในค่ายช้างแห่งหนึ่งเราสามารถเห็นประจักษ์แก่ตา ที่ผู้ฝึกช้างได้เขียนติข้างของเขาย่างเหยี่ยมโหด ผลก็คือ ช้างเชือกนั้นมีเลือดไหลออกมาจากบาดแผลบนศีรษะ อีกแห่งหนึ่งที่บริเวณหุบ ที่ค่ายช้างอีกแห่งหนึ่ง มีช้างหลายเชือกที่มีบาดแผลสดๆ บนศีรษะ และ/หรือ ที่หู เรารู้สึกเศร้าสลดใจเมื่อเห็นวิธีการที่ผู้ฝึกช้างปฏิบัติต่อช้างของตน

”

ทำไมต้องล่าลูกช้างป่า ?

ขบวนการล่าช้างป่าเริ่มต้นจากนายทุนมีใบสั่งซื้อไปยังพรานล่าช้าง ข้อมูลจากกองทุนสัตว์ป่าโลก รายได้จากการล่าลูกช้างป่าอยู่ที่ 20,000 บาทต่อตัว เพื่อนำมาขายในราคาตัวละ 100,000 - 150,000 บาท แล้วแต่ความสดของลูกช้างป่าตัวนั้นๆ กรณีที่ช้างบาดเจ็บจะได้ราคาน้อยลงไปอีก เมื่อล่าได้แล้วก็นำมาขายต่อยังตลาดหลายๆ กลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มนายทุนเจ้าของปางช้าง โรงแรม หรือรีสอร์ท ซึ่งให้ราคาสูง และสั่งเป็นจำนวนมากกว่า

ตลาดกลุ่มอื่น ภาวะทำให้ข้อมูลว่า บริเวณที่มีการนำลูกช้างป่ามาขายอยู่แถบตะวันตก เริ่มแต่ อ.อุ้มผาง จ.ตาก ลงไป อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี, อ.เมือง ประจวบคีรีขันธ์, อ.เมือง ระนอง และแถบชายแดนไทย-มาเลเซีย อ.ศรีสาคร จ.นราธิวาส แต่แหล่งใหญ่ที่สุดอยู่ที่ด่านสิงขร อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์ โดยผู้รับซื้อช้างนอกเหนือจากโรงแรม ปางช้างเอกชนชื่อดังซึ่งเกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ยังมีกลุ่มฝึกช้าง จ.ชัยภูมิ เพื่อนำไปฝึกแสดงละครช้างเร็ว หรือกลุ่มช้าง จ.สุรินทร์ บุรีรัมย์ นำไปเดินเร่ร่อน โดยนายทุนส่วนมากเป็นนักการเมือง, นักการเมืองท้องถิ่น, หัวหน้าแผนกการเมือง เป็นผู้ปล่อยเงินกู้โดยใช้บ้าน และที่ดินเป็นประกัน ช้างเร่ร่อน 90% เป็นของนายทุน แล้วนำมาปล่อยให้ความดูแลเอาตัวละ 4 - 5 หมื่นบาท การให้อาหารช้างเร่ร่อนไม่ได้ช่วยให้ช้างอยู่รอด แต่เป็นการช่วยให้นายทุนอยู่ดีกินดี และความทุกข์ก็ไม่ต้องทำงานหนักเพื่อปากท้อง แล้วท้ายที่สุดมันยังเป็นการช่วยกันทรมาณช้างอย่างไม่รู้สึกรู้ตัว

ใครจะคิดว่าความรู้สึกรักสงสารอันละเอียดอ่อนของมนุษย์ จะกลายเป็นหนทางหากินของนายทุน ทั้งยังเป็นการลดจำนวนสัตว์คู่บ้านคู่เมืองไทยอย่างไม่รู้ตัว ใครจะคิดว่าแค่สงสารลูกช้างจะสะเทือนถึงดวงดาวได้

You've got mail

ทานไรเสง

No virus found in this incoming message

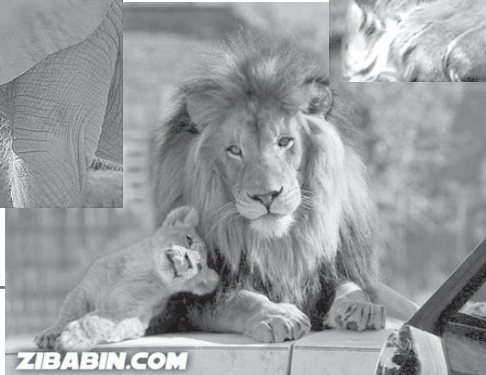
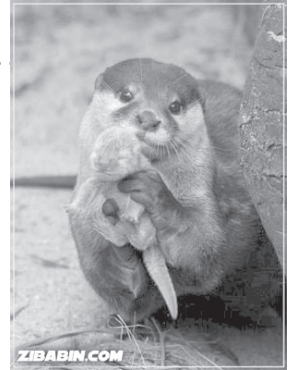
Checked by Gu-Eng

From : peyarat@hotmail.com

To : tawanraisaeng@live.co.uk

Forward : All mothers in the world

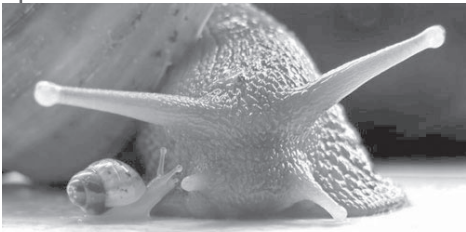
Subject : Who is the better mother?

๖๖ ๑๑๑๑

You've got mail

No virus found in this incoming message Checked by Gu-Eng

โม

๑

ทันทีที่อรุณรุ่งสาดแสงเงินแสงทอง โมก็ได้ยินเสียงตอกอะไรบางอย่างในกระท่อม เธอจึงลุกขึ้นไปดูว่าเสียงดังมาจากไหน เข้านี้อากาศสดชื่น ฟากฟ้าที่โมเห็นอยู่หลังหมูไม้แต่งแต้มด้วยสีชมพูและม่วง นี่เป็นสัญลักษณ์แห่งเวทมนตร์ซึ่งควรตระหนักและโมก็เข้าใจดี

“จะมีเรื่องแปลกๆ บางอย่างเกิดขึ้น” โมคิด

นกพิราบฝูงหนึ่งบินลับหายไปใต้อาสน์ ฝูงแม่ไก่ก็วิ่งกันพล้วนสิ่งหลับไหลทั้งปวงเริ่มกลับสู่การมีชีวิต

โมหายใจเข้าลึกๆ ยึดตัวขึ้นแล้วมองไปรอบๆ จนเห็นร่างของตา ตาตอกตะปูลงบนประตูทางเข้ากระท่อม และแวนกางคกตายไ้วที่นั่น โมสังเกตเห็นเจ้าสัตว์ที่น่าสงสารด้วยความอยากรู้อยากเห็น มันถูกมัดขาข้างหนึ่ง ดวงตามองไปยังพื้นดินแต่ก็มีอาจเห็นสิ่งที่อยู่รอบตัวได้ ผู้เฒ่าอินเดียนแดงปิดมือนี้อารมณ์ว่าภารกิจหนักหนาได้เสร็จสิ้นลงแล้ว และหันมาทางหลานสาว

“ตอนนี้พวกภูตผีปีศาจหรือโรคภัยไข้เจ็บใดๆ ก็เข้ากระท่อมนี้ไม่ได้แล้ว”

โมรู้สึกหนาวจึงเอามืออุ้มนอก

“ตาจ๊ะ ทำไมตาจึงเอากางคกไปแขวนที่ประตูนั้นล่ะจ๊ะ”

ผู้เฒ่าหนึ่งอยู่ครู่ใหญ่พลางนึกถึงว่าหลายปีมาแล้ว มีชายคนหนึ่งซึ่งใกล้จะตายได้ร้องขอเอาไ้ว แต่ต้องเป็นกางคกชนิดพิเศษที่มีแต้มสีจางๆ

ลารา ริโอส เขียน
รัศมี กฤษณมิมิ แปล
วิกกี ราโมส ภาพประกอบ

“ตาเคยสัญญากับพ่อของเจ้า ก่อนเขาจะจับ
ไว้ล้มป่วยและตายไป เขาขอให้ตาแขวนซาก
คางคกไว้ที่ประตูกระท่อมของเจ้า วันที่เจ้าอายุ
ครบสิบสี่ปี”

“เพราะอะไรจ๊ะตา”

“มันเป็นประเพณีถ่ายทอดมาจากผู้เฒ่าผู้
แก่เพื่อป้องกันตัว พ่อเจ้าคงคิดถึงอันตรายบาง
อย่างหรืออาจกลัวว่าสิ่งชั่วร้ายจะเข้าบ้าน ตอนตา
ยังเด็ก แม่ของตาไม่ได้แขวนซากสัตว์ แต่
แขวนไม้กางเขนไว้ที่ประตูกระท่อม”

“หนูอายุเท่าไรจ๊ะตา ตอนพ่อตาย”

“ห้าขวบ”

ทั้งสองนั่งลงบนพื้นไต้ต้นเอสปาเบล* ซึ่ง
ปกคลุมไปด้วยใบไม้แห้ง คุณล่ายจิกซอวิโทนสี่
เหลือองแก่และเขียว

“หนวยังจำพ่อได้” โมกกล่าวพลางครุ่นคิด
ขณะฟังหลังกับท่อนไม้ล้ม มือข้างหนึ่งจับสร้อย
คอที่ร้อยเชียวลิงและหอยเล็ก ๆ อยูรอบคอเธอ
“พ่อตัวโตแข็งแรง ผิวคล้ำกว่าตาและหนู พ่อมัก
จะให้หนักแก้วตัวเล็กๆ เป็นของขวัญหนูทุกครั้ง
ที่พ่อหามาได้”

“เจ้าเคยมีนกถึงสิบห้าตัว สีเหลืองบ้าง แดง
บ้าง น้ำเงิน เขียว...”

“แล้วตอนเช้ามันก็ส่งเสียงไพเราะร้องปลุก
หนู จนกระทั่งวันหนึ่งจู่ๆ พ่อก็เปิดกรงที่สร้างมา
กับมือ ปล่อนนกบินไปหมด หนูจำได้ว่าร้องให้
แทบตาย”

“แต่เราก็ต้องคิดถึงสิ่งดีๆ ซึ่งพ่อทิ้งไว้ให้
เจ้า เช่นที่ดินผืนนี้และกระท่อมหลังนี้ ว่ากันว่า
‘อินเดียแดงที่ปราศจากผืนดินคืออินเดียแดงที่
ตายแล้ว’ และมันก็จริง เจ้าไม่ได้อยู่เพียงลำพัง
แม่ของเจ้าซึ่งทั้งแข็งแรงและขยันก็ดูแลเจ้า
ด้วยความรัก แล้วยังมี ‘กิเบ กิโร วัค’ ของ
เจ้าอีกล่ะ ที่สร้างซูเกียซึ่งเป็นพอมด หมอผี ไว้
มากมาย”

“จริงหรือจ๊ะตาที่ชื่อของเผ่าเราหมายถึง
ว่าเราเป็นเจ้าของแมลงปอทั้งปวง”

“เออ...มันหมายความว่าอย่างนั้น แต่
สัตว์ทุกตัวเป็นของ ชิโบ”

“อ้อ...ตาเล่าเรื่องชิโบให้หนูฟังหน่อยสิจ๊ะ
แม่บอกว่าตารู้เรื่องต่างๆ เกี่ยวกับชิโบ”

ผู้เฒ่านั่งเฉยอยู่ครู่ใหญ่

“แล้วตาจะเล่าอะไรให้เจ้าฟังอีกล่ะ ชิโบก็
คือพระเจ้า เรื่องเล่าว่า พระองค์ทรงหว่านเมล็ด
ข้าวโพดที่ภูเขาคักดีลิตีร์ชื่อ ซูลายม เมล็ดพันธุ์
ต่างออกและเติบโตเป็นต้นไม้งาม จากนั้นก็ให้ฝัก
ข้าวโพดมากมายซึ่งชิโบเก็บมันไว้ในตะกร้า ชิ
โบจะปลิดเมล็ดข้าวโพดออกและตั้งชื่อให้แก่ละ
เมล็ดเป็นแต่ละเผ่า เช่นว่า ‘ผู้คนแห่งเวหา’ ‘ผู้
คนแห่งพงไพร’ หรือ ‘ผู้คนแห่งสายน้ำ’ และ
มีชื่ออย่างนี้อีกมากมาย”

“ถ้ามันมันก็จริงไซ้ใหม่จ๊ะตาที่ว่า เราเกิด
มาจากเมล็ดข้าวโพด”

“ใช่ ก็เรื่องเล่ามาอย่างนี้แหละ มาจาก

เมล็ดข้าวโพดเมล็ดเดียวกับที่ชิโบหวานไว้”

โมมองหน้าผู้เป็นตาซึ่งยังแข็งแรง และ
แทบจะไม่มีรอยย่นบนใบหน้า

เด็กสาวภูมิไจมากกับการเป็นหลานตา
เพราะผู้เฒ่าเป็นซูเกียที่เผ่าคาเบการิ* ยกย่อง
นับถือมาก ตาเป็นทั้งหมอ พ่อมด ผู้ช่วยเหลือ
ผู้ตกทุกขี้ได้ยาก อีกทั้งยังขับไล่ภูตผีปีศาจ และ
เสกไม้เท้าให้กลายเป็นงูพิษได้

อิกนาซิโอ เป็นชื่อของซูเกียผู้นี้ ซึ่งอาศัย
อยู่ในกระท่อมของตน ห่างไปจากกระท่อมของ
โมโดยมีภรรยาสองคนคอยดูแล เขามักมาเยี่ยม

ลูกสาวและหลานสาวแต่จะมีวันซึ่งเขาปรากฏตัว
แน่นอน คือวันที่ต้นควาส โกล ออกดอก ใน
เดือนสองของทุกปี ต้นไม้ชนิดนี้ผลิดอกเล็กๆ
ออกช่อสีขาว และจะส่งกลิ่นน้ำผึ้งฟุ้งจร แล้ว
ตาก็ปรากฏตัว เดินมาช้าๆ ใบหน้าเคร่งขรึมมีที่
ทำกังวลใจ หลังจากตกทายแล้วตาก็ทำอย่าง
เดียวกับปีก่อนๆ คือไปที่ต้นเอสปาเบลและทำ
เครื่อง-หมายลงบนต้นด้วยมีดคมกริบ นั่น
หมายความว่า โมครบรอบวันเกิดอีกครั้ง แต่
คราวนี้ตามาล่วงหน้าหนึ่งวันเพื่อแฉวนซาค
คางคกซึ่งตาต้องใช้เวลานานมากกว่าจะหามาได้

ทันทีที่แสงเงินแสงทอง

มาเยือน

“โม” ผู้เฒ่าว่าพลางลุกขึ้นยืน “เรามาทำเครื่องหมายที่ต้น เอสปาเบลด้วยกัน วันนี้เราจะทำ
เลขสิบสี่”

“มันมีอะไรไม่ดีหรือเปล่าจะตา สำหรับอายุเท่านี้”

“ไม่หรอก ตรงกันข้าม นั่นหมายถึงว่าเจ้าโตขึ้นมาก และเจ้าต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้น”

“น่าเบื่อจัง หนูไม่เห็นชอบเลย”

“แล้วอะไรล่ะที่เจ้าชอบ”

โมลังเลอยู่ครู่หนึ่งก่อนจะถามว่า

“ตาจะ พวกผู้หญิงนี่เป็นชู้เกียได้ไหมจะ”

“อาจจะได้ แต่ตายังไม่เคยรู้จักชู้เกียผู้หญิงเลยสักคน”

“คือ หนูอยากเป็นชู้เกียและทำทุกสิ่งทุกอย่างเหมือนที่ตาทำ”

ตามองหน้าหลานสาวพลางเลิกคิ้ว กระแอม ในที่สุดจึงพูดว่า

“เอ่อ... ทั้งเรื่องนี้ไว้ก่อน ตอนนี้อะไรไปทำเครื่องหมายที่ต้นเอสปาเบลกันเถอะ”

ทั้งสองเดินไปยังต้นไม้ซึ่งมีรอยสลักสิบสามรอย โมลูบมันอย่างเบามือด้วยความรักใคร่ทะนุถนอม
ราวกับเป็นการบอกกล่าววัยเด็ก อีกนาซิโอบักปลายมีดคมกริบลงบนเปลือกลำต้นหยาบสีเทา และอุทาน
ว่า “แปลกจริง” เป็นครั้งแรกที่น้ำเสียงของต้นเอสปาเบลไหลออกมา

“แล้วมันแปลว่าอะไรจะตา”

“ก็แปลว่า เรื่องลึกลับจะถูกเปิดเผยในไม่ช้านี้” ชู้เกียเอ่ยด้วยน้ำเสียงเคร่งขรึม

ตามองหน้าหลานสาวและพบความดำสนิทลึกลับซึ่ง อีกทั้งประกายแปลกใหม่ในดวงตาของโมซึ่ง
ทำให้ตาารู้สึกไม่สบายใจ

ตอนนั้นเองทั้งสองก็ได้กลิ่นหอมกรุ่นของกาแฟที่เฟิงรินออกมา และแม่ซึ่งเข้มอ้มก็เรียกตา
หลานมากินอาหารเข้ากัน

(โปรดอ่านต่อฉบับหน้า จะได้อ่านใจมากกว่านี้)

ธรรมะกับการเกษตร

สมณะเสวยขีล

ทพิทพิทึ่ ทุทุทุ โลเก

ควมยาคจนเป็นทุทุทุในโลเก

ผู้เขียนได้มีโอกาสเจอเจเอเกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา มานับไม่ถ้วน ส่วนใหญ่ยังเป็นหนี้เกือบทั้งสิ้น ทำอาชีพเกษตรกรอย่างไม่มีความสุข เพราะต้องทำเพื่อหาเงินใช้หนี้ ธกส. นายทุน ซ็อปุ๋ยเคมี และยาฆ่าแมลง ซึ่งนับวันจะแพงขึ้นเรื่อยๆ ทำงานแทบตายขายผลผลิตได้มาก็แทบไม่เหลือ บางทีก็ขาดทุน หนักเข้าก็ต้องขายที่ดินทำกิน จากผลสำรวจล่าสุด พื้นที่ที่เป็นของเกษตรกรจริงๆ ไม่ถึง ๒๐% นอกนั้น ๘๐% เป็นของนายทุนและต่างชาติไปหมดแล้ว ชาวไทยที่เป็นเจ้าของแผ่นดิน แต่กลับต้องเช่าแผ่นดินต่างชาติและนายทุนทำกิน น่าสลดใจไหม

ผู้เขียนไม่ได้เป็นข้าราชการและไม่ได้มีอำนาจอิทธิพลใดๆ แต่ก็พยายามหาทางช่วยเหลือเกษตรกรมาโดยตลอด โดยสอนให้พึ่งตนเอง ถ้าจะซื้อก็ซื้อที่จำเป็นจริงๆ และคุ้มจริงๆ จึงค่อยซื้อเมื่อเร็วๆ นี้ ผู้เขียนได้ไปเยี่ยมเกษตรกรชาวนาที่ฉะเชิงเทรา ชื่อ คุณสวาส ทัพมงคล เขาทำนามา ๒๐-๓๐ ปีแล้ว แต่ไม่มีที่เป็นของตัวเอง ชาวนาแถวนั้นขายให้คนได้วันไปเกือบหมดแล้ว คุณ

สวาสจึงต้องเช่านาเขาทำมาโดยตลอด บางปีก็พอเหลือ บางปีก็ไม่เหลือเพราะต้องไปเสียค่าปุ๋ยเคมี ค่ายาคุมหญ้า ฆ่าหญ้า ฆ่าหอยห่มด ปัญหาใหญ่ๆของชาวนา คือ วัชพืชหรือหญ้า หอยเชอรี่ และปุ๋ย ถ้าลดต้นทุนโดยสามารถแก้ปัญหา ๓ เรื่องนี้ได้ ชาวนาจะลืมตาอ้าปากได้ พอดี ดร.สมภพ รักยมณีได้ค้นพบ Enzyme ที่ทำจากสมุนไพรกว่า ๒๐ ชนิด เวลาใช้ให้ผสมน้ำ ๒๐ ลิตร กากน้ำตาล ๒๐ กก. และ Enzyme ผง ๑ กก. หมักไว้ ๔-๕ วัน แล้วปล่อยลง

นาทางประตุน้ำ โดยใช้อัตราส่วน ๔๐ ลิตร/ไร่ หมักฟางในนาไว้ ๕-๗ วัน จะมีผล

๑. ย่อยสลายต่อช่วงข้าวในนาได้ดีมาก เป็นการเพิ่มปุ๋ยให้กับนาข้าวเป็นอย่างดี ไม่ต้องใช้ปุ๋ยเคมี

๒. กดข้าวดีด (ข้าววัชพืช) เมล็ดหญ้าไม่ให้งอกเพราะถูกย่อยสลายไปพร้อมฟางข้าว

๓. ปรับปรุงดินให้เป็นกลาง ไม่เป็นกรด - ด่าง

๔. หอยเชอร์รี่จะลดจำนวนไปมากจนแทบไม่เหลือเพราะ Enzyme มีผลต่อทางเดินหายใจและระคายผิวหนัง

๕. ลดการเกิดก๊าซมีเทนที่ทำให้เกิดสภาวะโลกร้อน เพราะ Enzyme ทำให้อยู่สลายต่อซังรวดเร็ว ลดการเกิดก๊าซมีเทน

จากผลดีดังกล่าวนี้ คุณสาวาสได้ทดลองใช้ในนาข้าวประมาณ ๕๐ ไร่ ได้ผลดีมาก ต้นข้าวขึ้นเขียวงาม หญ้าและหอยก็แทบไม่มีให้เห็น ที่นาของคุณณรงค์ที่อินทร์บุรี จ.สิงห์บุรี ก็ทดลองใช้ได้ผลดี ตอซังและฟางในนาเปื่อยเร็ว ไร้รตติดินขนาดเล็กได้โดยไม่ต้องจ้างรถใหญ่ ผลพิสูจน์เหล่านี้เรามีข้อมูลถ่าย VCD ไว้อย่างละเอียด สนใจติดต่อได้ที่ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน โทร. ๐๓๔ - ๓๐๖๒๒๔ หรือติดต่อได้ที่ สภกรณ์เพื่อนช่วยเพื่อน โทร. ๐๘๗ - ๖๘๖๗๐๓๘

ทิวาสา ขรา ทูกา

บ้านเมืองที่ปกครองไม่ดี ย่อมมีทุกข์มาก

ไม่ว่าจะเป็นสังคมระดับครอบครัวหรือระดับประเทศชาติ ถ้ามีผู้ปกครองไม่ดี คนที่อยู่ในปกครองก็ย่อมเดือดร้อน มีความทุกข์มาก แต่ก่อนประเทศไทยในสมัยสุโขทัย 'ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว ไฟรฟ้าหน้าใส' แต่ทุกวันนี้ 'ในน้ำไม่มีปลา ในนามีแต่น้ำเน่าๆ ไฟรฟ้าหน้าเศร้ามีแต่หนี่ลีน' เหตุแห่งความเดือดร้อนของผู้คน โดยเฉพาะเกษตรกรผู้ผลิตอาหารมาเลี้ยงชาวโลกกำลังเดือดร้อนหนัก ครอบครัวต้องล่มสลาย ลูกหลาน พ่อแม่ต้องไปหาเงินตามโรงแรมหรือต่างประเทศ ทั้งปู่ย่าตายายเฝ้าไร่เฝ้านา คนรุ่นใหม่ไม่ทำเกษตรกันแล้ว เพราะยังทำยังจน บางครอบครัวลูกหลานไม่กลับบ้าน ก็ต้องขายที่ไร่ที่นาให้หนี่ลีน จนพื้นที่การเกษตรที่มีอยู่ในมือของชาวไร่ชาวนาจะเหลือไม่ถึง ๒๐% แล้ว และส่วนใหญ่ก็ยังใช้สารเคมี นีดยาฆ่าแมลง อันตรายต่อผู้ผลิต

และผู้บริโภค ผลผลิตออกมาราคาก็ตกต่ำ ส่ง
ต่างประเทศก็ไม่มีประเทศไหนยอมรับ เพราะ
ปนเปื้อนสารพิษ ด้วยเหตุนี้ทางกรมส่งเสริมการ
เกษตรจึงได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ ความร่วม
มือการผลิตอาหารปลอดภัยตามวิถีเศรษฐกิจพอ
เพียงที่โรงแรมมารวยการ์เด้น โดยมีหน่วยงาน
ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน เครือข่ายเกษตรกรเข้า
ร่วมสัมมนาเป็นจำนวนมาก โดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายการผลิตอาหาร
ปลอดภัยตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ให้ครอบคลุมทุกตำบลทั่วประเทศภายในปี ๒๕๕๔ เพื่อ
ถวายเป็นพระราชสักการะ เนื่องในโอกาสครบ ๘๔ พรรษาของในหลวงเรา

การสัมมนาครั้งนี้มีปราชญ์ชาวบ้าน และผู้นำองค์กรเข้าร่วมสัมมนามากพอสมควร มีทั้ง
การอภิปราย การแบ่งกลุ่มแลกเปลี่ยนวิเคราะห์
ปัญหากันอย่างหลากหลาย ใช้เวลาถึง ๒ วัน
วันแรกผู้เขียนได้รับนิมนต์ให้บรรยายเล่า
ประสบการณ์ที่เคยช่วยเกษตรกรมานาน เคยไป
แลกเปลี่ยนความรู้กับปราชญ์ชาวบ้านมาหลาย
แห่งหลายที่ วันนั้นได้พูดถึงปัญหาและวิธี
แก้ไขไปว่า

๑. ความเคยชินของเกษตรกรใช้เคมีมา
นาน ใช้สะดวกสบาย เห็นผลเร็วทันตาทันที
โดยไม่คำนึงถึงต้นทุนการผลิตและผลเสียต่อสิ่งแวดล้อม ดินสารเคมีเหมือนติดยาบ้า เลิกยาก

๒. กลไกการตลาดของพ่อค้าเคมีภัณฑ์มีเชิงชั้นสูง มีบริการถึงที่ เอาไปใช้ก่อนผ่อนส่งที่
หลัง การโฆษณาที่มีประสิทธิภาพ กรอกหูกรอกตาเกษตรกรแทบจะทุก ๕ นาที ทั้งทางวิทยุ ทีวี
หนังสือพิมพ์

๓. เกษตรกรไม่แน่ใจ เพราะหาตัวอย่างของผู้นำเกษตรกรอินทรีย์ได้ยาก ทุกวันนี้ยังมีน้อยมาก

เกษตรกรส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้เรื่องเกษตรอินทรีย์

๔. เกษตรอินทรีย์ลดต้นทุนการผลิตก็จริง แต่ต้องเหนื่อยเพิ่มขึ้น ต้องทำปุ๋ยหมักใช้เอง ทำน้ำหมักชีวภาพใช้เอง เกษตรกรสมัยนี้นิยมแต่ซื้อกับข้าง ต่างจากเกษตรกรสมัยก่อน จะพึ่งตนเองได้เกือบทุกอย่าง ไถนาที่ไม่ต้องใช้ใช้น้ำมัน ไร่ข้าวไร่ควาย สวนน้ำก็ใช้ระหัดวิด เกี่ยวข้าวก็ช่วยกันลงแขก ฯลฯ เกษตรกรสมัยก่อนทำงานอย่างมีความสุข แต่เกษตรกรทุกวันนี้ทำงานอย่างมีความทุกข์ เพราะหาเงินมาเพื่อใช้หนี้ เพื่อซื้อปุ๋ย ซื้อยา แอปไม่เหลือเป็นของตนเอง

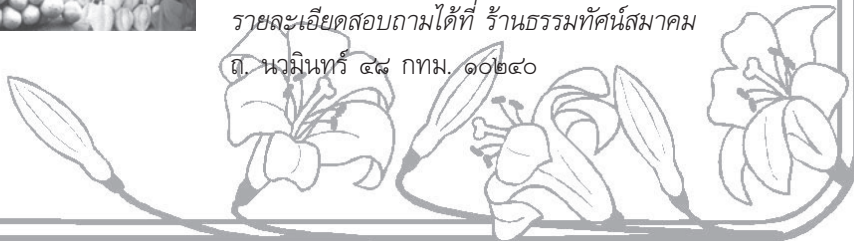
แต่ทุกวันนี้ภาวการณ์บังคับ น้ำมันแพง ปุ๋ยแพง ไม่อยากเปลี่ยนมาเป็นเกษตรอินทรีย์ก็ต้องเปลี่ยน ต้องถือว่าวิกฤตเป็นโอกาส วิธีแก้ที่ดีที่สุด คือ ราชการควรช่วยสนับสนุนปราชญ์ชาวบ้านที่ประสบผลสำเร็จ ช่วยอบรมให้ความรู้กับเกษตรกรให้เต็มที่ ไม่ช้าไม่นานเกษตรกรก็จะหันมาทำเกษตรอินทรีย์กันมากขึ้น

วิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ที่สามารถนำไปใช้ได้ผลจริง อย่างเป็นรูปธรรม

เป็นหนังสือที่เขียนโดย **สมณะเสียงศิลป์ ชาตวโร**
รวบรวมเกร็ดความรู้ วิธีพึ่งตนเองด้านการเกษตรอย่างง่าย ๆ
โดยไม่ต้องลงทุนแต่ได้ผลดีเยี่ยมไว้หลายเรื่อง
ราคา ๓๐ บาท

รายละเอียดสอบถามได้ที่ **ร้านธรรมทัศน์สมาคม**
ต. นวมินทร์ ๔๘ กทม. ๑๐๒๔๐

ความลับฟ้า

วิเคราะห์โรคภัยตามวิถีสุขภาพทางเลือก แนวบุญนิยม (ต่อ)

ระบบการดูแลสุขภาพที่ดี ที่มีประสิทธิภาพสูงและสมบูรณ์แบบที่สุด ก็คือ ระบบที่สามารถผสมผสานการดูแลสุขภาพในทุกๆ แขนงเข้าด้วยกัน ด้วยการเอาจุดดี จุดเด่น จุดสำคัญของแต่ละแขนงมารวมกัน โดยอาศัยคุณธรรมเป็นหลักนำ ซึ่งก็คือ ยึดความเต็มใจ ความสมัครใจ ความเป็นประโยชน์ ความประหยัด ความปลอดภัย สภาพร่างกายและจิตใจที่ดีขึ้น และการพึ่งตนเองได้ของผู้ป่วยเป็นหลัก เพราะถ้าใช้ระบบการดูแลสุขภาพที่เน้นแผนปัจจุบันอย่างเดียวอย่างที่เป็นอย่างทุกวันนี้ ซึ่งโดยเนื้อแท้ที่เป็นจริงอยู่แล้ว บุคลากรด้านสุขภาพจำนวนไม่น้อยที่มักมุ่งเน้นการแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุมากกว่าต้นเหตุ มุ่งใช้เทคนิคและทรัพยากรที่ประชาชนผลิตเองไม่ได้ มากกว่าการใช้เทคนิคและทรัพยากรที่ประชาชนผลิตเองได้ มุ่งเน้นให้ประชาชนพึ่งเจ้าหน้าที่สุขภาพมากกว่าการพึ่งตนเอง ทำให้ปัญหาสุขภาพของประชาชน ขยายวงกว้างและทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นๆ เพราะต้นเหตุของปัญหาจะสะสมมากขึ้นๆ และร่างกายของคนก็แก่ชราทรุดโทรมไปข้างหน้าอยู่แล้ว

ดังนั้น ไม่ว่าจะพัฒนาเทคนิควิธีการในการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ให้เก่งกาจสามารถแก้ไขไหนก็ตาม สุดท้ายวิธีการที่พัฒนาขึ้นมา นั้นก็จะไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ซึ่งจะเป็นจุดอ่อนที่น่ากลัว เสียเวลา แรงงานและเสียทรัพยากรมากที่สุด ฟังตนเองได้น้อย ทุกข์ทรมานมาก และที่สุดของระบบสุขภาพที่มีววนตีกรอบกักขังตนไว้กับวิทยาศาสตร์ การแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุอย่างเดียวยังเอาจริงเอาจังก็ล้มเหลว แล้วหลงเข้าใจว่าเป็นความเก่งที่สุด ดีเลิศที่สุด ประเสริฐที่สุด ไม่มีสิ่งอื่นมีประสิทธิภาพยิ่งกว่า

สุดท้ายก็วนอยู่กับทางตัน และตายไปพร้อมกับความหลงผิดนั้นทุกภพทุกชาติอย่างน่าสงสาร น่าเห็นใจที่สุด จนกว่าจะพัฒนาจิตวิญญาณของตนให้สูง ให้ประเสริฐ ให้ใจกว้าง ให้กล้าหาญที่จะศึกษาพิสูจน์วิทยาศาสตร์สาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เช่น วิทยาศาสตร์สุขภาพทางเลือก วิทยาศาสตร์สุขภาพแผนไทย วิทยาศาสตร์สุขภาพเชิงธรรมชาติและจิตวิญญาณเป็นต้น

ส่วนบุคลากรสุขภาพสาขาอื่นที่ไม่ใช่แผนปัจจุบัน ก็ควรจะใจกว้างเปิดรับ ศึกษาจุดดีของสุขภาพแผนปัจจุบันด้วย เพราะผู้เขียนมีความเชื่อว่าระบบสุขภาพทุกๆ แผน

ย่อมมีจุดดีอยู่แน่ ไม่เช่นนั้น คนคงไม่ใช้และไม่สืบทอดยั่งยืนยาวนานอยู่มาได้จนถึงทุกวันนี้

ถึงกระนั้นก็ตามระบบสุขภาพทุกๆ แผน ก็ย่อมมีจุดดีของตัวเองเป็นธรรมดา ดังนั้นการนำเอาจุดดี จุดเด่นของระบบสุขภาพทุกๆ แผน ที่พิสูจน์ได้โดยหลักวิทยาศาสตร์ มาผสมผสานประยุกต์บูรณาการเข้ากับวิถีชีวิต ให้เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพของตนเองและประชาชน โดยเน้นให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังตัวชี้วัดตามพระไตรปิฎก เล่ม ๑๒ ข้อ ๒๖๕ 'กถุญฺมสุตฺต' ของการมีสุขภาพที่ดี ๕ ข้อ ดังนี้

๑. มีความเจ็บป่วยน้อย

๒. มีความลำบากกายน้อย

๓. มีความเบากาย

๔. มีกำลัง

๕. เป็นอยู่ผาสุก (มีความสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจ)

(วิธีการใดก็ตามที่ทำให้เกิดผล ๕ ข้อนี้ ถือว่าใช้ได้) พร้อมทั้งประหยัดและฟังตนเองให้มากที่สุด นั่นคือสุดยอดของระบบสุขภาพที่สมบูรณ์แบบที่สุด

จุดบอดประการหนึ่งของประชาชน ก็คือการไม่ประเมินผลของการรักษา หรือผลของการปฏิบัติตามระบบสุขภาพนั้นๆ คงเนื่องมาจากการไม่รู้ว่าจะประเมินผลอย่างไร

จะใช้อะไรเป็นตัวชี้วัด เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้เล่าเรียนมาเหมือนเจ้าหน้าที่ ที่ได้ศึกษาตามสถาบันต่างๆ

นับว่าเป็นความโชคดีที่ผู้เขียนเป็นผู้มีความรู้น้อย จึงต้องแสวงหาตัวชี้วัดที่น้อยที่สุด สั้นที่สุด ชัดที่สุด ง่ายที่สุดและพึ่งตนเองได้มากที่สุด (ประเมินผลได้ด้วยตนเอง) ผู้เขียนเห็นว่าคุณสมบัติของตัวชี้วัดดังกล่าวนั้น ตรงกับคำตรัสของพระพุทธเจ้า ดังมีปรากฏในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๒ ข้อ ๒๖๕ ‘กกจูฬสูตร’ ดังกล่าวมาข้างต้น ซึ่งใช้เป็นหลักในการประเมินผลสุขภาพได้เป็นอย่างดี

เนื่องจากผู้เขียนเชื่อว่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง (โลกวิทู) เป็นผู้รู้เหนือโลกหรือไม่มีใครเทียมเท่า (อนุตตโร) เป็นผู้ที่พูดความจริง (สัจจะ) ที่เชื่อเชิญให้พิสูจน์ได้ (เอหิภิกขุสสิโก) เป็นจริงตลอดกาลนาน (อกาลิโก) และพึ่งตนเองได้ (อตฺตาหิตฺตโนนาโถ)

ผู้เขียนได้ทดลองพิสูจน์แล้ว พบว่าสามารถพึ่งตนเองได้จริง จึงใคร่ขอเชิญชวนท่านผู้อ่านทดลองพิสูจน์ดูบ้าง ไม่ว่าเราจะใช้วิธีการใดในการดูแลแก้ไขปัญหาสุขภาพ ก็ให้เราตรวจสอบประเมินผล ถ้าเป็นผลดีต่อสุขภาพของเรา จะเกิดผล ๓ ข้อหลักๆ

“ถ้าสุขภาพพึ่งตนเกิดไม่ได้ หมอและคนไข้จะพากันป่วยตาย”

หมอเขียว

๑. ความไม่สบายที่มีอยู่ลดน้อยลงหรือ
ไม่มากไปกว่าเดิม

๒. เบากาย

๓. มีกำลัง

ซึ่งตรงกับหลักสุขภาพทางเลือกคือพลังชีวิต หรือถ้าจะให้จำง่ายก็คือการเกิดสภาพสดชื่น กำลังเต็ม เบากาย สบายตัว สบายใจ หรือ สบาย เบากาย มีกำลัง แล้วผลอีก ๒ ข้อที่จะตามมาก็คือ ความเจ็บป่วยหรือโรคร้ายไข้เจ็บจะลดน้อยลงและความป่วยอยู่จะหายดีขึ้น

ตามหลักการสุขภาพทางเลือกหรือธรรมชาติบำบัดพบว่า ความไม่สมดุลทั้งภาวะร้อนเกินและเย็นเกินก่อให้เกิดความเสื่อม ความไม่สบายและโรคร้ายไข้เจ็บได้ทุกโรค ทุกอวัยวะ โดยอวัยวะที่อ่อนแอ มีแผล หรือมีการบาดเจ็บอยู่เดิม ก็จะถูกทำร้ายก่อนเพียงแต่ว่า ในยุคนี้ ความไม่สมดุลมักจะโถมไปทางร้อนเกินเสียเป็นส่วนใหญ่

อาการหรือโรคที่เกิดจากภาวะไม่สมดุลแบบร้อนเกิน

๑. ตาแดง ตาแห้ง แสบตา ปวดตา ตามัว จี้ตาขึ้น เหนียว หรือไม่ค่อยมีจี้ตา หนังตาตก ขนคิ้วร่วง ขอบตาคล้ำ
๒. มีสิ่ว ฝ้า
๓. มีตุ่ม แผล ในช่องปากด้านล่าง ออกร้อนในช่องปาก เหงือกอักเสบ
๔. นอนกรน ปากคอแห้ง ริมฝีปากแห้งแตกเป็นขุย
๕. ผมร่วง ผมหงอกก่อนวัย รังแค รุขุมขนขยายโดยเฉพาะบริเวณหน้าอก คอ ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง
๖. ไข้ขึ้น ปวดหัว ตัวร้อน ครั่นเนื้อครั่นตัว
๗. มีเส้นเลือดขอด ตามส่วนต่างๆของร่างกาย เส้นเลือดฝอยแตกใต้ผิวหนัง พบรอยจำเขียวคล้ำ
๘. ปวดบวม แดง ร้อน ตามร่างกายหรือตามข้อ
๙. กล้ามเนื้อเกร็งค้าง กดเจ็บ เป็นตะคริวบ่อยๆ
๑๐. ผิวหนังปกติคล้ายมีรอยไหม้ เกิดฝีหนอง น้ำเหลืองเสียตามร่างกาย
๑๑. ตกกระสีน้ำตาลหรือสีดำตามร่างกาย
๑๒. ท้องผูก อุจจาระแข็งหรือเป็นก้อนเล็กๆ คล้ายขี้เปะ บางครั้งมีท้องเสียแทรก
๑๓. ปัสสาวะปริมาณน้อย สีเข้ม ปัสสาวะบ่อย แสบขัด ถ้าเป็นมากๆ จะมีสีน้ำตาลแกมเนื้อหรือมีเลือดปนออกมากับปัสสาวะด้วย มักลุกขึ้นปัสสาวะช่วงเที่ยงคืน - ตี ๒ (คนที่ร่างกายปกติสมดุลจะไม่ลุกปัสสาวะกลางคืน)
๑๔. ออกร้อนท้อง แสบท้อง ปวดท้อง บางครั้งมีอาการท้องอืดร่วมด้วย (ท้องอืดแต่เดิมโดยทั่วไปแล้วเป็นภาวะเย็นเกิน แต่ปัจจุบันมักเกิดจากร้อนเกิน)
๑๕. ผิวหนังมีผื่น ปื้นแดง คันหรือมีตุ่มใสคัน
๑๖. เป็นริ้ว งูสวัด สะเก็ดเงิน โรคหนังแข็ง
๑๗. หายใจร้อน เสมหะเหนียวขึ้น ขาวขุ่นสีเหลืองหรือสีเขียว บางทีมีเสมหะพันคอ ไอ

๑๘. โดยสารยานยนต์มักอ่อนเพลียและหลับขณะเดินทาง

๑๙. เลือดกำเดาออก

๒๐. มักร่วงนอนหลังกินข้าวอิ่มใหม่ๆ

๒๑. เป็นมากจะยกแขนขึ้นไม่สุด ไหล่ติด

๒๒. เล็บมือเล็บเท้าขวางสั้น ผุ ฝิกง่าย มีสีน้ำตาลหรือดำคล้ำ อักเสบบวมแดงที่โคนเล็บ เล็บขบ

๒๓. หน้ามืด เป็นลม วิงเวียน บ้านหมุน คลื่นไส้ อาเจียนมักแสดงอาการเมื่ออยู่ในที่อับหรืออากาศร้อนหรือเปลี่ยนบรรยากาศเร็วเกิน หรือทำงานเกินกำลัง

๒๔. เจ็บเหมือนมีเข็มแทง หรือไฟฟ้าช็อต หรือร้อนเหมือนไฟเผาตามร่างกาย

๒๕. อ่อนล้า อ่อนเพลีย แม้นอนพักก็ไม่หาย

๒๖. รู้สึกร้อนแต่เหงื่อไม่ออก

๒๗. เจ็บปลายลิ้น แสดงว่าหัวใจร้อนมาก ถ้าเป็นมากๆ จะเจ็บแปลบที่หน้าอก อาจร้าวไปแขน

๒๘. เจ็บคอ เสียงแหบ คอแห้ง

๒๙. หิวมาก หิวบ่อย หูอื้อ ตาลาย ลมออกหู หูตึง

๓๐. สะอึก

๓๑. ส้นเท้าแตก ส้นเท้าอักเสบ เจ็บส้นเท้า รองเท้า ออกร้อนบางครั้งเหมือนไฟช็อต

๓๒. เกร็ง ชัก

๓๓. โรคที่เกิดจากภาวะไม่สมดุลแบบร้อนเกิน เช่น โรคหัวใจ เป็นหวัดร้อน ไซนัสอักเสบ หลอดลมอักเสบ กล้องเสียงอักเสบ คับอักเสบ ภาวะอาหารและลำไส้อักเสบ ไทรอยด์เป็นพิษ ริดสีดวงทวาร มดลูกโต ตกขาว ตกเลือด ปวดมดลูก หอบหืด ไตอักเสบ ไตวาย นิ่วไต นิ่วกระเพาะปัสสาวะ นิ่วถุงน้ำดี ภาวะพิษสภาวะอักเสบ ไส้เลื่อน ต่อมลูกหมากโต โรคเกาต์ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน เนื้องอก มะเร็ง พิษของแมลงสัตว์กัดต่อย เป็นต้น

อาการหรือโรคที่เกิดจากภาวะไม่สมดุลแบบเย็นเกิน

๑. น้ำซึดผิดปกติไปจากเดิม
๒. คุ่มหรือแผลในปากด้านบน
๓. ตาแฉะ จี๋ตามาก ตามัว
๔. เสมหะมาก ไม่เหนียว สีใส
๕. หนักหัว หัวตื้อ
๖. ริมฝีปากซีด
๗. ขอบตา หนึ่งตาบวมตั้ง
๘. เนื้อเยื่อ เคลื่อนไหวช้า กิดช้า ยิงเคลื่อนไหวยิ่งกระปรี้กระเปร่า
๙. ไอ อาการมักทุเลาเมื่อถูกภาวะร้อน
๑๐. ผิวหน้าบวมตั้ง แต่ไม่ร้อน
๑๑. เจ็บหน้าอกด้านขวา
๑๒. หายใจไม่อึด
๑๓. ท้องอืดจุกเสียดแน่น
๑๔. ปัสสาวะสีใส ปริมาณมาก
๑๕. อุจจาระเหลวสีอ่อน มักท้องเสีย
๑๖. มือเท้า มีนชา เย็น สีซีดกว่าปกติ
๑๗. ตกกระสีขาว
๑๘. มักมีเชื้อราขาวตามผิวหนังหรือที่เล็บมือ เล็บเท้า
๑๙. เล็บยาวแฉกกว่าปกติ (มีความยาวของเล็บมากกว่าความกว้างมาก) ตัวเล็บและโคนเล็บมีสีขาวซีดกินพื้นที่มากผิดปกติ
๒๐. เท้าบวมเย็น

จากประสบการณ์ของผู้เขียน เมื่อพบภาวะไม่สมดุลในร่างกาย ผู้เขียนจะแก้ภาวะร้อนเกินเป็นหลัก หรือเมื่อพบอาการแบบเย็นเกิน ถ้าเราแก้ภาวะเย็นเกินแล้ว อาการไม่ดีขึ้น แสดงว่าเป็นอาการที่ตีกลับจากร้อนเกิน ให้แก้ภาวะร้อนเกินเป็นหลัก แก้ภาวะเย็นเกินเป็นรอง

สำหรับสาเหตุของภาวะร้อนเกิน - เย็นเกิน ท่านสามารถติดตามศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ในหนังสือ ถอดรหัสสุขภาพร้อน - เย็น ไม่สมดุล โดยใจเพชร กล้าจน (หมอเขียว)

ท่ามกลางพิษเศรษฐกิจจะขาดไปทั่วโลก แทบทุกภาคอุตสาหกรรมต่างได้รับผลกระทบตามๆ กัน ทว่า ในมุมมองของ “ดร.สมไทย วงษ์เจริญ” เจ้าของธุรกิจรีไซเคิลขยะผู้โด่งดังระดับทวีปกลับมองต่าง เชื่อว่า วิกฤตครั้งนี้เป็นโอกาสให้ธุรกิจรีไซเคิลขยะโตอย่างก้าวกระโดด อีกทั้ง จะเป็นแสงสว่างปลายถ้ำสำหรับคนตกงานหลายราย ได้ฟื้นกลับมามีอาชีพใหม่ที่มั่นคงและยั่งยืนกว่าเดิม

King of Waste

ดร.สมไทย วงษ์เจริญ

ดร.สมไทย ระบุว่า ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวขณะนี้ จัดเป็นปัญหาระดับโคมา เนื่องจากมีปัจจัยลบในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นรายได้ประชาชนลดลง ยอดการส่งออกต่ำกว่าเป้า บริษัทหลายแห่งต้องปิดกิจการ ฯลฯ ทั้งหมดล้วนนำไปสู่การเลิกจ้าง และมีคนตกงานจำนวนมาก

อย่างไรก็ตาม สำหรับวงษ์พาณิชย์แล้ว
วิกฤตครั้งนี้แทบไม่กระทบกับธุรกิจเลย ตรง
กันข้าม กลับมีส่วนช่วยให้ธุรกิจรีไซเคิลเติบโต
โตเป็นทวีคูณด้วยซ้ำ

“ที่ผ่านมา วงษ์พาณิชย์ทำธุรกิจอยู่บนพื้นฐาน
ความเป็นจริง เพราะเราขายทรัพยากรที่
ตลาดโลกขาดแคลนตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็น
เหล็ก พลาสติก หรือกระดาษ โดยเก็บขยะมาทำ
ช่วยให้ประหยัดอย่างกระดาษเดิมต้องตัดต้นไม้
แต่เราเก็บขยะมารีไซเคิล ยิ่งในสถานการณ์
ปัจจุบัน ทุกอุตสาหกรรม ต้องหันกลับมาให้
ความสำคัญกับการลดต้นทุน ดังนั้น ธุรกิจ
ขยะรีไซเคิลในปีนี้ (๒๕๕๒) จะเติบโตมาก
ขึ้นกว่า ๒ เท่าตัว”

“นอกจากนั้น สำหรับคนตกงานที่กำลัง
ขวัญหนีดีฝ่อ วิกฤตเศรษฐกิจครั้งนี้ จะสอน
ให้เขารู้ว่า แคมมือเปล่าๆ สองข้างก็เป็นต้นทุน
เพียงพอแล้วที่จะสร้างรายได้ แค่การเก็บขยะ
มาขาย แต่สิ่งสำคัญต้องเก็บอย่างชาญฉลาด
และมีความรู้ในการบริหารจัดการ”

มีผู้สนใจเข้ารับการอบรมอาชีพค้าขยะ
จำนวนมาก

จากการวิเคราะห์สถานการณ์เช่นนี้
ดร.สมไทย เผนนโยบายของวงษ์พาณิชย์ในปีนี้
(๒๕๕๒) จะเน้นสร้างแบรนด์ดีให้เป็นที่จดจำ

ในฐานะผู้นำธุรกิจรีไซเคิลขยะ ควบคู่กับการสร้างคน เพื่อมาเป็นเครือข่าย ซึ่งจะเกิดผลประโยชน์ทั้งแง่สังคม และธุรกิจ กล่าวคือด้านสังคมได้ช่วยสร้างงานให้แก่ผู้เดือดร้อน อีกทั้ง ช่วยลดปริมาณขยะ ส่วนด้านธุรกิจบริษัทได้เพิ่มเครือข่ายในการป้อนวัตถุดิบขยะเข้าสู่โรงงานรีไซเคิล

“เดิมคนทั่วไปจะมองอาชีพเก็บขยะว่าน่ารังเกียจ สกปรก แต่ตอนนี้ มันอาจเป็นทางเลือกสุดท้ายของใครหลายคนแล้ว โดยผู้สนใจมาทำอาชีพนี้ เราจะให้สิทธิ์เป็นเครือข่าย แต่ต้องผ่านการอบรมกับเราก่อน ๕ วัน เพื่อจะคัดแยกขยะได้ตามมาตรฐาน หลังจากนั้นสามารถนำขยะมาขายกับบริษัทพาณิชย์ โดยจะรับซื้อทั้งหมด ๑๐๐% ในปริมาณไม่จำกัด ให้ราคาเหมาะสมและคุ้มค่า ซึ่งขยะที่รับซื้อ มีกว่า ๑,๔๐๐ ชนิด อย่างไรเสีย ก็ต้องมีขยะที่ขายได้ ดังนั้น หากมาเป็นเครือข่าย มีแค่สองมือ กับใจที่มุ่งมั่น ยังไงก็ไม่ขาดทุน”

เจ้าของอาณาจักรรีไซเคิล ระบุต่อว่า ปัจจุบัน มีผู้ผ่านการอบรมการคัดแยกขยะรีไซเคิลเพื่อเป็นเครือข่ายหลายพันคน รวมกว่า ๔๐ รุ่น และยังมีคนรอเข้าอบรมอีกจำนวนมาก ซึ่งต้องจองคิวล่วงหน้าอย่างน้อย ๒-๓ เดือน นอกจากนั้น ล่าสุด บริษัทพาณิชย์ ยังเป็น ๑ ใน

๗ ของสาขาธุรกิจที่ได้รับคัดเลือกให้ร่วมโครงการเรนโบว์ โปรเจก ของกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งตั้งขึ้นช่วยเหลือผู้ตกงาน เชื่อว่า จะทำให้ธุรกิจรีไซเคิลขยะได้รับความสนใจมากขึ้นไปอีก

สำหรับโอกาสของธุรกิจรีไซเคิลขยะ มั่นใจว่า ยังมีโอกาสอีกมหาศาล เพราะปัจจุบันทุกฝ่ายตระหนักดีแล้วว่า การรีไซเคิลมีประโยชน์ ทั้งช่วยภาคอุตสาหกรรมลดต้นทุนการผลิต แก้ปัญหาสภาพแวดล้อม และลดปริมาณขยะ ซึ่งปริมาณเฉลี่ยเพิ่มปีละ ๑๐-๑๕% อย่างประเทศไทย อัตรา ๑ คนจะทิ้งขยะ ๑ กิโลกรัมต่อวัน โดยขยะเหล่านี้ ๘๐% สามารถรีไซเคิลได้ คิดเป็นเงินประมาณ ๘ บาท หากนำขยะเหล่านี้เปลี่ยนเป็นรายได้ เท่ากับหนึ่งวัน จะมีเงินที่จะหาได้จากกองขยะ ๘ บาทคูณ ๖๕ ล้านคน หรือกว่า ๕ ร้อยล้านบาทต่อวัน

ทว่า ต้องไม่ลืมว่า จะเก็บขยะให้กลายเป็นเงินได้ต้องอยู่บนพื้นฐานของความรู้ด้วย... นอกจากนั้น ดร.สมไทย แนะนำวิธีปรับตัวของผู้ประกอบการไทยว่า ต้องเลิกทัศนคติที่เห็นใครทำธุรกิจใดๆ สำเร็จก็แห่เลียนแบบทำตามสุดท้ายไม่พ้นต้องแข่งขันกันเอง อีกทั้งอยากให้อุตสาหกรรมสร้างธุรกิจใหม่ไม่เหมือนใคร และกล้าที่จะออกไปสู่ตลาดโลก

“ทุกวันนี้ ธุรกิจในประเทศมันสู้กันเอง เราไม่ได้มองโลกภายนอกว่า มันใหญ่แค่ไหน ขนาดความกล้าและขนาดความรู้ ผมอยากให้มองตลาดที่กว้างใหญ่ แม้เศรษฐกิจจะแย่ แต่ในโลกนี้ยังมีช่องว่างการตลาดอีกมากมาย ธุรกิจแปลกๆที่ไม่ซ้ำ ขอแค่มีความคิดสร้างสรรค์ เตรียมตัวให้พร้อม และที่สำคัญมีความกล้าหาญจะไปที่ถึงจุดนั้นให้ได้”

เปิดเส้นทาง กว่าจะเป็นเจ้าของรีไซเคิล

ชื่อของ “วงษ์พาณิชย์” รู้จักกันดีในฐานะผู้นำธุรกิจโรงงานรีไซเคิลขยะ ซึ่งปฏิวัติวงการธุรกิจรับซื้อของเก่าด้วยรูปแบบการจัดการสมัยใหม่มากกว่า ๓๐ ปี ปัจจุบัน มีสาขาเครือข่ายและแฟรนไชส์ รวมกว่า ๕๐๐ แห่ง แต่ละปีสามารถรีไซเคิลขยะกว่าได้ 1 แสนตัน

จุดเริ่มต้นนั้น ย้อนกลับไปปี พ.ศ.๒๕๑๓ หลัง สมไทย วงษ์เจริญ ทำธุรกิจหลากหลาย ในจังหวัดพิษณุโลก แต่ไม่ประสบความสำเร็จสักอย่าง กระทั่ง วันหนึ่งเห็นรถซาเล้งเก็บขยะเกิดความสงสัยจึงเข้าไปสอบถามว่า ขยะพวกนี้เก็บไปขายได้อย่างไร? ขายที่ไหน ? ราคาอย่างไร? ฯลฯ คำถามเหล่านี้ จุดประกายความคิดให้เห็นโอกาสว่า ขยะเป็นเหมืองแร่มหัศจรรย์ที่ไม่มีวันหมดสิ้น มีคนเอาแร่ใหม่ๆ

“

ขณะนั้นในเมืองแควมแห่งนั้นชายผู้ที่ไม่มีการหมั้นแต่งงาน
มีภรรยาและลูกสาวมาเติมให้ทุกวัน
โดยไม่ต้องเสียเงินซื้อเลย

”

มาเติมให้ทุกวัน โดยไม่ต้องเสียเงินซื้อเลย มี
มากเท่าใดก็ขายหมด และยังซื้อเป็นเงินสด
แสดงถึงความต้องการและกำลังซื้อที่สูงมาก
อย่างแท้จริง

สมไทยเริ่มเข้าไปเรียนรู้กระบวนการ
ต่างๆ จากร้านรับซื้อของเก่าแห่งหนึ่งใน
จังหวัดพิษณุโลก เมื่อสะสมข้อมูลความรู้จน
พร้อมครบถ้วน เขาใช้ทุนตั้งต้นแค่ ๑ พัน
บาทพร้อมลูกอม ๑ ถู และรถกระบะอีก ๑
คัน ตระเวนรับซื้อของเก่าแลกลูกอมไปทั่ว
ทุกพื้นที่เมืองสองแคว

ธุรกิจเป็นไปด้วยดี จากรถกระบะคัน
เดียว ขยายเป็น ๒-๓ คันในเวลาไม่ถึงปี ต่อ
จากนั้น เปิดร้านเล็กๆ และขยายมาเปิดห้องแถว
ควบคู่กับปริมาณรับซื้อขยะที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ
จนกระทั่ง พ.ศ.๒๕๓๒ เติบโตขึ้นถึงขั้นสร้าง
โรงงานคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิลวงษ์พาณิชย์
บนเนื้อที่ ๖ ไร่ครึ่ง ด้วยเงินลงทุนกว่า ๕๐
ล้านบาท ซึ่งถือเป็นโรงงานคัดแยกขยะที่ใหญ่

และทันสมัยที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศ
สามารถรองรับปริมาณขยะได้ถึง ๘๐,๐๐๐
๑๐๐,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน

จากนั้น วงษ์พาณิชย์ ขยายธุรกิจในรูปแบบ
แฟรนไชส์ ไม่เฉพาะในประเทศเท่านั้น แต่ก้าว
ไปสู่ต่างประเทศ เช่น ลาว ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย
เวียดนาม และโรมาเนีย เป็นต้น มีสาขารวม
ประมาณ ๔๘๐ แห่งทั่วโลก

ทุกวันนี้ สมไทย และธุรกิจวงษ์พาณิชย์
ยังคงเดินหน้าต่อไป นอกเหนือความสำเร็จ
ด้านผลประกอบการแล้ว สิ่งสำคัญที่เป็น
พันธมิตรหลักในการดำเนินธุรกิจ ต้องการให้
อาชีพเก็บขยะ เป็นตัวอย่างหรือแรงบันดาลใจ
ใจแก่ผู้สื่อข่าว ให้หันกลับมามองสิ่งของรอบๆ
ตัว สามารถเปลี่ยนเป็นเงินทองได้ทั้งสิ้น
หากมีพยายามและความคิดสร้างสรรค์
อย่างเช่นตัวเขาเอง แม้แต่ขยะเน่าเหม็นก็ยัง
เปลี่ยนเป็นเงินทองได้

ลงทุนแฟรนไชส์ "วงษ์พาณิชย์"

คุณสมบัติของผู้ประกอบการ

๑. เป็นคนดี มีศีลธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต
๒. เป็นคนมีชื่อเสียงดี
๓. ไม่มีหนี้สินส่วนตัว
๔. ไม่เป็นบุคคลล้มละลายตามคำพิพากษาของศาล
๕. ไม่เคยต้องคดีในทางลักทรัพย์ รับชื่อของโจร
๖. ไม่เคยประกอบอาชีพในลักษณะที่ผิดกฎหมายมาก่อน

“

เรื่องจากอาชีพค้าขายะ ต้องทำหน้าที่ของตนที่ถนัดสินค้า และดีราคา
ตั้งนั้น เจออะไรของคนที่จะทำอาชีพนี้ ต้องเป็นคนดี
ไม่เอาเปรียบผู้ขาย ไม่โกงตาชั่ง ไม่โกงเงินลูกค้า ฯลฯ

”

ทำเลที่ตั้ง

ถนนสายหลัก มีลักษณะโดดเด่น พบเห็นง่าย ซึ่งสามารถเป็นที่สังเกตได้ง่าย ทั้งลูกค้า
ประจำและลูกค้าจร ไม่อยู่ใกล้โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล และสวนสาธารณะ
เงื่อนไขและขั้นตอน การจัดตั้งสาขาแฟรนไชส์

๑. ความพร้อมด้านทุนหมุนเวียน สิทธิทรัพย์สิน ทึ่มงาน ทำเลที่ตั้ง
๒. ผ่านการฝึกอบรมการคัดแยกขยะเพื่อรีไซเคิล ตามหลักสูตร ๕ วัน
๓. พิจารณา ตรวจสอบสถานที่ ๑ ครั้ง(หลังจากการคัดเลือกทำเลเบื้องต้นแล้ว)
๔. วิเคราะห์ ศึกษาปัจจัย ข้อมูลต่างๆ จุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา และโอกาส
๕. กำหนดรูปแบบอาคารโรงงาน สำนักงาน เครื่องมือ ระบบการขนส่ง
๖. จัดทำแผนการตลาด ขนาดการลงทุน มีตั้งแต่ ๒ หมื่นบาท ถึง ๑ ล้านบาท
๗. อบรม และฝึกงานแก่ที่มงาน
๘. ตรวจสอบอาคารสถานที่ครั้งสุดท้ายก่อนเปิด และพิธีเปิด
๙. หลังจากเปิดซื้อ-ขาย ต้องมีคำถามทุกวัน วันละ ๓ ปัญหา ตลอด ๖๐ วัน และเดือนที่ ๓
สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง (๔ ครั้ง)

โทร.๐๕๕-๓๒๑-๕๕๕ หรือ www.wongpanit.com

ข้อมูลจาก www.manager.co.th

ขยะขยวขย

ทศพล เปี่ยมสมบูรณ์
สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ

สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ (สขจ.) เป็นองค์กรของชาวอโศกที่ทำงานกับสังคม ภายใต้คำขวัญ ‘แปลงขยะเป็นบุญ สนับสนุน FMTV (for mankind television) (โทรทัศน์ผ่านดาวเทียม)’ โดยยังไม่เคยมีกฏกติกาใดๆ เป็นลายลักษณ์อักษรเลย

เมษายนที่ผ่านมาเป็นขวบปีที่ ๓ ของ สขจ.

ขวบปีที่ ๒ เกิดอะไรขึ้นบ้าง?

งานของ สขจ. มี ๒ ลักษณะ ลักษณะแรกคืองานที่แต่ละชุมชนทำในพื้นที่ของตน อีกลักษณะคือ งานด้านสื่อที่มีคณะทำงานทำอยู่ที่สันตอโศก

สิ้นปีที่ ๒ พบว่าเงินสนับสนุน FMTV จากชุมชนต่าง ๆ พอกล่อมเกล่อมไปได้ แต่ไม่ชัดเจนนักว่าเงินสนับสนุนมาจากกิจกรรมอะไรบ้าง เพราะขณะนั้นยังไม่มีการแยกบัญชี (แต่ปัจจุบันมีการแยกบัญชีแล้ว) ท่านที่จะช่วยค่าใช้จ่าย FMTV ก็ช่วยแยกส่วนของขยะ รีไซเคิล และของมือสองด้วยครับ เพื่อจะประเมินได้ว่าเราแปลงขยะเป็นบุญได้ปี ๆ ละสักเท่าไร

ส่วนงานด้านสื่อ นั้น เมื่อขึ้นปีที่ ๒ หลังจากคณะทำงานประชุมกันได้ครั้งสองครั้ง เราก็ไปร่วมชุมนุมกับพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยเมื่อ ๒๕ พ.ค. ๒๕๕๑ กว่าจะกลับก็ ๓ ธ.ค. ๒๕๕๑ ระหว่างนั้นไม่ได้ประชุมกันเลย

เมื่อเสร็จภารกิจกลับมา กว่าจะสะสางสิ่งที่ทิ้งไปกว่า ๖ เดือน มาประชุมกันใหม่กลางเดือน ม.ค. ๒๕๕๒ งานที่พอจะเป็นจิ้นเป็น อันก็คือ เริ่มมีคอลัมน์ประจำในสารอโศก (วารสารราย ๒ เดือน) และดอกหญ้า ับรายการดินอุ้มดาว (ที่ออกอากาศทาง FMTV) มาทำต่อสัปดาห์ละ ๑ ชม. ทำประชาสัมพันธ์แยกขะกันรายการได้ ๑ ชิ้น

จิ้นปีที่ ๓ จะทำอะไรต่อไป ?

งานหลักของ สขจ. คือ

๑. ทำให้ผู้คนตระหนักถึงคุณค่าของการใช้ชีวิตอย่างสมชีวิตา (ข้อ ๔ ในกฎธรรมิกัตถประโยชน์) คือไม่บริโภคเกินพอดี และเข้าใจหลัก “ประโยชน์สูง ประหยัดสุด” ในการบริโภค เพื่อลดขะที่ไม่จำเป็นไม่ให้เกิดจิ้น อันเป็นหลักสำคัญที่สุดในการลดขะ โดย

๑.๑ เสนอแนวคิด แบบอย่างและข้อมูลผ่านรายการทาง F.M.T.V.และสื่อสิ่งพิมพ์ทั้งสารอโศก ดอกหญ้า เราคิดอะไร และอื่น ๆ หากเป็นไปได้

๑.๒.จูงใจและกระตุ้นให้เกิดการลงมือโดยทำประชาสัมพันธ์กัน รายการ(spot)ทาง FMTV

๑.๓.เตรียมข้อมูลใน website เพื่อให้วิทยุชุมชนต่าง ๆ ของชาว อโศก และผู้สนใจสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

๑.๔.เชิญนักแต่งเพลงที่มีจิตวิญญาณด้านสิ่งแวดล้อมแต่งเพลง เกี่ยวกับการจัดการขะ

๑.๕. ฝึกปฏิบัติในงานประจำปีต่าง ๆ ของชาวอโศก

๑.๖. เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ตามโอกาสอันสมควร

๑.๗. จัดกิจกรรมตามโอกาสต่าง ๆ เช่นประกวดเรียงความ ภาพวาด สิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้

๒. เชื้อเชิญให้ผู้อ่านที่เห็นคุณค่าของสถานี โทรทัศน์เพื่อมนุษยชาติบริจาคขยะรีไซเคิล สะอาดและของมือสองให้แก่ชุมชนต่าง ๆ ของชาวโศก เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในงานต่าง ๆ หรือนำไปขายเพื่อนำเงินมาสนับสนุน FMTV

๓. ชักชวนญาติธรรมตามบ้านให้ช่วยกันทำกิจกรรม “ดินอุ้มดาว” คือรับบริจาคขยะ จากที่ทำงาน เพื่อนบ้าน มาขายให้ร้านรีไซเคิล และโอนเงินบริจาคเข้า FMTV (ตัวอย่าง ครอบครัวยุติธรรม ในใต้หวันที่รับบริจาคขยะเพื่อแปลงเป็นเงินให้แก่มูลนิธิ จะนำมาเสนอ ในโอกาสอันเหมาะสมต่อไป)

“ทัศนะแบบขงจื้อมองว่า มนุษยชาติมีตำแหน่งแห่งที่ในเอกภพในแง่ของความกตัญญู และความรับผิดชอบ ทำที่ที่เหมาะสมต่อธรรมชาติก็คือ ความกตัญญู สำหรับความเชื่อ แบบขงจื้อ ความศักดิ์สิทธิ์นั้นอยู่ในสังคมมนุษย์ และภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์ของมนุษย์ก็คือการ พัฒนาวัฒนธรรมมนุษย์ให้ประณีตยิ่งขึ้นไป เพื่อที่จะทำให้อัจกรวาลเหมาะแก่การพำนักอาศัย ของมนุษย์มากยิ่งขึ้น”*

ถ้าท่านเห็นด้วยกับทัศนะนี้ของท่านขงจื้อ ช่วยเหลือ สขจ.ทุกแห่งทั่วประเทศได้ตาม กิจกรรมที่ท่านถนัด

สนใจแปลงขยะเป็นบุญ

สนับสนุน FMTV

โปรดติดต่อ ๐๒-๓๓๓-๕๔๘๘

*จากหนังสือนิเวศวิทยากับศาสนา

เดวิด คินส์ลีย์ เขียน ลภาพรรณ สุภมันตรา แปล

สถาบันขยะวิทยาด้วยหัวใจ

สขจ.
Istitute of Ethical Waste Management

ขอความร่วมมือช่วยโลกให้สดสวย ช่วยชีวิตให้สดใส

ด้วยการร่วมแรงร่วมใจ จดใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
ที่ทำลายโลก (เช่น โฟม ถุงพลาสติก)
และร่วมบุญโดยการบริจาคของเก่าที่เหลือใช้
ของใหม่ที่กินจำเป็น ได้ที่
เครื่องแห่ชุมชนชาวไท่ทุกแห่งทั่วประเทศ
สนใจติดต่อสอบถามได้ที่

โทร. ๐๘๙-๕๓๓-๒๓๓๓, ๐๘๓-๙๐๓-๕๙๙๖

Water & Coke น้ำ กับ โค้ก

ถ้าท่านรู้เรื่องนี้

ท่านจะดื่มน้ำมากขึ้น เพราะน้ำเป็นส่วนสำคัญของร่างกาย 75%

มีงานวิจัยพบว่าในคน ๑๐๐ คน ที่ดื่มน้ำวันละ ๘-๑๐ แก้ว จะช่วยให้คน ๘๐ คนลดอาการปวดหลังปวดข้อลงได้

ดื่มน้ำวันละ ๕ แก้วลดปัจจัยเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งของลำไส้ใหญ่ได้ถึง ๔๕% มะเร็งเต้านมได้ ๗๙% และมะเร็งกระเพาะปัสสาวะได้เกือบ ๕๐%!

ที่นี้มาลองรู้จักน้ำ 'โค้ก' กันหน่อย แนนอนโค้กรสชาติยอดเยี่ยม แต่ตำรวจทางหลวงจะบรรทุกโค้ก ๒ แกลลอนในช่องท้ายรถเพื่อเวลาที่มีรถชนกันสามารถเอา 'น้ำโค้ก' ล้างเลือดบนถนนได้เกลี้ยงเกลา

ถ้าเอา T-bone steak ใส่ในซามกะละมังที่มีน้ำโค้กเต็ม จะพบว่า จะถูกละลายไปหมดใน ๒ วัน

รินโค้ก ๑ กระป๋องลงในโถส้วมทิ้งไว้ ๑ ชั่วโมง แล้วชักโครกกรดซิดริกในโค้กจะล้างคราบสกปรกในโถส้วมได้สะอาด ถ้าต้องการกำจัดสนิมที่กันชนขุมโครเมียมของรถ ให้เอาที่ขัดที่ทำด้วย foil ขูดโค้ก ขัดสนิมจะออกหมด

ถ้าจะล้างทำความสะอาดข้าวแบดเตอร์ที่มีคราบกรดเกลือเกาะขาวๆ ให้เทน้ำโค้ก ฟองจะกัดคราบขาวออกได้หมด ถ้าจุดขวดติดแน่น จัดไม่ออก เอาผ้าชุบน้ำโค้กหุ้มไว้หลายๆ นาที จะบิดจุดขวดออกได้โดยง่าย

ถ้าจะปิ้ง moist ham ให้เทโค้ก ๑ กระป๋อง เทลงในกระทะ ท่อแฮมด้วยอะลูมิเนียมฟอล์ยแล้วปิ้ง ๓๐ นาที

ก่อนแฮมจะสุก แกะฟอล์ยออก ปล่อยให้ น้ำเนื้อหยดลงไปผสมกับน้ำโค้กในกระทะ ท่านจะได้ น้ำเกรวี่สีน้ำตาล

การล้างคราบไขมันจากเสื้อผ้า ให้ใช้น้ำโค้ก ๑ กระป๋อง ผสมกับผงซักฟอกในปริมาณที่จะใส่ในเครื่องซัก ปล่อยให้ซักด้วยเครื่องตามปกติ โค้กจะช่วยกำจัดคราบไขมันได้สะอาดหมดจด

ท่านสามารถผสมโค้กลงในน้ำล้างกระจกรถยนต์ ฟอสฟอริกแอซิดในโค้ก จะช่วยทำความสะอาดกระจกได้ดี

น้ำโค้กมี pH ๒.๘ ถ้าตัดเล็บแช่ในน้ำโค้ก ๔ วัน จะละลายหมด

เวลาขนย้ายน้ำโค้กเข้มข้นเพื่อส่งตามโรงงานทั่วโลก ที่รถ truck จะต้องติดป้ายไว้ว่า 'มีวัตถุที่มีกรดกัดกร่อนได้ เป็นอันตราย'

บริษัทขายน้ำโค้ก! ใช้น้ำโค้กทำความสะอาดเครื่องยนต์ของรถ truck มานานประมาณ ๒๐ ปีแล้ว

ท่านยังอยากดื่ม โค้ก หรือดื่มน้ำกัน เลือกเอาเอง

แปลโดย ศ.กิตติคุณ นพ.เสก อักษรานุเคราะห์

หน่วยงาน : ศูนย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู

เฮฮาสภาโจ๊ก

....ฟัง ๑พณฯเฉลิม อยู่บำรุง อภิปราย
...แล้วใจสั้น มือสั้น...
ผมล้างหูตัวเองมาตั้งแต่เข้ามิด

ทำใจ และตั้งใจฟัง ๑พณฯหัวหน้าท่านเฉลิม
เปิดอภิปรายเป็นคนแรก
เหนื่อยมากครับ ฟังแล้วเหนื่อย
สำนวนเดิม ๆ แผลเสียงดังก้อง
เสียดายครับ
เสียดายที่เนื้อหาสาระซึ่งด้อยอยู่แล้ว
กลับด้อยลงไปอีก
จะต้องอดทนฟังต่อไป 2 วันเชียวหรือไม่ ?
ไม่ฟังก็ไม่ได้ครับ

เพราะผมอยากติดตามว่า
อภิสิทธิ์ และรัฐมนตรีอื่น ๆ
บกพร่องตรงไหน ?
ผมฟังแล้วใจสั้น มือสั้น มาเกือบ 1 ชั่วโมงแล้วครับ
อยากจะลุกขึ้นเปิดไมค์โทรศัพท์
และอภิปรายเสียเอง
ยังจับประเด็นของรายละเอียดไม่ได้เลย
ผมลุกจากหน้าที่วีเพื่อมาเขียนข้อความเหล่านี้
เพื่อระบายอารมณ์เท่านั้นครับ

ขอประทานโทษนะครับ
เชิญระบายอารมณ์ของท่านได้ตามสบายครับ
โดย มะอึ๊ก

www.oknation.net
วันที่ พุธที่สิบสี่ มีนาคม 2552

บอกอบอกกล่าว

oknation.net

สังเวียน'สภาไทย'
จากเหตุการณ์
ถูกตีบ'การุณ'
ถึงหมัดซ้าย
'ประทีน'
และ'ไชยทอง'

talkystory.com

คนหมดศรัทธา
สส.วางมวยในสภา

surinnews.com

พฤติกรรมของผู้ทรงเกียรติในสภา

ไทยรัฐออนไลน์

เคียดกลางสภา
ส.ส.วางมวย
ไว้มือยกกระบอง
ระหว่งระการันนองไประสุน ส.ส. นองคชาต พท. "สมคิด นวลไปตุง" ถูกประวั้งมีการตีสน บัดระรณกัน จากัน ส.ส. ชองวี ปรง. "ประมวค เอมเปือ" ได้ระโกนคำ โดย ส.ส. แชรรงู ปรง. "อภิวาด สุภาพร" ก็ได้ถูกรัน รกและอับ "สมคิด" ันท์ ...

ฉบับนี้ บอกอไม่มีอะไรมาคุยค่ะ
'Actions speak louder than words' !